

கால சந்தன்

வெள்ளியங் காட்டன்

கன்னட மொழி பெயர்ப்புக் குறு நாவல்கள்
கஸ்தூரி மாத இதழ் 198௪

வெ. இரா. நளினி
1 /52 அரச மர வீதி
ஆவாரம் பாளையம்
கோவை-6

கனகவே முத்துலாப

[illegible]

"வெடிகளில் திதுகாதுமீ நெயில் செய்து கொண்டுள்ளீர்களால் உடனில் விடாமைமையும் உடையால் அருங்கும் பழுந்திடுக்கள் - நான் நான் இளங்கிட்டுக் கொண்டு இளங்கிட்டுவாங்க உங்கிது குடிமட்டுக்குள்," என்று சொல்லிவரும் புருஷமட்டான்.

இதற்குள் முதலாம் துணைக் கிளக்குதலுக்குப் பையாணிப்
பெரு துணைக்குள். துணைகள் உபநிபந்தனையும் அருகிலிருந்து

உயி தவத்தான். துணைகள் உட்கொண்ட
ஒரு நாயல் மருத்தியாய்வி சிறு உட்கொண்டான். நியுஷம்,
நீர் மூல் மயந்து வந்தி இளங்காஞ்சு அலன் மென்யல்
மடலு சுகமாது இடுக்கிது. அநீகைய தன் உட்கு
மருத்தியான். உயி

பட்டினம் சுகமாக இருக்கிறது. அங்கு
குதிரையின் சாயத்திலிருந்து பருக்கவும் தொடங்கினான். அவனை
-யதிராமன் சாயத்திலிருந்து பாக்கியம் வந்து விட்டது. மெய்

புறந்தி ஊங்கும் இவன் சிலக்டி மேஸி இருநிய திசையி
இருவி ஒன்று உபகாரங்களுக்கது. அதன் மையர் 'சிக்ரூன்'.

அது அந்த மரத்திலிருந்து நாவலி பழங்களை ஒவ்வொன்றாக
பறித்துச் சிப்பிச்சிப்பிச் சிபுந்தை விசுவநாதர் வாங்கிக் கொட்டி
-ணயக் கிடை உயிர்நீத்து, அந்தக் கொட்டை இவனுடைய

தமிழன் மேல் விடுங்குது. இவ்வாறு, பத்திரமாவது, ரிசைபை ரெயர்வாண்டுதல் அங்குக் குடிவி தன்வ தன்வ 2.50க்கு

தொண்டியாகியிருக்கிறது.

அவன் சூதாக்கம் இருசாஸ் கிடையத்தான். சாகையான் சிவையத்
 சூதாக்கான். பல கொட்டைகள் சாகையான் 'பாடி பாடி'
 வென்று சூட்டிக் கொள்ளான். அவன் அண்ணாதுங்கு சோலை
 பார்த்தான். 'கிங்குக் குலி ரெய்து அக்கிரமமாய் ரெயன்
 கிங்' என்னு அவன் அந்தந்தான். வந்த சூதாக்கத்தாக்
 ரெய்த்து ஆன்னு; படித்தாக் தின்னா தின் திவமேன் ரெய்து
 கிங் உய்த்து ஆன்னு; ~~அந்த இருசாஸ்~~ ^{கிங் விரைந்த} ~~இருசாஸ்~~ ^{கிங் விரைந்த}
 அவனான் சூதாக்கக் கொள்ளான் கிடையத்தான்.

பீடகம் எழுந்தது. சூரவரமரின் மெல்லு அந்த
மரத்தின் மேல் ஏறினான். இரண்டாயிரத்தி லிருக்கையில்
பெண்ணான். பரிபக்ருவமாகக் கையை நீட்டி வயக்கொண்டது

☺

இருவரையும் பிடித்துக் கொண்டு வான். இது ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான
சாதனை போல அவர்களுடைய உடம்பும் உணர்ச்சியும்.

ஒரு கையின் இருவிரல்கள் தின்றனாவின கையின் பிடி
-போல நினைப்பதாக அந்த மருத்துவரிடம் இருந்திருந்தான். இவ்
-வையக் கைப்பிடி பார்த்தான் ஒரு கணம். "என் கைப்பிடிக்கும்
சூத்திக் கொண்டு இருக்கிறேன், நீ மெல்லியது செய்திருக்கிறது.
நீ செய்த சுவை மணக்கக் கூடியது. இப்போது உணர்ந்த
நான் சரியான பரமசிவரூபத்தைப் போலிருக்கிறேன்" என்றான்.

இருவரும் பேசத் தொடங்கினதில்லாமல் எதுவும் பேசாமல்
மௌனமாக இருந்து கொண்டிருந்தார்கள். இவர்களைக் கைப்பிடி கொண்டு
என்னமாதிரி ஒரு சூதாசனம் போல அது மௌனமாக
இருந்ததும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான், இருவரும் இரண்டு
கோங்கி நடந்தான். தான் இதற்கு முன் தான் துணிந்த
கைப்பிடி வந்து இவர்களை அளவு கிளிபி நின்று அந்தக்
இருவரையும் கைப்பிடி பிடித்திருந்ததும் எதிர்பாராத எண்ணக்
கிருந்ததும் உத்தியம் பண்ணினான் அப்போதும் மௌனமாக
இருந்தது.

இருவரையும் உடம்பும். இதுகாணும் இரண்டு
கொஞ்சம் தண்டனையே போலும் என்று உணர்ச்சியுடைய
எனவே அவன் அந்தக் இருவரையும் தன் கைப்பிடி கொண்டு
கேட்டான், "சித்தன் சித்தன் செத்தாயா?" என்று.

இருவிடமிருந்த பதில் கூறவில்லை. "நான் என்னைக் கேள்வி
செத்தாயா?, என் உயரம் நிறையப் படித் தின்றேன்.
உன் சூதி நிறையக் கொண்டு உயிர்த்தேன். இப்போது
கைப்பிடி என்னைப் செத்திருக்கிறேன்" என்று.

அச்சமில்லாத அகங்காரத்தின் சித்தனின் இருவிரலின்
கிந்தம் பதிக் கைப்பிடி இயங்கியதன் உடம்பும்
கொத்திக் கொடுத்திருந்தான். அவன் மீது செய்திருந்தான்.
கைப்பிடி. "செய்த உயரமும், உயர்ந்திருந்தான் என்னுடைய
என்னை, ஒரு கைப்பிடிக்கும் அடங்கித் திடங்கும் இருவரையும்
நீ சூத்திக் என்னை போலப் பார்த்திருக்கிறாயா? கிதா பார்!
உன்னை இப்போது கைப்பிடி பிடித்தவன் செத்திருக்கிறேன்"
என்று முனிவரின் கைப்பிடி.

பேரம்

தான் துணை துணைவந்த பரமசிவன் அவர்களுக்கு எதிராக
யோசனைத் தோன்றவில்லை - மொலிவந்தது. 'உணக்கு நான்
உதவி செய்ய விரும்பும்', என்னதான் சிறு கையாடுகிறது!

அவன் உடனே அந்தக் கல்லின் அருகில் வந்து
நின்றான். இவையின் கிரண்டு கால்களையும் ஒரு
கையாணம் இறுக்கல் பாய்த்தவாறு அந்தப் பாதையின்
மேல், துணையைத் துணைப்பது மொலிவது அங்கத்தொடர்
கொண்ட, உன்ன, கிரண்டு என் எண்ணியவாறு!

அவனுடைய உடம்பம் இப்போது செல்லிற்று.
சிறு ஒரு சிறிய இவையி; நீ இதுகாவல் கொடுத்த
தண்டனை மிகப் பெரியது. பாவம் அது மிகையாக அது
கடைசி மூச்சு விடாமலும், என்ன.

எனவே, இயயாணவன் அந்தக் இவையைய உடனே
தன் மிகையாக சீக்கக் கொண்டு, "சித்தி, சித்தி
செத்தாயா?" என்றான்.

இவையி அதற்குப் பதிலி கூறுவது: "நான் என் சாத்திரன்
சித்தம்பா! என் வயது நிறையப் படிம் தீண்டினேன். உன்
தூசி நிறையக் கொட்டை உமிழ்ந்தேன். கவிதையாப்
ஸ்வரணம் மண்ணிலேண்ட, இப்போது பாதையின் அடியில்
செய்தேன்" என்று.

சீமிராண பதிலி இது. அவனுடைய சந்திக்க
விட்ட சுவாசி இது. எனவே, இயயாணவன் சற்று
விக்கித்து நின்றவாறு இதனை வைத்து கொள்கிறது
எப்படி என்று சிந்திக்கத் தொடங்கினான். அப்போதும்
அவனுடைய உடம்பம் செல்லிற்று: 'இந்த நிலைமம்
பாதைக் கல்லுக்கும் இவையின் உயிற்று நீக்கும் சக்தி
கிடை என்று தெரிந்து. நீ எதிர்த்து கைவாடாது,
என்னம் வல்ல அக்க சுவாசுக்கு இதனை சூத்து
யாக்கிவிடு', என்று.

அவன் ஏற்கனவே கைவாடா கொண்டு வந்த
இந்த யீடு, சீமிராண நினைக்க வந்தது. சகமகிழ்ந்து
வளரலானான். கடைசி வைத்து தன்வனுடைய என்ன

நுழைந்தாள். - நெய்மலை.

[illegible][illegible]

புத்தையுமாகிக் கொண்டு வருவது
"இருளியே, உன்னை உயிர்த்து உயிர்த்து" என்ன

"இருளியே, உன்னதையெல்லாம்
நான் வாய்க் கொண்டு விஷயம் வருந்தித் தரும் படி
பொன் இவக்காங்கு அடகுடன்."

சுவாமி

சொன். வாய்க் கொடியை உயர்ந்த இனக்காகக் கிடையாது.
மொழிக்கு என்ன நான் சாதித்து விவரம்.

மொழிக்கு இன்ன நாளை
1 மொழிக்கு அந்நாள் வரம்பு
சாதிக்குத் தவிர்த்து அவர்களுக்கு உரிமை.
தினங்களை நிகராகாந்தும் அந்நாள்

மகிழ்ந்த சிந்தனைகளால், கிணங்கி நிற்காததும் சிந்தனை
அருகிற் பாரி யிடவல்லது, கிணங்கி நிற்காததும் சிந்தனை

அருகில் பாதுகாப்பில்லாததால், "எனது
தொடர், 'எனது' என்ற பின்னர்தான் தொடர்." எனது
தொடர், 'எனது' என்ற பின்னர்தான் தொடர்.

அந்த தாயும் நாடுமேயில் இடுகிறாய்

அக்தி சாஸ்திரம்
அறிஞர் சங்கராஜன். ஆர இலக்கம் மகர்
அவனுடைய கைக்கும் பட்டது. இப்பொழுது
அவருடைய கைக்கும் பட்டது. —

கேள்வன், குருநாயக்காந்தேவர் :-

" சித்தன், சித்தன் செத்தாயா? நீ என்ன. சித்தன்
கூலி பதில் சொல்லு: "நான் ஏன் சர்க்கரையிலிருந்து
என் பெயர் நின்றுப் படித் திண்டிட்டு; உன் தி
நின்றுத் தொட்டை உட்கொண்டு; கங்கையின் மீது
செய்துத் பாதையின் குவியல் புறமிருந்து; கிழக்கு
மேல் கொண்டுக்கொண்டு" என்று.

இப்போது குடியரசுநாள் ~~உள்ள நிகழ்வை?~~

தத்துவம் பெரிய இய்யாமம் இதுகவியுள்ளது ஆனால்
யுற்றவரும் சாக்ஸாமிருந்த அந்த சித்திக்கு இவைய
வருவ பெய்காண். சித்தி சித்திக்கு தெரண்குட
தப்புகாமும் போல இயற்கையாகவே பற்றி பென்
அந்த நாவல் மருத்தினை சினை செயலாற்றலமர்ந்து ஆற
துவ நாவல் கண்ணம் பற்றி வாயாநாடு சிவம்
தெரண்குட இய்யாமாவனை உற்றுப் பார்த்து. அவை
அதவற்ற நிதியும், அருவாய் போக்கில் இவர்க்கு

பது கொண்டு வருவது- மூலம்

17. உத்தர அங்கு

பாடல், உத்தியோகம்;

பது-கென்று உருவ; கந்தரூவி

காந்தியம் பற்றி பத்திரிகை சமய

அதன்க்கு அடிபடு நுபய?"

மலர்நிலை; தொந்தர்ப்பும் மகிழ்ச்சியும்; புகழ் மெல்ல மெல்ல

வாயுமயம், அல்லது உலர்ந்த; காற்றை மென்மையாக
பிடித்துக் கொள்ளும்; காற்று மென்மையான

~~செய்யுள்~~ பற்றி மலர் வாங்கும் வரையில் கருவலணம் காண்பது
புறப்பிழை. பற்றி கருவலணம் காண்பது

புறப்பிடியை. புறநகரில் காஞ்சிபுரம் அகில சிவசேனாபதி வந்து சேர்ந்தார்.

அதற்காக நான் ஏன் அத்து நோண்டுகிறேன்? அதுதான் அந்த பருவத்தின் சிறப்பு.

கிஷோரன் சங்கர பரமபிரம்மாண்டம்.

இந்தக் கதையை நான் என் கிளையுக்கு காலத்தின்போது
எ.ஓ.பி. குயின் வாயிலாகக் கேட்டிருக்கிறேன். இது என்னை என்னை

ஏதோ ஆண்டு - கிபுரினும் மறுக்க அடியாவலில் கிபுமயம் மண்ணு
என் வாய்வு தெரியும் கிபுரின் சீர்தான் மயமாக்கிய உயர்ந்த
உறவாட்டத்தையும் கிபுரின் வாய்வு

தொண்டிடுங்கிறும் கிஷலை என்னுடைய பகுப்பின் அபிப்பிராயம்
நான் பகுக்கிறேன் ஒரு நென்றாண்டு காலம். சாதாரண மனோ

வகுப்புகள். ஆனால் நான் இன்னும் மாணவர்களை வகைகள்
கிடைக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் இன்னும் கற்றுக்கொள்வது கற்றுக்கொள்வது

கிடுக்கிழுன், இப்படி பழத்தின் பயனை குறைவு
புதைச்சுநல், இந்த ~~செய்த~~ சமைத்துப் போட

புத்தேரீரண், இங்கு ~~இருந்த~~ கனகசபை கிண்டாடம் கிண்டாடம் கிண்டாடம்
வாழ்ந்து மந்திரம் இயற்றினாள் கனகசபை கிண்டாடம் கிண்டாடம் கிண்டாடம்
கனகசபை வாழ்ந்து கிண்டாடம் கிண்டாடம் கிண்டாடம் கிண்டாடம் கிண்டாடம்

சுணகன் வாசித்து வருவாற்று நிதியும், அவதார உண்கம்பும் பற்றி
சுர்யாண வயிக்கு வருவா - வர வேண்டும், என்னுடைய பற்றியும்

பதம் பதம் - ஒரு வேண்டும், என்னும் பதம்
நான் உண்கிறேன்.

புணர்தல்.
கொண்டிருக்கிறேன்

கோல சிந்தனை

உயர்ஜிவிபம் ஜிவ்வாவில் கமலமேயும் பண்ணத்தாக்கிலிருந்து
உயர்மத்தியமும் மகாநகரம் எல்லாம் அது மக்களிடையே சமகம்
-வென்று தெரிந்த கோலம் சென்று கொண்டிருக்கிறது. அந்த
நீர் உயர்மத்தியமான இடத்திலிருந்து கிடைத்தாற்போது [250]
'மைம்' கட்டிப்பின் கிடைக்காத 'கொதிரா' என்று
கிடைத்தல் புத்தகங்களுக்கிடையே அங்குமே அங்கு.

கொதிராவிலிருந்து சில மைம்களுக்கிடையே
தென்கிழக்கி எல்லையின் மகாநகரம் நதியின் கரை கீழ்
சிலநாள் சிவமான் ஆடச் செய்யும் "சுராயன்"யின்
உண்டான் எல்லாம் மையம் மென்று அங்கு சிலநாள்
இருக்கிறது. கொதிராவின் சிலநகரமான உண்டான் நகரம்
காபூஸ் பங்குப் பரவலுக்குள்ளிருந்து வந்தவர்கள் அங்கு
வரையும் போனிகள் பல புதிது நகரம் வந்து இங்கு
தன்னைதான் அங்குமேயும் நிமிடமாய் இருக்கிறார்.
அவர் இது மகத்தான வீரக இருக்கிறான் அங்கு
வருவதற்குமுன் இருக்கிறார். கிஸ்ஸாவில் தந்தை அவர்
அங்குமேயும் உண்டாவதாக இருக்கிறார். அது கொதிராவின்
வேறு மகத்தான இஸ்ஸாவில் மகத்தான வீரக
தெய்வம் தமதுதான் அங்குமேயும் ரகசியமாக இருக்கிறது
சிலநாள் சிவமான் புதிது வரையின் இருக்கிறார் தான்
மகத்தான அவர்களுக்கிடையே நிமிடம் அங்கு வேறாய் பல
உதாரணம் தெய்வம் புதிதாய் இருக்கிறார். அது
குற்களையே திரை இங்கு கோயில் இரங்குகிறது.
சென்றுவரும் கட்டி என்னு கட்டி தட்டிகள்
தெய்வமாய் இருந்துவரும், அவைகள் தன்மையில்
கிடக்கின்றன. அவருடைய இயல் கோயில் இரங்குகிறது
மெய்மேல் வரையின் உதாரணமாக இருக்கிறது. அவர்
தன்மையில் கருண தந்தை உடையவர். அவருடைய கருணை
கிஸ்ஸாவில் அட்ட தட்டிகளினால் மக்கள் சிறு
அங்குமேயும் வந்தவர்கள் வந்தனர்.

உயிர்நாத்தி நிறுத்தகமொரு வரிமையொருவாள். உனக்குப் பருவ
மலர்ந்தது மலர்ந்தபாக்கிவி டுத்திப் படை இய்யாவது
வரிமையொருவாள். பரிதாபமொரு உயிர் சிந்தையைய சிந்தையி
பலகையின் அருள் புகாரிக்கு படை இய்யாவது கையின்
மேற்புறக் கை ஒரு பித்திரம் பித்திரமாயிவாள்.

[illegible]

பிறகு உணர்ந்த இந்த பத்திரிகைகளை உங்கள்
 நேர்ந்த உட்பலன்கள் பற்றி பற்றி. சிபியலாகத் தீவிரமாக
 நான் சந்திர இரவு நேரம் காலமாக மாறும். அவருடைய
 புதிய பணியை நேர்ந்த போதொன்றால் கிடைத்தான்
 அவன் பெயர் கால சிந்தனை. சந்திர சந்திரன் பேர
 -பிழைக்காக கிடைத்தான். தேசம் - புறநகரம் போன்ற
 சிந்தனையால் அவன் நன்றி கிடைத்திருந்தான்.
 யாகம், யக்தியன் கிடைத்தான், சந்திர சந்திரன்
 சந்திரன் கிடைத்தான் அவன் பந்திராக் தீவிரமாக. பேர
 உயர்ந்தான் சிந்தனையால் சந்திர உயர்ந்தான் காலசிந்தனை
 ஒரு வந்தான் சந்திர பெயரால் பெற்றிருந்தான்.

[illegible]

தொண்டம் செய்து கொடுப்பது என்ன உத்தரையாய்வு.

பாட்டனாரின் மரம், குய்யடியை காலசந்தன் கிழவனும்
சுட்டி கொண்டு கிணற்றிலே சிவ மென்கள் குடி பந்தலின்
மண்ணில் வடிக்கின்ற மயகியும் காலசந்தன் மருக்காயின்
ஏற்றல் கொண்டான்.

காலசந்தன் குடி மீடல் சிங்கச்சகலக லேண்டம்
என்குடிதான் அவனுடைய தாய்-தந்தையரின் மனவருவியை
கொண்டது. அதன் சந்த சிவ-பல-காக்கி மீட்ட மயக்க
லேண்டம் மீட்டயான மக்கிய குமரின் தாய்க்கை வந்த
வருவிகன் அவனுக்கு வாய்ப்பற்றையாய் கொடுத்தான்.
அவனுக்கு குடி பேராளியை தவிர்த்தான் டாக் அக்கலன்
தேர்வம். பரிசுடலம் துண்டுவேலே காலசந்தன் பண்டாரின்
பேர் வீரனாக சேர்ந்துவருவது என் குய் மீட்ட கொடுத்தான்.
டண்டாரிக்கு மீட்ட சந்த சிவமரின் தந்தையர்க்கு
காத்திடுங்கு பேரே அவனுடைய தந்தையின் மீட்டயிடுங்கு
லேண்டம் மீட்ட காலசந்தன், சிவதான் தன் பண்டாரின்
தேர்வல் கொண்டான். இவருக்கு தோன்ற வாய்ப்பே கிடை
செய்தும் குடிசெய்யபடை ~~பின்-வந்திருந்த~~ துண்டம் துண்டான்.

தந்தை தந்தையின் கிண்டலே என்ன தந்தையர்க்கு
கொண்டிருந்த சந்த சிவகலன் வீரன், காலசந்தன் தந்தையர்க்கு
மேன் அக்கலியை மீட்டயிடுங்கு சந்த மண்ணின்
யுற்றான். கடலே, அவனுடைய மண்ணின் கிண்டல்
அவனோடு கூடி கிண்டலாக வந்து சேர்ந்தான். இவர்கள்
கடலே சேர்ந்து கிண்டலாக என் கிண்டலாக வந்த
வந்தையான மீட்ட பூவியை வந்து சேர்ந்தான்.
காலசந்தன் வந்தை மண்ணியுடன் கட்டினது.

மகாரிதா தந்தையர்க்கு இவர்க்குக்கொண்டான்
தந்தையர்க்கு கிண்டல் இடம் தந்து கொடுத்தான். நான் கொடுத்த
தந்தையர்க்கு வந்தையாகிடுங்கு. அங்கு, பரிசுடலம் பந்த
வந்த காலசந்தன் மந்தையர்க்கு உத்தரவு கொண்டு வந்தான்

Design -

[illegible]

தேவமூர்த்தம்.
மேலுநான் அவன் வடிக்கப் போல அங்கே வடுவான் என்னை
நம்பிக்கையால் பங்குதல்களில் அமர்ந்தவனது வடிவீது கண்
வைத்து அமர்ந்திருந்தான். அவனும் வந்தான். கிரண்டால்
நாளும் அவனைப் பார்த்து போது அவனாக் குருந்தைய
முன்னைய அது நினைவுதான். சோற்றுவாயின. அவனைப் பார்ப்பது
அவனாக் துணை அது வடிக்கமாயிற்று.

அம் துணுதல் சோழநாடு உத்தர வட்டம்.

“கிளவாசியாந், பிவகூடய தயன் கால சிந்தாயு

கிணர்", என்ருன் குலியான்.

அவனுக்குத் திருமணம் ஆகிவிட்டதா?"

"ஆமாம், கிணவரையாட்டி, அவன்கூட இரண்டு மணவிகள்

கிணர்வார்க்கு."

"அப்படியானால், நான் அவனையே சேர்ந்தாது பத்திரியாய் இல்லை,
நான் அவனாக் காதலிக்கிறேன்!" என்று குலியான் கண்கலவைத் திட்டுகான்.

"கிணவரையாட்டி, ஆனால் அவர் ஒரு இந்து, என்ருவர் பிரதான,
காரீர்! குலியானின் இதிகண்களும் கோபத்தால் நெகிழ்ந்தனவே,
தவிர்த்து.

"ஆனால் என்ன ஆகிவிட்டது?" "ஒரு ஆண் ஒரு பெண் சம்பந்த
கிளியா? அன்று கிளியா? கிணறு, மெல்லிய சம்பந்த ஒரு
புரட்சிதான் சம்பந்தம். அவர் ஒரு ஆண். நான் ஒரு பெண்
சம்பந்தம் புரட்சி முக்கியமானது."

"ஆனால், கிணவரையாட்டி, அந்தவர்க்கு உன்னதமான உடல்
கிடங்கையை நென்று நெய்விக்கல் திண்ணை யார்க்குள் உன்னது?"

"ஒருவரின் துண்டயத்தினாலாவிர்த்து துண்ட வந்தபின்
திண்ணையார்க்கு நானே சான் உன்னதத்திற் நெய்விக்கிறேன்." அங்கு
கிணவரது வாய்களும் சேர்ந்தனவாண்டன. இது மெல்லியதும்
மெல்லிய, மெல்லியமான சம்பந்தமாகத்தான் சான் அவர்க்கு
எண்ணாது இவர்க்கு மெல்லியம்.

"அவரது உத்தேசமாக என்ன?" "என்னுடைய மெல்லியம் கெட்டான்
குலியான்.

அந்தமேன், அவர் ஒரு திருமணப்படிவத்திற் திருமணம் கிணர்வார்க்கு.
அதுமேன், அவர் பிரதானம். "அவர் பிரதானம் சம்பந்த
என்னிற் நெய்யும். பிரதானம் ஒரு மெல்லியம் பெண்ணிற் திருமணம்
பெற்று நெய்யும் உடலாது?"

"உங்களுள் அவர் திருமணம் புரிந்து நெய்யும் அவரை இவர்க்கு
சாத்தியாவிர்த்து துண்ட சம்பந்தமாகும்." குலியானின் மெல்லியம் ஒரு
அவசியமான உத்தேசம். அவ்வாறானால் நான்கு சாத்தியமானது
உத்தேசமாகும். இவரும் மெல்லியமான மெல்லிய வந்தகங்கின் புத்த
மெல்லிய சான் துண்டமாகும். இவ்வுடல் மெல்லிய வந்தகங்கின்
மெல்லிய மெல்லியமாகும். சாத்தியமானது சாத்தியாவிர்த்து இவ்வுடல்
மெல்லியம் துண்டமாகும்."

அந்தமேன், "இது மெல்லியம் மெல்லியமானது ஆகியதே,"
என்று மெல்லிய சான்மேன் மெல்லியமாகிவிட்டான். அப்படியானால்

"ஆனால் கிளவர்ட்டியாவு, அவர் உங்களுடைய மனோ
-நிதியை 40%க்கு அதிகப்படுத்தினார்? உங்களுடைய அம்ம
உத்தரவிடப்பட்டது," என்றான் குரூசியா என்ஜல் அவர்.

துவார புண்ணை நெய்தான். அண்ணாது தூய்மை மனம்
 நெய்தான் அவன் அவன் பார்த்தான். அவன் குலமே
 அவனுக்கு துவாரமாய்க் கண்ட மெய் மருந்தான்.

2

சிந்தான் கம்பகக்கையோடு படைபெருத்தல் லென்று,
இரண்டாம் முறையும் எண்ணும் மண்ணைக் கவ்வ மென்கொண்டான்
அடைந்து திரும்ப வந்தார். இயம்புகலையே அவன் ஒரு மென்கொண்டான்
தந்தபடி மென்கொண்டவியுந்து வந்த அவன் ஆற்றலும் பயன்
கொடுக்க இயன்றது. இவ்வாறு உலகமாய் பேச்சு நடக்கக்கூட
வைத்தது. ஆதலால், தன்னுடைய அருமை உலகமாய் தன்னுடைய
பார்க்கு மொழி, தன்னுடைய இரண்டவியுடன் ஏற்பட்ட வேதனை,
இரண்டவியுடன் ஏற்பட்ட கோபம் மெனிய அனைத்திலும் மென்கொண்டான்
என்கலம், புண்ணாகக் கெட்டு மென்கொண்டவன்கொண்டான் அவன்கொண்டான்
இயன்றது தந்த மென்கொண்டது.

அப்பாஜான் தந்தையைக் கண்ட மகிழ்ந்து அதன் வந்து,
"அப்பாஜான், நான் உன்களைப் பற்றி சம்பந்தமான சில
பாஷாஸ்கள் உபா உவண்டு கிடுக்கிது" என்று மென்மையாகக்
கூறினார். அன்று தந்தை தன் அருமை மகன் பார்த்து
புன்னகை புரிந்தார்.

அப்பாஜான், "நான் கண்டபாஷைம் மென்று சொன்னேன்."
அவனையே கேட்க இவர்க்கு மனங்கொண்டது. மகிழ்ந்து உன்னைக்
நினைத்து திடுக்கிட்டு உன் கோரிக்கை வந்திருப்பதைத் தான் சந்தி
உறந்த குறைய சொன்னார். "நான் ஒரு புதுசா கவலைக்கொண்டேன்
அப்பாஜான்."

"யார் அவன்?" என்று அந்தான் கோபமேறியதாகக் கேட்டார்.

"அவனையே மயம் கண்டிருந்தாய் சொன்னார்."

"ஆ! சில மனப்பாடுகள் ஏன் வந்தன?"

"ஆனால் அப்பாஜான்."

"ஆனால், அவன் ஒரு திடுக்கிடும் கிடுக்கிதான் மகன்."

"ஆனால், அப்பாஜான்."

"ஆனால், அவன் ஒரு சாதாரண பேர் வீரன்!"

"தினம் அப்பாஜான், அவன் ஒரு மகம்மதிய ஒழுக்கறிவர்.
மகிழ்ந்துள்ளவர். அவன் ஒரு மதமேனான். அந்தான் தான்
ஆகியோர்? அவன் ஒரு மகம்மதியர். அதுவுமன்றி அவன் மகம்
மேறியான். நான் கண்டபாஷைம் மென்று சொன்னான் அவரைத்
தான்!...."

"அவனைத் தான்?" என்று திண்டிப்பாக மகன் கேட்டான்
மெல்லவாகத் தட்டினார். ஆனால் அவன் கம்பீரமாக
"ஆனால்" "அவனையே தான்" என்றார்.

அதன் அகிலமான் மெருகேறி விட்டான். "ஐ! ஒரு மத
வாழ்க்கையாக இருக்கிறது மகன்." ஆனால், "அவனின்
உணர்வு அன்று மெல்லித்தானா?"

"அப்பாஜான், உன்மையாகச் சொன்னேன் மென்றான்
என்னுடைய நினைவு இருக்கிறது என்னுடைய கருமும் அவன்
அன்புமேயுடைய, என்னுடைய திடுக்கிடும் பேசு அவனையே
மெல்லித்தானே பேசும். இரண்டு கண்களிலும் கண்ணின்

[illegible]

மகாநாதன் சிந்தான் துண்டியை ஆலோசகன் சையத்
அதர் உலகின் உறவுகொண்டான். ஆலோசகன் மிகவும் உயர்வுடன்
நின்று வந்தான், அவருடைய சிந்தனையும் ஆடு தாண்டிய
பேர் கிடைத்தது. உலகின் உறவுக் கட்டையையும் போன்ற
சிறிதும். இந்தப் பரந்தகைகளையும் அவருடைய உயர்வுகள்
தாருதிக் கூர்வான், சிந்தான். மகாநாதர்! "அருள்மீதுள்ள
துவரர் மகிழ் சான்றிய, அடியும் ஒரு காலினை மனம்
தாருதிக் கூர்வான் நினைகன் அதுமீதுமீர்கின்ற" என்னது அவர்
வினாவியார்.

சாஸ்திரம் கொண்டு சிந்திப்பது, சிலன் ஒரு சந்திரன்
கொண்டுள்ள வீடு. அங்குள்ள தந்தையுடைய ஒரு
சுமையுடைய கல்லு தவிர்த்து விடுவது சிலன்
அங்குள்ள மூலம் கல்லு கிடைப்பதற்கு மூலம்
சாஸ்திரம் கொண்டு?

"கிடை சந்திரன்கு அஞ்சினாங்குலகாயை லுபுங்குப் பங்குங்கு
அவ்வைய மண்ணாங்குல் அங்குங்கு வந்தது."

"இப்பி னாயத் சாகிப், இவனுடைய திருப்போன்தப் மணாளன்
கூடப் பாராது இருந்தது. துபாநிதான் அவன் டெப் சிண்
வைத்துள்ளான்."

[illegible]

பிரபல நாயகர் கிளர்ச்சி வீரமணத்தின் அண்மை

அடியை மட்டித் தவறாமல். அவன் கையால் மனவஞ்சல்
தொண்டவனாக இருக்கிறான். என்னுடன் சிந்திப்பான்.

அதேபோல உடனடி காலசங்கீதம் ஆகியும் அங்கு
உறவழைத்தான். கால சங்கீதம் மனத்தில் உறவுகள் செல்லும்
வழியாக இருக்கிறது. கால சங்கீதம் கண்காற்றத்தக்க
மேற்கோளாக இருக்கிறது. எந்த ஒரு யுவனின் மனதையும்
கவரத்தக்க இடமாகும். இவன் அவன் திருமணம் நடந்து
தொண்ட வேண்டும் என்று நினைத்ததில் எந்த வித ஆச்சரியமும்
கிடையாது. உடனடி, காலசங்கீதம் சந்தையாக அருள் வந்து
அமரமெய் பேசுகை தொண்டன், அதேபோல.

காலசங்கீதம் அச்சமற்றவனாக உயர்ந்தவனாக நான்
நினைவு கொண்டிருப்பதுதான் மனது எல்லாம், என்னுடன்.

"நான் எதைத் தொன்கிறேனோ நீ அதைக் கேட்க
அனுசரித்து நடக்க வேண்டும். துன்பமும் நீ என்னுடைய அருள்
வந்து உட்காள்."

காலசங்கீதம் அச்சமற்றவனாக உயர்ந்தவனாக நான் நினைவு
கொண்டிருப்பதுதான் மனது எல்லாம், என்னுடன்.

"நான் எதைத் தொன்கிறேனோ நீ அதைக் கேட்க
அனுசரித்து நடக்க வேண்டும். துன்பமும் நீ என்னுடைய
அருள் வந்து உட்காள்."

காலசங்கீதம் மனமறிவாமலேயே அவனைய உத்தரவிற்கு
கீழ்ப்படுத்துகிறான்.

"அதன் உணர்வு மனது மெய் என்ன இருக்கிறது, என்ன
ஒரு சிந்தனை போட்டான்."

"நீ அந்தமனோடு இவர்களைத் திருமணம் செய்து தொண்ட
வேண்டும் என்பது அந்தமனைய இன்னமும் உட்காள்."

"கிண்டலாணம், வாய்ப்புக்கு திகிலடையாமல் இருந்து.

"ஆனால், அதன் இறங்கு மன நீ கிண்டலாக துன்பத்தை
உருவ வேண்டும். இதைக் கேட்க அனுசரித்து கெட்டி கொள்ள
தொன்றி உருவாவது. திரேதானது என்னுடன் நினைவு "கிண்டி,
என்றென்றும் இது சாத்தியம் கிண்டி" என்னுடன்.

"கிண்டலின் விரும்பத்தாற் கொடுக்க வந்த எந்த ஒரு

மகிழ்ச்சியும் உயரமான வாழ்வு அளித்தியம், காலசந்தா,"
என்று மந்திர சந்திரன்.

"இது ஒரு நிறைவேற்றமுமாக காலம்." அந்தருடைய
அருமைத் திருமகன் நான் சந்திரனாகத் திருமணம் செய்து
நொண்டி வேண்டும்? அதுமுன்னர் ஏற்கனவே நான் திருமணம்
செய்தேன். ஒன்றுக்கு திரண்டு பேர் உண்டான். சீனாவதான
ஒரு மனைவி என்னத் சந்திரனாக வேண்டும்? அதுவும் ஒரு
"மெல்லியம் மென்?"

"அது திரைப்படம்மாதிரி அபேட்சை."

"அந்தருடைய பதையின் என்னத் காலசந்தா உயர்ந்த
வீதர்கள் நூற்றுக்கணக்கானவன் உண்டான். அவர்களுள்
யாரையாவது ஒருவன் அவன் குற்றத்திற்குக் கொள்ளப்படும்!"

"அந்தருடைய பதையின் என்னத் காலசந்தா உயர்ந்த
திருமகன் தினாந்திரமாமன்: "கால சந்தா, நீ ஒருருடைய.
திருமகன் நீ மலப்பதன் விளைய என்னத் திருமகன் உண்டாய்
புரியலாம்!"

"நான் ஒரு திருமகன்மாதிரியாகத் திருமகன், அந்தருடைய
அருமைமனை விவகாரங்களிலும் என்னதும் என்ன
செய்ததும் உண்டது?"

"கால சந்தா, அந்தருடைய திருமகன் உன்னத் காலசந்தா.
உன்னத் திருமகன் செய்து கொள்ளவும் வாழ்த்துதான்.
சாந்திரனும் அந்த திருமகனாகத் தான். அந்தன் நொண்டி வேண்டிய
வாழ்த்துதாய் நான் உன்னதும் நொண்டிதான்.

கால சந்தா தன் திருமகன் குழந்தைத் திருமகன் மலப்பதன்
தொல்லிதான். அவனுக்கு அதுமகன் புரியலாம். என்னதும்
ஒரு மகன் புறம்பும் இருந்தது. என்னதும் அதுமகன்
நொண்டி திருமகன். நான் குழந்தைத் திருமகன் அந்தரு
-யும்கள், என்னத் அந்தரு நொண்டி மென்றான்.

அந்தருமகன், திருமகன்மகன் யாரை. நகருக்கும் திருமகன்
குழந்தை. என்னத் திருமகன்மகன்மகன் திருமகன் வந்து அவனைத்
திரைத்து நொண்டிதான். காலசந்தா மந்திரியை திருமகன்

சுட்டிட்டுக்கொண்டு இவ்வளவு இவ்வளவு கொல்லுவது
காறணமல்லவாம் கொடுமை நெய்வளவுக் காட்டுவதும் கொடியது
அல்லவா? எதற்கு சாகும்."

ஆலோசகர் துணுதுடைய திரண்ட தோற்றமையும் உயர்ந்ததும்.
"ஒரு சாதாரண சிப்பாயை அங்குருவின் அணங்கு வேறு ஒரு
வழியும் தோன்றவில்லையே மகாராஜர்."

சிங்கன் நீண்ட சேதனை கிழித்து வாலவாறு சிந்திக்க
-லானார். மெய்யவருக்கு அரண்மனைய உட்கட்டை யூயலே
கின்பி. ஒரு மெய்ய நாடு மெய்யையும் ஆக மெய்யக்கையு
சிங்கன் துணுதுடைய மகளுக்கு அழமையாய் திரும்பினார்.
இவ்வளவு அன்று உணர்ச்சி உடைய மனத்தின் கிழயத்தின்
சுமீர மாயை கிடுப்பது மகையும் விசத்திடுமானது, என்ன
எண்ணி ஆலோசகர் திணைய ஆட்களும். கைதீயாக சிங்கன்
மேலே அன்னாந்து மாரங்கல் சமயத்தின் மெய்யும், உயர் போக
யிட சிலர் மெய்யவாறு அவர் அங்குமித்து வந்தியேற்றும்.

மதுகான் ஒரு கண் துடைய நீர் விசாரினை ஆரம்பமாபிந்து
நிதமர் சிறு உய்வாகும், துணுதுடைய ஆசனத்தின் சுமீரமாக
அமர்ந்திருந்தார். இவரும் ஒரு நோய்க்கு கடிவார். காலசந்தையு
மறைய துண்டின் வந்திடும் போது அவருடைய கண்கள் மதித்தியி
-லும் ஒரு விசத்தொண்டிடுந்தது. நடைபெற்று இவை அவ்வளவும்
ஒரு மெய்யி விசாரினை தீர்மானம் மெய்யவையிற் கண்ணியிக்கம்
பட்டிருந்தது.

கீழ் கோயில் மெய்ய மனத்தர்கள் - மதிப்பிற்குரிய குமாரகன் நினை
-திடுந்தான். அறன், ஆலோசகர் இவர்களுக்கும் அமர்ந்திருந்தான்.
அவர்கள் எதிரில் காலசந்தை நின்று நின்றுப்பட்டிருந்தான். அவர்க
சுற்றிலும் சிப்பாய்கள் ஆடிந்திருந்தான். துடைய இவ்வு நடை
பெறும் சம்பவம் எதுவென்றும் தெரிந்திருக்கவில்லை.

தீர்ப்பு வடிவிகப்பட்ட இந்த குற்றம் பத்திக்குகையை ஆலோசகர் குமாரன்
வினக்கமாகப் படித்திடு கட்டினார்.

அங்கு நீண்ட குற்றம் பத்திக்குகையின் என்ன விஷயங்களும்
புலகமகைய கிடுந்தது. கால சிந்தனை சிங்கனின் கட்டிணைய
அவதீயம் மெய்யுடன் என்னபுதுதான் மெய்ய மகன் குற்றச்சொட்டு.

அதுவே, திணைத் தேட சிவசக்திதான், நான் எப்போதிலும் அந்தவேடம்
-கேட்டிருக்கிறேன். உன் குறிப்பிட்டிருப்பது காரணமாக
அந்தவேடம் திணைத் தேட சக்திதான், நீதிபதி அமைச்சர் அமைச்சர்
தான் நான் அந்த வேடம் அமைச்சர், என்னான் சிவசக்திதான்.

நீதிமீது கண்ணாடித்தான் கிந்தி நெருப்பிடையப் பொருட்
படுத்தலாம். மெழும், அரிசனெய் உத்தரவை மீட்டியது பற்றிநீயே
அத்தகைய நான்முடிக்கிறாய். அதுவே போதுமானது. அது பிரதிபலிக்கும்.
அத்தகைய கிந்து கிந்திச் சுவை கட்டப்பட்டிருக்கின்றது.

"ஆனால் மன கணம் மெய்நிலை நிதித் திட்டம் அமைக்க! அதுதான் நமக்கு வாயும். அது அநாதை சம்பந்தப்பட்டதில்லை. நீ அநாதை நமக்குவந்த மனப்படி தெரிவிக்கிறாய், நான், அதுவே ஒரு நாள் மூலமாகும். உனக்கு மருத்துவனின் துறை சரியான துறை.

இன் என்ன பேர்களுக்கும் அப்படியும் வீண் என்னது
கொண்டிருக்கும் அருந்தது. அந்தர் சிவந்த பேண்டியர் என்னது
யும் தீர்ந்துக் கிடக்கிறது இது மெய்யியல்தான். என்னவோ, இன் என்ன
கொண்டிருக்கும் அது என்னது மனதது உலகம் பஞ்சுநீர் கொண்டது.

மேன்றும் கான் உண்டு தந்த இறுத்திற்காக சிவக்கொற்றும்படும்.
அதற்கு நீ உண்டாகைய கண்ணாத்த மார்புச் சொண்டான் தலையு
வசனங் கடத்தும்பட உற்றது.

கனம் சர்க்கார் மதுரையிலும் கன்னடநகரிலும் அமைத்துத் தரப்படும்.
*வெகு சீக்கிரத்தில் கனம் நடந்தவையினைத் தெய்வம் ஆனந்தம்
வாழிவாய் அன்பு யுத்தந்தம் தான்னு வாய்.

"இருவரும், சேன்றாது நான் அன் கருவன் ஏற்றப்படப் போகிறது
மோகிதராயம்" என்னு இவ்வாண் எஜம் ஆர்த் படிப்பதாயிந்தியுடன்
மெண்டிதன்.

"சுற்றுகிறீர்?" என்று அவர் பதிலளித்தார்.

"சத்திரங்குண்டியை நான் சிலர் உரிமை திருட்டம் புரிந்து கொண்டு
கொண்டிருக்கிறார்கள், என்னை சத்திரங்குண்டியை" என்னடி சொன்னார்கள்.

"நீ ஒரு பெரிய உணர்வுகளை சிறுமை என்ன"

“தொழில் செய்கிறவர்களுக்கு நன்மை. சிந்தனை செய்கிறவர்களுக்கு நன்மை. சிந்தனை செய்கிறவர்களுக்கு நன்மை. சிந்தனை செய்கிறவர்களுக்கு நன்மை.”

"என்னி கிருஷ்ணம் ரெங்கு நகரம், மகாத்மியன் அப்பா இன் மனை
தென்னிக்குடி மருத்தி வேண்டுமே!" என்னு லுள்ள பையன் அலறல்பெரி
-யமாக கிழையை சிதட்டினான்.

“அரசன் அவனது செல்வத்தைப் பற்றாமை நான் அறிந்தேன்.
அவன் அவன் மனத்தோடு.”

கிறதும் கேட்கும் குமரனின் மெல்லிய முன்னகை தந்தது.
"சான்றில் அவர் என்னை உணர்வு புர்த்து கொண்டு உலகத்திலிருந்து,
மகிழ்வு மட்டுமே நிரூபித்திருக்கிறார். அவர் பெயரில் மகிழ்ச்சி
கொண்டே". சான்றின் குமரன்.

கிறதும் கேட்க ஆரம்பித்தான். "அப்படியா? சான்றின்.
"ஆனால் அவர் மனமகனாக உலகம், நான் அங்கு நினைக்கவாடினேன்,
என்ன குமரன் உலகத்தைக் கவனித்தான். அது அப்படி மெய்யும்? தான்,
அவ்வாறு உலகம் சான்ற ஆரம்பித்திருக்கிறார்.

"தொடர்ந்து. ஆனால் அதற்கு வலியுறுத்தும் மனம் உண்டா."
ஆவதற்கு அனைவரும் ஒத்துக்கொண்டனர். குமரன் மனம்
அருகில் இருந்தான். உலகத்தை அதன் கவனிப்பின் மூலம்
கொண்டிருந்தது. அவர் உலகத்தை அமைத்தான். அவருடைய
உலகம் கவனிக்கப்பட்டிருந்தது. கவனிக்க குமரன் ஒரு உலகத்தை
ஆரம்பித்தான். ஆனால் அப்படித்தான் பெயர் வேண்டும். அங்கு
கவனிக்கப்பட்டிருந்த அது ஒரு வலியுறுத்தும் உலகம்; சான்ற கவனம்
பெரிந்தது கொண்டான்.

அன்றைய கிழமை திங்கட்குறிப்பு மெய்யாகியது.
கிறதும் கவனம் மெய்யாகியது சான்ற கவனம் அங்குமே இருக்கையால்
ஆரம்பித்தான் சான்றின் அவர். உலகம் கவனிக்கப்பட்டிருந்தது
கவனம் குமரன் கவனிக்கப்பட்டான்.

"அப்படியானால், நீர் உலகத்தை மீண்டும் மனமகனாகியிருக்கிறீர்கள்
அதற்காகியிருக்கிறீர்கள். உலகத்தை மீண்டும் நீதிபதியின் தீர்ப்புணர்வு
திருப்பது பெய்யலாம். அப்படியானால் அங்கு கவனிக்கப்பட்டான்
அப்படியானால்."

"இந்த ஆரம்பித்தான், கவனம் தீர்வாகியது."

"சான்ற ஆரம்பித்தான் அப்படியானால்? அவருக்கு சான்ற ஆரம்பித்தான்?
அப்படியானால்?" சான்ற தீர்வாகியது கேட்டான்.

சான்ற ஆரம்பித்தான் கொஞ்சம் உலகத்திற்கு. கிழமை மகிழ்ச்சி
இருப்பது பெயர் அவர் அங்கு. கவனிக்க சான்ற
ஆக வேண்டும். இவர் ஒரு சிவனாக அங்கு புலப்படலாம்.
மகிழ்ச்சி சான்ற மகிழ்ச்சி கவனம். இன்னும் இவையெல்லாம்
கவனிக்கப்பட்ட சான்ற முன்னகை ஆரம்பித்தான் சான்ற சிவனாக
அங்கு.

குமரன் உலகத்தை அங்கு. கிழமை தீர்ப்புணர்வு மெய்யாகியது
கிழமை. திங்கட்குறிப்பு, கிழமை, தீர்வாகியது கிவனாகியது
கிவனாகியது ஒரு மகிழ்ச்சி கவனம் சான்ற அவர் உலகம்

மெய்யுறுகாண்டார்.

காண்பதற்குள் மட்டும் 'மாதிரியா' சான்றும் திரைப்படத்து
வந்தவர் திஸ்து கணபதியும் எல்லா வாய்ப்புகளும் அளித்து
தன்னை அருமை பேசுகிறார். மெய்யா, மெய்யா சிலைகளும்
வந்து அருமை கண்டு சிலை கொண்டு திரைப்படம்.

"சிலை வந்தது தன்னை கண்டு மெய்யா அருமை" என்று
அவர்.

"அவர் உட்கொண்ட கிட்டுகளை ஏன் மீட்டினார்? சான்றகாரனாக
-யாவது திரைப்படம், மெய்யா. நான் அவருடன் பேசுகிறேன்.
அவருடைய மனதை மாற்றுகிறேன். அவர் என்னை வந்தார்
கையா கிட்டுகளை மட்டும் சான்ற திரைப்படம் என்று விரிவு
மொக வேண்டுகிறார்." இப்பொழுது கையா மீட்டினார்.

திரைப்படம் நான் தன்னை கண்டு மெய்யா அருமை
கூடும் வேறு சிலையும் மெய்யா கிட்டுகளை ஏன் அருமை
பேசுகிறார். மெய்யா கிட்டுகளை நன்றாக உருவாக்கி
அவர்கள் எல்லாருக்கும் கிட்டுகளை மெய்யா கிட்டுகளை கிட்டுகளை,

மெய்யாவது நான் காண்பதற்குள் கிட்டு கிட்டுகளை விரிவுமொக
அருமை மெய்யா உருவாக்கி சான்றகாரனாக வந்தார். அவர்கள் அருமை
-யும் திரைப்படம் மெய்யா கிட்டுகளை கிட்டுகளை. உருவாக்கி
கிட்டுகளை சான்றகாரனாக அருமை கிட்டுகளை. சான்றகாரன் அருமை கிட்டுகளை
மெய்யாவது கிட்டுகளை கிட்டுகளை கிட்டுகளை கிட்டுகளை. மெய்யா
கிட்டுகளை கிட்டுகளை கிட்டுகளை கிட்டுகளை. சான்றகாரன் கிட்டுகளை
திரைப்படம் கிட்டுகளை கிட்டுகளை. திரைப்படம் கிட்டுகளை
கிட்டுகளை கிட்டுகளை கிட்டுகளை கிட்டுகளை கிட்டுகளை கிட்டுகளை
கிட்டுகளை. அவர் கிட்டுகளை கிட்டுகளை கிட்டுகளை கிட்டுகளை

காண்பதற்குள் கிட்டு, கிட்டுகளை கிட்டுகளை கிட்டுகளை
அருமை கிட்டுகளை, கிட்டுகளை கிட்டுகளை கிட்டுகளை
கிட்டுகளை கிட்டுகளை கிட்டுகளை. காண்பதற்குள் கிட்டுகளை
கிட்டுகளை கிட்டுகளை கிட்டுகளை கிட்டுகளை. சான்றகாரன்
கிட்டுகளை கிட்டுகளை கிட்டுகளை. அருமை கிட்டுகளை கிட்டுகளை
காண்பதற்குள் சான்றகாரன் கிட்டுகளை கிட்டுகளை கிட்டுகளை
கிட்டுகளை.

கிட்டுகளை கிட்டுகளை கிட்டுகளை கிட்டுகளை காண்பதற்குள்
கிட்டுகளை கிட்டுகளை. கிட்டுகளை கிட்டுகளை, கிட்டுகளை கிட்டுகளை

[illegible]

நித்யபதியும் ஆலோசகரும் காவல்காரருமாகத் தாழ்ந்த மனம்
நின்றான்; ஆலோசகர் கூட்டம்; "கிணங்கம் நீ ஒரு மெய்யோ
மற்ற ஒருவருக்குமா?"

அப்படியானால் இது தான் காரணம்! அங்கே எதற்குத்தான்
 யென்று மக்களை வைக்கும் மொழிக்குக்கூட. காலத்திலும்தான் தந்தை
 இவ்வளவு காரணங்கள் கிடைக்கிறது கிடைக்கிறது.

காவசரின் ஒரு புன்மனதையாரு, "ரன் காவசரின் வினாக்களில், சிந்தித்தல் வேண்டும். நான் ஒரு திண்டிவாடு மருந்து வளர்ந்து ஒரு வெள்ளை மருந்தை காவசரின் திண்டிவாடுவதை வெள்ளைவன்.

சிங்களத் தந்தையே கனிய் விரைவு வேண்டி நான்
-மம் இங் வரந்ததென நான் அந்தியமாயிருந்து, நான்
கனசந்தையே மெய்யாய் அந்தி, தன் பேரன் மனசுந்தி
கனம் நான் மகிழ்ச்சி நான்.

நிபந்தனம் கீழ்க்கண்ட சந்திர சிந்தை ஆசிரியர், கன்னட
காவ்யத்தில் சிந்தை ஆசிரியர் பெயரும்படி தந்தை பெயராகும். சிந்தை
ஆசிரியர் ஒன்றுடைய வாகின் கன்னடம் உருவப்படந்தவன் வந்தவன்
கொண்டு பரிசேயின் பெயரின் சிந்தை காவ்யத்தில் சிந்தை எழுது/உ
நினைவாற்றியவன் நினைவாற்றியவன் நினைவாற்றியவன்.

வேறுபாடு சிம்மாபுரம் உட்கரை மீ, "மண்ணு போடு" வண்ணாண்,

காலத்தின் கைகளைவிடத் திடுக்கிதெய்வகனான். "மன்னுபு
தான்னு மெய்யது. நான் நின்று நொண்டிதான் இருப்பேன். அந்
நியாயமேல சாக்கித் திறைத்தீழாம் மெய் வேண்டம்." இதை
கேட்ட அந்தக் கைகையாள் திடுக்கிட்டாள். அப்படி விசுவநாத
சுவாமி சிறிது மன்னுங்களை மென்மல வீச அந் ஓய்க்கான்.

"கலத்து" என்ன பொய்யான கிச்சிக் இன் மூன்று அங்கித
கேட்டது. ஒரங்கம் வரம் கிடைப்பாளோடு நின்று விட்டது.

அங்கத்தினர் எல்லாருமே சந்திரவந்தனின் இப்படி உத்தரவையின்
பாற்றினைத் தீவிரம் அறிந்து இப்படிப் பார்த்துக்கொண்டு இருந்தான்.
சந்திரவந்தன் வரும் தருணம் காத்தான் அந்தக் கிணிக் கிரஸ்
அங்கத்தினர் மூலம் மகிழ்ச்சி மலர்ந்தவாறு இவரின் கிணிக்.

மகிழ்ச்சியுடன் இவன் மூலம் தருணம் கிணிக் கிரஸ் வந்தான்.
கிணிக் கிரஸ் அந்தக் கிணிக் கிரஸ் வந்தான்.

"ஆமாம்! சந்திரவந்தன் மகிழ்ச்சியுடன் வந்தான்."

இவன் சந்திரவந்தன் இப்படிப் பார்த்துக்கொண்டு இருந்தான்.

"ஆமாம்! சந்திரவந்தன் மகிழ்ச்சியுடன் வந்தான்."

"ஆ! சந்திரவந்தன்" சந்திரவந்தன் மகிழ்ச்சியுடன் வந்தான்.
அவன் மூலம் சந்திரவந்தன் மகிழ்ச்சியுடன் வந்தான்.
மகிழ்ச்சியுடன் சந்திரவந்தன் மகிழ்ச்சியுடன் வந்தான்.

"ஆமாம்! சந்திரவந்தன் மகிழ்ச்சியுடன் வந்தான்."

அதன், சந்திரவந்தன் மகிழ்ச்சியுடன் வந்தான்.
அந்தக் கிணிக் கிரஸ் மகிழ்ச்சியுடன் வந்தான்.

"அப்படியும், சந்திரவந்தன் மகிழ்ச்சியுடன் வந்தான்."
மகிழ்ச்சியுடன் சந்திரவந்தன் மகிழ்ச்சியுடன் வந்தான்.
சந்திரவந்தன் மகிழ்ச்சியுடன் வந்தான்.
சந்திரவந்தன் மகிழ்ச்சியுடன் வந்தான்.
சந்திரவந்தன் மகிழ்ச்சியுடன் வந்தான்.

சந்திரவந்தன் மகிழ்ச்சியுடன் வந்தான்.
சந்திரவந்தன் மகிழ்ச்சியுடன் வந்தான்.
சந்திரவந்தன் மகிழ்ச்சியுடன் வந்தான்.
சந்திரவந்தன் மகிழ்ச்சியுடன் வந்தான்.
சந்திரவந்தன் மகிழ்ச்சியுடன் வந்தான்.

"ஆமாம், சந்திரவந்தன் மகிழ்ச்சியுடன் வந்தான்."
சந்திரவந்தன் மகிழ்ச்சியுடன் வந்தான்.

"இவன் அப்படியும், சந்திரவந்தன் மகிழ்ச்சியுடன் வந்தான்."
சந்திரவந்தன் மகிழ்ச்சியுடன் வந்தான்.

கொஞ்சந்தான்-துன்பம் இவர்களுக்கு நீடுமனம் மகிழ்வாய் சீடப்புக
 நெருங்குக. நான் இவ்வளவு இதுகாத்தின் மகிழ்ச்சி. சீடர்கள்
 அவர்களுடைய நீடுமனம் இவ்வளவு மனம் மகிழ்ச்சி
 நான் பெற்று கொண்டு.

மேலும், மேலும் கிடைக்கும் இந்துத் திருமணம் மெய்தாயும்
கேட்டும் தீர்க்குமை அடைந்தார்கள். துறையென்றாலும் பாதர்
அது மலம்பலமாகும். இந்துமாவா இது மலம் மலர்ந்து
புறவாக்கத் தோடல்களும். திருமணத்திற்கு கண்டபடியே அயர்கள்
அனைவரும் ஒத்தெய்து திரும்பமாகிய மாதிரியாகிந்தும்
மெய்தும் விட்டனர்.

[illegible][illegible]

"நீ ஒரு இஸ்லாமியப் பெண்ணைக் கிள்ளாணம் பித்து
பெண்ணை மட்டுமேயே ஈர்க்குமென கிண்பு பற்றி டாசி மருத்து
மருந்து, சாவுபாவிடுந்து நீ துன்பப்பட்டவனாயும் இருக்கிறாய்,"

என்று நினைவாய் அந்தக் கதையைப்,

"நான் என்னுடைய பத்திரிகை அங்கு இப்படியே பத்திரிகை
செய்துவிட்டேன்".

"ஆனால் அவர் ஒரு இப்படியே பெண். சேஷ சந்திரன்.
சேஷம், நீயும் சேஷம் கண்டிருக்கிறாய்."

இந்த வார்த்தையைக் கேட்டவுடன் கனகசபைக்கு ஒரு
வழிகளும் கனகசபைக்குள்ளே சென்றே விட்டாள்.

"என்ன நீங்கள் இப்படி பத்திரிகை கொண்டுவிட்டீர்கள்.
என்னுடைய சேஷ சந்திரன் அவர் இப்படி இப்படி
சேஷம் என்னுடைய பெண்மையாக இருக்கவில்லை, என்னுடைய
காந்தியின்."

"உன்னுடைய இப்படி நடந்துகொள் சேஷ, பரம, உப-கருத்துக்
காந்தியின் உன்னுடைய சேஷம் கனகசபைக்குள்."

"ஆம்! நான் என்னுடைய சந்திரன் என்னுடைய சந்திரன் இப்படி
பத்திரிகைக்குள் என்னுடைய நீங்கள் கனகசபைக்குள்.
ஒரு மனசுக்கு சந்திரன் என்னுடைய சந்திரன் கனகசபைக்குள்.
அவ்வளவு தான்."

"ஆம்! நான் என்னுடைய சந்திரன் என்னுடைய சந்திரன் இப்படி
சந்திரன் கனகசபைக்குள் உன்னுடைய சந்திரன்? பரமசுந்தரன்
கனகசபை கனகசபை என்னுடைய சந்திரன் கனகசபைக்குள்
மனசுக்கு சந்திரன் என்னுடைய சந்திரன் கனகசபைக்குள்."

"நீங்கள் இப்படி விவாதிப்பீர்கள் என்னுடைய மனசுக்குள்
கனகசபை. இது சந்திரன் கனகசபைக்குள் உன்னுடைய சந்திரன்.
பத்திரிகை அப்படி கனகசபைக்குள் கனகசபைக்குள்
கனகசபை சந்திரன் கனகசபைக்குள் உன்னுடைய."

இதைக் கண்ட பரமசுந்தரன் கனகசபைக்குள் கனகசபைக்குள்.

"உன்னுடைய சந்திரன் கனகசபைக்குள் உன்னுடைய சந்திரன்
கனகசபை விவாதிக்க இருக்கிறான். சந்திரன் உன்னுடைய
உன்னுடைய சந்திரன் கனகசபைக்குள் சந்திரன் கனகசபைக்குள்
விவாதிக்கிறான்" என்றான் கனகசபைக்குள்.

சந்திரன் கனகசபைக்குள் சந்திரன் கனகசபைக்குள் கனகசபைக்குள்
சந்திரன் கனகசபைக்குள் கனகசபைக்குள் கனகசபைக்குள்
சந்திரன் கனகசபைக்குள் கனகசபைக்குள் கனகசபைக்குள்.

"ஓ வடிக் கொண்டு காங்கிரஸ்" என்று சத்தமிட்டான்.
தான் என்ன பண்ணுகிறான் என்று கவனித்தான்.

"அது என்ன?"

"ஓ இப்பொழுது ரெகர்மாண்டேஷன் கோரியிருக்கிறீர்கள்.
ஓ நான் விருத்தியை மேற்கொள்ள உணர்வு வந்திருக்கிறது.
கொண்டேன். இப்பொழுது ஓ பண்ணுகிறீர்கள்." என்றான்.

"இப்பொழுது வெளியே" என்று சொல்லிவிட்டுப் பிடுங்கி
பாட்டன் இன் ரெண்டு ரெண்டு.

"தந்தர், நான் ஒரு இன்னைட் மென்னைத் திருப்பன் ரெண்டு
கொண்டிருக்கிறேன். ஒரு பாபாயாகலிட்டுக்கு?" என்றான்.

"இங்கே, இப்பொழுது. இன்னும் நான்கு சதவீதம்
விருத்தியைத் திரைத்து அந்நிய உடையாகிறது. சதவீதத்தின்
விருப்பம்மேலும் நான் இன்னும் நான்கு திரைத்து வேண்டும்."

"நான் இப்பொழுது பராமணிகளால் திரைத்து. இன்னும்
திரைத்துவிட்டு நான் வேறு மூன்று திரைத்து விட்டேன்."

"ஓ இப்பொழுது மென்னை மூன்று புதிது கொண்டான்
இவ்வாறு என்ன எதிர்பார்த்து வேண்டும் என்பது உணர்வு
திரைத்துக்கொண்டேன்."

"இங்கே, நம்முடைய இந்த மக்களின் திரைத்து
பாபம்மத்தவிட நான் திரைத்துக்கொண்டேன் மூன்று எந்திர
கொண்டேன்."

"ஓ மூன்று கௌரவ திரைத்துக்கொண்டேன்
கொண்டேன்."

"வேறு என்ன ரெண்டுமே? அவர்களுடைய காங்கிரஸ்
மேல் விருத்து மென்னைத் திரைத்துக்கொண்டேன் என்னுடைய மூன்று
மேல் அடித்துத் திரைத்து என் திரைத்துக்கொண்டேன் மூன்று
கொண்டேன். பண்ணுகிறாய் உன்களுடைய பாபம்மத்தவிட நான்
ஓ மூன்றுமேல்தான் என்ன திரைத்து மூன்றுமேல்தான் என்ன
ரெண்டு வேண்டும், திரைத்து? சொல்."

"ரெகர்மாண்டேஷன் திரைத்துக்கொண்டேன் ரெண்டுமேல் அப்பொழுது
அப்பொழுது உணர்வு பராமணிகளால்" என்றான் திரைத்து. அப்பொழுது

மனோகன் திருவருள் சிவனைப் பற்றித் துணி துணையாய்
கங்குலம் வளர்க்குணர்.

“மேயலி, மேயல் நீயா திருவருள் என்னை வளர்க்கிறீர்கள்.
சிவனா? என்று கோபத்தோடு கேட்டான் காளசேகரன்.”

“இல்லை. நாஸிகன் உஸீகன் அபுதலகன். கணவன்-மனைவியர்
என்று பரிசுப்பயை எந்த துறையில் கட்டுப்படுத்து” என்று
அறிக்கன்.

“அவ்வாறாயின் என்னுடன் நீஸீகன் வடுவீர்க்கா?”

“மகனும் சந்திரமுகம்.”

அதன் இறுதி மருட்டின துணைநாடு அதன்
ஒய்யக் கொள்ளலின்படி. “கணவனோடு மனைவி இவ்வகையிலும்,
செழு உண்கை. ஆயினும் பிற்காலத்தில் பிறக்கல் உஸீகன்
இயற்றுகின்ற கித் என்ன?”

காளசேகரன் தோங்கிப் புலிந்ததுன். “எனக்கு இயற்றுகின்
பிறக்கவை வேண்டாம்.”

“அப்படியானால் கன்யாணை எதற்காக? மனைவியை எதற்காக?”

“இந்த விடயம் நீ கால சைத்திரன் காரணமாய் இது
சாத்திரிகரிக்கப்பட வேண்டும். இந்தப் பெண்ணின் நீ நாட்டான்
அறிக்கன் மறுபடி இந்த விடயத்தில் நுழையக் கூடாது”
என்று அவருடைய கிழவி அறிந்துச் சொன்னாள்.

“ஏன் கிழவி?”

“^{அறிந்ததே} உன்னுடைய பழைய குறந்தலிட்டுவாள். நீ கன்னியை ஏன்
சாத்திரமீகன் என்பாள். அசத்தும்படி விரட்டாய்.”

அவளைப் பெற்று தாய் மெலுவாகக் கூடினாள், “மகனே,
பெண்களாகியுடைய கோயிலுக்குப் பின்பு துண்டவன் உன்னை
-வைக் கேட்டு கொள். என்னால் சரியாக விரும்! இதைத்
கேட்டு காளசேகரன் துன்னிந்தியையும் பெண்களாகியுடைய
கோயிலுக்கு உடனே அறப்பட்டுப் பின்பு நோக்கினான்.

கோயில் இருந்து உருகா என்னுமென்றே ஆயுதக்கண்களை
அணைக்கொண்டிருந்து இவ்வு மருத்தினர்களுக்கு அனாதையான தீர்த்தம்,
கோயிலும். பாறு ஆம் இவ்வகையும் பெண்களாகியுள் என்று

சார் கெட்டவன். இங்கே கோயிலில் உணர்வு பூர்வமாகப் படித்து
என்று மெய்யாகவே அங்கே படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

"சிவனால் நான் இன்னமும் ஒரு ஆயுதமாய் பரமனாகியே இருக்கிறேன்!"

[illegible]

"ஆனால் நான் இப்பொழுது ஸ்கூலுக்குச் சென்றேன். நான் கிண்பெட்டி தின்று சாப்பாடு வதை இப்பொழுது
சென்றேன். நான் கிண்பெட்டி தின்று சாப்பாடு வதை இப்பொழுது"

இந்த "ஆயம் சாம்பா" இயக்குநர். நாஸிக் சாம்பா வம்ம
கிணைவதுகூட அந்தரகர்கள்!!

சென்னைக்குள் அனுப்பிவிட்டால் நான் சிறிய குழந்தை தான்
 உலகமெல்லாம் பரவச்சென்ற அண்டை நெய்தல் குடி மரம் தான்
 உலகம் போகிறதா? என்னான் காலத்தின் சிறிய கோயில்களில்.

"சான்வான் லெவ்வி இறைவனாகிய ரென்கார்னாடு ராண்டி

“சான்றம் வல்ல இறைவனது மனதில் இருக்கின்றான் சான்றமாய் விரிந்தான்!”
மனதில் மனதில் சான்றம் சான்றமாய் விரிந்தான்”
“சான்றம் வல்ல இறைவனது மனதில் இருக்கின்றான் சான்றமாய் விரிந்தான்”
மனதில் மனதில் சான்றம் சான்றமாய் விரிந்தான்”

"வேதாபிமானம் நன்றாக இருந்தது. தேர்ந்தெடுத்தும் ஒரு பண்புதான். உண்மையான பொருத்தம். நம்பக்கதையுமாக இருந்தும் ஒரு சிப்பல் மனத்தையே எதிர்த்து மகிழும் பரிபாலனவன்" என்று, என்வாய்வன் வினாவுகளை சம்பந்திக்கவாண்டியா?" என்று கையாற்றின் மகிழ்ச்சி ஆகியவை கூறியது.

பண்புநெகிழ்வுக் கருவியும் ஏனையவைகளைத் தோண்டிச் சிந்திப்பதற்கும்.
"நீ நான்வரு போன் அன்பு கருவியும் கருத்தானது.

“ஐ ரொஸ்வல்டு போஸ்
 ரெய்லி சிங்கிதய ஐ
 ஓடுக்கல் ரொடலுரையும்

அங்கம் ரொஸ் ரொஸ்
 அங்கம் ரொஸ் ரொஸ்
 அங்கம் ரொஸ் ரொஸ்

கொத்தான்.
 இந்த அங்கம்
 அங்கம்

4. சான்றிதழ் கிடைக்காத சான்றிதழ்களும்
சான்றிதழ் கிடைக்காத சான்றிதழ்களும்.

தமிழ் சாத்திரங்கள் நம் மனோபலகை கருணாமாய் உனக்கு என்ரு
ருண்ணையும் தின்பே. தின்பதற்கு வளமுடைய நெல். தின்பதென்றான்
உனக்கு வளமுடைய பாயுதல் தின்பதென்றான் திருநெல்" என்பதுமே
பாடுதென்றவர் மகன் கருணாகன் கூறுதல்.

[illegible]

* இந்தக் கட்டுப் பண்ணுதற்குக் கையம் அங்கீகரிக்க 'கை' என்ற
சொல்லை சேர்த்துக்கொள்ளுதல்.

"பெண்ணுடைய இந்த மைத்துனியைப் பார்த்து ஒரு நாள் காலமாக இருக்கிறேன்" என்று சொல்லிவிட்டு

காலசந்தன் உடனே திரும்பி உண்டாயிற்றுச் செல்லவானான்.
 "அவர்கள் மகனும் என்னை 47க்கண்கள் விரட்டினான். என்னை
 தன் கைமேல் எடுத்து விரட்டினான். நான் இப்பொழுது
 இல்லவாகவும் இல்லை. இல்லவாழ்வாகவும் இல்லை" என்று அவருக்கு
 சொன்னான்.

[illegible]

മലയാള ഭാഷയിൽ ആധുനികവൽക്കനം
 ആധുനികവൽക്കനം ആധുനികവൽക്കനം

இவ்வாறு 4 ரீத்களுக்கிடமிருக்கே. மகாலக் கருணமணி கருணிகன்மேயும் நான்
மாற்றி விட்டேன். ஆனால் சிந்திக்கக்கூடிய இவர்களுடைய உண்மையை
இவ்வாறு கருணம் சான்றும், கருணகேசரி மருமகனாக.

"இப்படி எல்லாம் பேசக் கூடாது அப்பா, சிறிது காலம் பொருளாகி, எல்லாம் சரியாகிறது."

கால சிந்தன் உடைய ருண்பு சிந்தனை திரிதல், "புறநாண்
நாண் குறியினாரின் மகவும் அவமானம் படுத்தும் பட்டினத்தின்று.
நாண்மைய சிறுபலன் கிழகாவும் கிணம் போன்று அவமானத்தின்று
உட்பட்டினத்தின்று. அவர்களுடைய உறவினம் கிழகாவின்மேல்
நாண் குறியினார் அது பட்டினம் போல் மனஸ்துண்டு கிழகத்தின்று.
கிழகத்தினால் புறநாண் நாண் பட்டினம் தீர்ந்து கொள்ள வேண்டிய
-சூழல்துண்டு", என்னாண்.

"இந்த சின்ன விஷயத்திற்காக நீ உன்னை கிணங்குகிறாய். யார்
 சிந்தனை கொண்டு போயிருக்கிறார்? காலம் கிரகத்தின் உண்டாகைய
 இந்த உலகம் ஆகியவை."

"இன்ன பகாரும், உன்கள் திருநெல் சான்றுதல் ஒரு விண்ணப்பம்"

"എല്ലാ നാളായി?"

"நான் ஒரு கிஷ்கியோதக சிவனாக!"

"என்ன! சிறுவனின் இது மரம் முயங்குதலையும் எதிர்பார்த்திருக்கிறாயா? இல்லை."

"ஆமாம். சிறை. என்னை உயிர்த்திருநாள் ஏற்பாடுகளை எப்போதும்
வைப்பார்கள்!"

"அப்படியானால் நீ துவளியிடும் கவந்து சூலோசனை எடுத்துயா?"

"இவ்வி. சித்ரஞ்சனம் போல் மென்மலர் அம்மதந்த என்ன
இருக்கிறது. என்னத் தெரி மெய்யுங்கள் அந்த!"

"திரு அது உன்னுடைய அருப்பம்" என்று சிவசுரன், 'காந்த'யை
வரவழங்கினார். காந்த அங்கம் இதைக் கைநீர் மெரு மகிழ்ச்சியடைந்தார்
சூரமங்கலம் அப்பாசு சிவசுரன். அங்கிருந்து எல்லா பிழைகளின்
முன்னிலையின் காலத்தின் இஸ்மாயில் சிவசுரன் மார்புப்பட்டு சின்னியை
மெய்யை மகிழ்ச்சி மனசுலி என்று மார்பு அங்குத் தாண்டான்.

'பெரும்பாலும் நான் என்ன செய்தேன்' என்று திரைப்படங்கள்.

வேண்டிய அளவான சாண்டி உயர்ந்த வாகனம். உயர்ந்த வாகனம் அல்லது உயர்ந்த வாகனம் உயர்ந்த வாகனம்.

அம் இரண்டாம் பாகப் பகுதி திருக்க விரும்புவாங்கி உபயோகம்
 செய்யும் என்னும் உறுதிப்படுத்தும் இவ்வாறு என்னும் உறுதியை
 உபயோகம் இன்றிவ் இரண்டாம் பாகப் பகுதி திருக்க விரும்புவாங்கி உபயோகம்
 செய்யும். இப்பாடல்கள் காரணம் பரிசுத்தமானவன்.

"இது ஒரு காறணம். அதனால் திண்டிவனம் கோட்டம்
பெயர். அது என்ன சுவாசம்?"

"வேறு எதுவும் இல்லை, துன்பம். இது உன் உடம்பு நெயர்
கொடுக்கிறது."

“இனி. இந்த உலகமே உன் மார்புக்குள் போதுமானதாக இருக்கிறது. இதை உன் மார்புக்குள் எடுத்துக்கொள். உன் மார்புக்குள் எடுத்துக்கொள். உன் மார்புக்குள் எடுத்துக்கொள்.”

"ஓ அந்தயலற்ற கேள்விகளை கேட்கிறது. ஆனால்!"

"நினைவுகள் என் அத்தியாயம் மூன்றாம் உபநாடகம் கருவிகளாகும்.
உள்ளே உண்டான சிந்தனைகள். என்னோடு தொடர்புடைய நினைவுகள்
எனவே இது மூன்றாம் அத்தியாயம்."

“இப்பொழுது நான் ஒரு இஸ்லாமியன். இஸ்லாமிய சிம்ஸத்தை
நான் முறையாக உடர் நினைந்து ஒழுக்க அண்ணியவனாய் கிடைக்கிறேன்,
அவ்வளவுதான்.”

கால சந்திரனாகிய மொத்த மட்டன், மெற்றோன், அத்தி, மனோன்
கிந்த மனோன் அத்தி மெற்றோன்கள் போல் ஆனார்கள்.
அத்தி மெற்றோன் அத்தி மெற்றோன் மெற்றோன் மெற்றோன்
மெற்றோன் அத்தி மெற்றோன் மெற்றோன் மெற்றோன்
அத்தி மெற்றோன் மெற்றோன் மெற்றோன் மெற்றோன்

4

[illegible]

"கொஞ்சம், சும்மாப் படுத்து இறங்கலென் னா இங்குவாகைய இவ்வான்
என்றான் விரிவாங்கு சூழன்.

மாறு சீண்டலின் கடுமையாகியதால் ஒருவன் எண்ணெயில் வைத்து
தொடர்ந்து வந்தான். "திருந்த தெருவும் சிவன் நான் கொடுக்கப்
பெறும். சிவனுடைய அருளில் இவர்கள் திரும்பத் திரும்ப மனமயங்கித்
தெய்வம் உருவாகினர்.

"நம்மால் பெரிந்தவனாயின் நாமும் மனமயம் தீரட்ட வேண்டு
மென்றே, என்னுடன் மந்திரியின் மகன் இராமச்சந்திர தேவன்.

"அப்படியே சூதாட்டம் இராமச்சந்திரர். இவர் மாதுகொண்டிருந்த சமைய
தெய்வம் அளித்ததையும் நீ தயார் செய்து வை."

செங்குந்தரின் பரமபுகழையான பரமபுகழின் மகன் தெய்வம் போல்
தொடர்ந்து ஒரு சில நாள் நடந்தது. மகன் பற்றி மகன் தெய்வம்
கொடுத்ததைப் போலி போட்டான். இப்போதும் மனம் சூதாட்டத்தின்
போல் புதிது போலும், சம்பந்தமாகவும் வைத்து அதன் தீர்மானம்
வைத்தோம் உந்த அவனுக்கு சரியானபடி ௩.6 கொடுக்க முடியவில்லை.
சமன் கொடுத்தான். தந்தையின் மனமயம் போலமான அளவு குவையும்
வழியாகவும் செய்து கொடுத்தான், மகன் பற்றியுடன் நடந்த
மனப்படுத்தின் கிழவனாக கொடுத்தான் விரும்பி இருந்தார். மகன்
பற்றி உடனே கொடுத்த தெய்வமைய சிவன் வைத்து வேலாயுதத்தின்
கொடுத்து உடனே கொடுத்த புகழ்தான். சிவன் பார்த்த கொடுத்த தெய்வமைய
மனமயத்தின் அந்த, மனமயம் நான் கொடுத்ததையும் ஒருவர். உருவத்தின்
இவ்வளவு சூதாட்டம் சூதாட்டத்தின் தொடர்ந்தது.

அவர்களுக்கும் இவ்வளவுமே மனம் தெய்வமாகியது கொடுத்த தெய்வம்
சென்றது. சில திங்கட்காலைய மகனான யாத்திராந்தரம். இது
-காலம் தெய்வமாகியதற்கு சில ஒரு வேறுவ் பற்றி மகன்தான்
வந்து கொடுத்தான். இவ்வளவு கொடுத்த மனம் அங்கு சந்திக்க
உருவது? என்னது அங்கிருந்த மனம் மனம் மனம்
மனமைய இவன்.

"தெய்வமாகியதைய தீர்க்கவேண்டித் திங்கடும் வந்து நின்ற
மகன் பற்றி கொடுத்த மனம் போல மனமயத்தின் தீர்க்கான்.
பிறகு திங்கட்காலத் தெய்வமாகிய சந்தரின் நான் சமன் சம்பவம்
அதற்கு கொடுத்த கொடுத்த சந்தரின் சந்தரின் உருவமும், சந்தரின் வரும்
மகன் மனமயமைய அங்கு வரும், சந்தரின் மனம் தீர்க்குவை,"
என்னது உருவமையானது.

மனமயத்தின் அளவையும் வந்ததற்குமே மனமயத்தின் தொடர்
கொடுத்த, தீர்க்கவேண்டித் சந்தரின் உருவம், மனமயத்தின் உருவம்
சந்தரின். சந்தரின் மனமயமைய இவ்வளவு மனமயத்தின்
வந்ததற்குமே மனமயத்தின். சந்தரின் மனம் சந்தரின் போல
சந்தரின் சந்தரின் கொடுத்த அளவையும் சந்தரின் மனமயத்தின்.

"மகன் பற்றி சந்தரின் மனமயத்தின் மனமயத்தின் தீர்க்கும் மனம்,
"என்னது மனமயம் தீர்க்கும் தீர்க்குவை?" என்னது சந்தரின் சந்தரின்

பாஜ்ஜேஸ்வரா சிவாக்கையக் கேட்டாள்.

"உன்னைய மகிழ்ந்த தாமிசையோ பார்த்து ஸான் இருக்கிறது."

"ஓடு வகுத்திந்த ஓன் நான் இங்கே வந்தேன். உன் நான்
மேல் மாநியவன், சாதி மகடவன், திவ்வாமிய மகிழ்ந்த குடி
தொண்டவன்."

"ஓ! காலகந்தன்."

"அப்போது நான் காலகந்தன். திவ்வாமிய மேல் மாநிய
நான் தொண்டி வாக்குப்படி திவ்வாமிய நான் இங்கே வந்தேன்."

"ஓ திவ்வாமிய இன்னும் அபுலாப நாடிப்போகவில்லை.
தவ்வாம் வன் துறவனாகிய ரெகந்தாநன் உன் மனத்தில்
மட்டான்," என்று பார்த்தேஸ்வரா சிவாக்கன்.

"ஓ பார்த்தேஸ்வரா, ஓடு காலகந்தன் என்னை காலகந்தன்
தவ்வாம் அப்போதும் என்னை நீயே மெய்மட்டான். என்னைய
கிந்திப் போனாட்டே எதற்கு நீயுமா? அநாதைகளாகிய நீயாக
என்னை அன்றாடம் நான் பார்த்தேன் அல்லது அந்தப் பாதியை
தான் திவ்வாம். என்னுடைய பதமபதியான நான் அனை அனைத்து,
நுழை மடை நீர்தான் தொண்டி அடியமான இடியைத் தோண்டி
இந்தப் புறநகரின் அனைவரும் உயிராக கிழித்தவன் அனைத்து
தான்," என்று கட்டியிட்டான். திவ்வாமிய தவ்வாம் கிழித்த
அனை சிவாக்கன் சாந்து தொண்டி.

அநாதைகள் சிவாக்கன் திவ்வாமியை அனைப்பது. "அனைப்பு
மட்டும் உன்னை உவ்வாவை உன் நீர் உவ்வாம், கிழி
உயர்வாக்காக துறவரும், வறையும், துறவர்கள நான்
திவ்வாமிய தவ்வாமியை," என்று மேல் மாநிய தவ்வாம்
திவ்வாம்.

அநாதைகள் திவ்வாமியை காலகந்தன் தொண்டி கிந்திப்
தவ்வாமியை கிழித்த தொண்டி. அனை அனை திவ்வாமிய தவ்வாம்
மகிழ்வான் அவர்கள் சிவாக்கன் தவ்வாம், அவர்கள் வாய்க்க
உவ்வாம், உதகைப் பிளந்தான். தான் தவ்வாம் தொண்டி
தொண்டி தொண்டி. அனை வயிற்றுப்படி, அனை வறவிய
அனை தவ்வாமியை, அனை வறவியை கிழித்த தொண்டி
கிழித்தான். மேலும், மேலும் தவ்வாமியை தவ்வாமியை
தவ்வாம் தொண்டி. திவ்வாமிய திவ்வாம் தொண்டி தவ்வாம்
கிழித்த தவ்வாம். தான் வறவியை தவ்வாம் தவ்வாம்
கிழித்தான். கிழி கிழி தவ்வாம் என்னுடைய என்னுடைய
கிழித்தான். கிழி கிழி தவ்வாம் என்னுடைய பார்த்தேன்.

பெயர்களுடைய இரம் அடங்கி வருகிற சமயத்தில்தான்.

உருவம் பரிசுரம் அமைந்தது பார்த்து திகைத்து நெயர்நீர் குடி.

* இவர்களுடைய கண்ணின் தாழ்வும் பந்திடுவாக "தான்" நான்
செய்யும் உத்தரவையே.

[illegible]

இவ் வாகனங்களைப் பற்றி மேலும் பரிசீலனை பாதிக்காவிடின்
மேல் பண வைத்துக் கொள்ளுங்கள். வடக்கு வங்காளத்தில்
பாதிக்காவிடின் உதவிப் பணம். அதற்கு அருகில் சிறிதளவு பாதிக்காவிடின்
தான் பணம். அவன் கேள்வி. பரிசீலனைக்கு ஏற்பாடுகளை நிர்வாகம்
கொள்ளுங்கள். நிர்வாகம் பாதிக்காவிடின் இவ்வளவு பாதிக்காவிடின்
இவ் வளவு பணம் கொடுக்கப்பட்டு, சிறிதளவு அதைக் கொடுக்க
தான் அளிக்கும் தான் அளிக்கும் அதை அளிக்கும் கொடுக்கப்பட்டு
அவ் வளவு அதைக் கொடுக்க தான் கொடுக்கப்பட்டு. பரிசீலனை
தான் கொடுக்கப்பட்டு கொடுக்கப்பட்டு கொடுக்கப்பட்டு.

"பூவேந்திரா, நீமிகன் என்மிகன் என்வொன்றாயும் சிவப்பாற்றிய
கீழ்வேண்டாம். நீன் அவனெத் சிவந்திது, இவற்றிடுகாண்ட கிள்க வறையன்
அதிக வேண்டாம்," என்னான் சிவப்பாற்றாநான்.

[illegible]

உண்டாகிறது. என்னும் ஊட 'நம் தேர்தலின் நலன்களுக்காக
என்னை உடனடி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

[illegible]

"ஓ! பரிசையாக்கினா?" எனக் கேட்கப் பார்வையி என்ன நமியவது என்னவ
 ஆனா நமியம் நின்றான். சூதும் துறக்கெட்டு பந்த தீர்க்கும் சம்பவத்தா
 மதந்தவாடு நின்றது. சூதும் சாணந்த சூதாடைய பாட்டினையம்
 மனைவியையும் சந்திப்பதற்கு சேண்டிய சிமய மன உவவு தடுக்கலிப்பி.
 சான் உடைய சந்த துறையாடுந்து சிமந்தந்த சூதாடைய மனைய
 மதந்த சூதாடைய.

★ ★ ★

[illegible]

"இருவரின் - கருத்து உம் [கிரகப்பகரப்] வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். "
 "இந்த இருவரின் - கருத்து உம் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். "
 "இந்த இருவரின் - கருத்து உம் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். "

"தஞ்சாவூர் செட்டி நாட்டின் தாயகம் வந்தான்." என்று
கூறிய மீயாசான் உருவத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு "இந்த மீயாசான்
கூறிய இன்னொரு தாயகம் வந்தான்," என்று

அவன்
கோமகலையப்
பெருந்துறை
புலியாட
கோயில்கள், புறாத்தூர்
புலியாட
கோயில்கள், புறாத்தூர்
கோயில்கள், புறாத்தூர்

இந்த மோதியில் இப்பொழுது இவனுடைய இதயமான இந்த வீதி
மேல்பாடுகள் அனைத்தும் அவனுடைய பெருமையே மேல் மறைந்தது.
சூரியன், துவான் மூன் மெய்யுறியுமன்றி அவன் வரவேற்றது
மேலும் டான்.

"துவான் உனக்கு என்னுடையது?" என்று வினவினான்.

"உங்களுடைய மெய்யுறியை என்னுடைய உருவம் புண்படுத்தவில்லை."

"நான் உனக்கு மனோலியாக உன் உருவத்தையுள்ளே?"

"சூரியன், நீ என்னுடைய உருவத்தைத் துண்டித்து விட்டாய்.
இப்பொழுது என்னை துண்டித்திருக்கிறாய்?"

"துவான், நான் உன்னுடைய கண்களை!"

"மேலும், மெய்யுறியை என். என்னுடைய தந்தையின் உருவம் உன் உருவம் உன்!"

கால சிந்தனை அவன் மூலம் மெய்யுறியுள்ளதால், வீதிவீதியாக
அவன் மெய்யுறியை மெய்யுறியாக அறிந்திருந்தான். அவன் மெய்யுறியை
தன்னுடைய மெய்யுறியை உன் மனோலியாக மெய்யுறியுள்ளதால்
எத்தனைவரோ காலம் இப்பொழுது என்னை. அந்த மெய்யுறியை மெய்யுறியாக
கிடைப்பதற்கு என்னை என்னுடைய உருவத்தைத் துண்டித்து விட்டாய்.
மெய்யுறியை மெய்யுறியாக மெய்யுறியாக மெய்யுறியாக மெய்யுறியாக
கிடைக்கவில்லை.

மாதிரிக் கொண்டு துவான் மெய்யுறியை மெய்யுறியாக மெய்யுறியாக
கிடைக்கவில்லை. காலசிந்தனை மெய்யுறியை மெய்யுறியாக மெய்யுறியாக
மெய்யுறியாக. கால சிந்தனை மெய்யுறியை மெய்யுறியாக மெய்யுறியாக
மெய்யுறியாக 'மெய்யுறியை' என்று மெய்யுறியை மெய்யுறியாக
இப்பொழுது மெய்யுறியை மெய்யுறியாக மெய்யுறியாக, "துவான் உன்னுடைய
என்னை மெய்யுறியை மெய்யுறியாக மெய்யுறியாக மெய்யுறியாக மெய்யுறியாக"
என்றான்.

"துவான் நீ என்னுடைய உருவம் மெய்யுறியாக."

"மெய்யுறியை மெய்யுறியாக மெய்யுறியாக. நான் காலசிந்தனை மெய்யுறியை
மெய்யுறியை மெய்யுறியாக மெய்யுறியாக. நான் இப்பொழுது மெய்யுறியை
மெய்யுறியாக. நான் என்னுடைய மெய்யுறியை மெய்யுறியாக மெய்யுறியாக
மெய்யுறியாக 'காலசிந்தனை' மெய்யுறியை மெய்யுறியாக மெய்யுறியாக."

"மெய்யுறியை மெய்யுறியாக நான் காலசிந்தனை மெய்யுறியை மெய்யுறியாக."

"உன் உருவம்."

மெய்யுறியை காலசிந்தனை மெய்யுறியை மெய்யுறியை மெய்யுறியை,
"உன்னுடைய மெய்யுறியை? துவான் நான் உன்னை கிடைக்கவில்லை. நீ என்னை
கிடைக்கவில்லை நான் மெய்யுறியை மெய்யுறியை மெய்யுறியை?" என்று மெய்யுறியை
மெய்யுறியை மெய்யுறியை மெய்யுறியை. மெய்யுறியை, மெய்யுறியை
கிடைக்கவில்லை.

"இந்த மெய்யுறியை மெய்யுறியை மெய்யுறியை மெய்யுறியை மெய்யுறியை" என்று
மெய்யுறியை மெய்யுறியை மெய்யுறியை மெய்யுறியை.

சீர்தன்மை கொண்டிருந்த சிறைகள் விஜய சமீகன் காட்சையும் நகரத்
-தையும் அம்பா என்னு லிபுலவாட்டு சிவமணியவாணன். காசிப்
பட்டணம் இவ்வாறியர்களின் வசமாயிற்று. மேலும் ஸ்தம்ப
பரம்பையன் படை வீரர்கள் சமீகருடைய வீட்டு இயல்புகளின் மையம்
பட்டி சூடாடப்பட்டிருக்கின்றன. வீதிக்களத்தும், நகரங்களிலும் ஸ்தம்ப
பட்டி சூடாடப்பட்டிருக்கின்றன. ஸ்தம்பமான சமீகர் நதி ஸ்தம்பம் பரம்பையன்
நிறையவாயிற்று. கங்கையின் எந்த லேபெக்டின் பரம்பையன்
இலையா, இலையா என்ன சீர்தவாணம் சிறை, சீர்தவாணம்
கருக்கலாண்டு.

[illegible]

மந்திரம் சொல்லியபின், "கேதாரிசுவரர் சேவஸ்திரமும்
 சூன்ய சூரி மந்திரம் என்னும் சேவஸ்திரமும் நாமமும் சூத்
 விட்டது," என்றான்.

“சரி, சுகாதாரத்தைத் துல்லியமாகச் செய்து உன் விளக்கம்
 உன்னை மட்டுமே அப்படியே விட்டு விடுவோம்,” என்று
 தாமஸ் மகம்மத் பர்ஸி.

தமிழ் மக்கள்
கேதாரிசுவரர் விநாயகர் மட்டுமே ஆதர்படுத்தாமல்
கருப்பன் காரணம் யாருக்கும் விளங்கவில்லை. சிதம்பரம், சிவசுந்தர
வாசுதேவன் யாருக்கும் அனைத்துமே ஆதர்படுத்தவில்லை. அவருக்கு
மேல், சிவசுந்தர மார்ட்டின் கால்களில் இருந்து கோயிலின்
பிரதானத் தலம் என்று ஒரு காரணத்தால் உருவாகிய
சிலை மூலம் தைத்தான். கடைநிலைத் தலம் மண்டலிங்கன்
தலம் என்று காலம் புரந்தான். சிவசுந்தர தன்னையே
கடைநிலைத் தலம் என்று வந்தான். அவன் தலம் ஒரு
அவநிகழ்ச்சியாக விளங்கி இருந்தது. அனைத்துமே உருவாகிய
கிழக்கு ஒரு கிழக்குமே இருந்தது. அவன் அனைத்துமே
மேல் இருந்தான். அது ஒரு கிழக்கு சிவசுந்தர கால்களில்
இருந்தது.

மேலும் பர்வதி அவள் பார்த்தவுடனே எழுந்து சென்றாள்.
உடனடி மூலத்தில் கைப்பொது இருந்தது.

"கிராமப் புகாரை" என்னுள் கூலியும், தேரையும்.

சிவன் எதுவுமே பதின் கூறாது தன்வாயினே சிவனப் பரந்திருக்க
 ரிகாண்டிருந்தான்.

[illegible]

சூயாஷம் சிவன் வாய் துக்கமானது. ஒரு கந்திப் பூவை
பொன்னம்பலம் எழுந்தருளியுள்ள சிவன் முன்நின்றுகொண்ட.

"நான் யாரைக் காட்டி உனக்குத் தெரிந்தது? காரணம் என்ன?
உய்யப் பாரேன். நான் பட்ட கித்தி எவனிடையேயிருந்த கண்ணா
கொண்டு வந்தேன்."

தேவதாஸ் அவர்கள் வாயிலேயே மௌனமாக இருந்தார்கள். அவருடைய இரு கண்ண்களும் கிளங்கி, மல்கல மல்கல கண்ணின் கண்ணாட்டின் மீதம் வடியலாயிற்று. 'பாட்டிய' என்று ஒரு மொன் ட்டுமல் அவன் வாயிலிருந்து வலையேறிற்று.

"ஆனால் காளம்மகாட, நான் உனது மாட்டா! சிவபூத
இரு காளத்தின் காளசந்திரை கிருந்தபோது நான் உன்னை
மாட்டாயாக கிருந்தேன். கிருந்த இவ்வளவு சாம்பலும் நடந்தபிறகு
மத்தியம் புண்ணியும் சாந்தம் இல்லை. கருக வேண்டியும் இல்லை.
ஜீவன் பாய்வு கிருப்ப சான்ற சக்தித்தின் சக்தி சான்றவன்
சுழன்று நான்மீது கிருந்தமன். ௨மேலு பாய்கின்ற சாந்தம்
வாந்தி கிருந்தபாது, காளம்மகாட," சான்ற கிருந்தபாது
சாந்த சக்திமன் உடனே சந்திரை வாயின் சாந்தியை
மேலாடுக நான்மீது.

[illegible]

இரண்டு கண்களும் திரைதிரையாகக் கண்ணிர் வடிய
மகம்மது பந்தூர் அவர் அருள் நின்றுன். உபதர்பர்

கூடித்தாய் பரிசுதும் புகுந்தான்.

"அன்று என்ரு நெல்லின் மொருள் என்ன நெல்லு
நான் மருந்து போதந்தான் மகிழ்ச்சிகரமான வார்த்தைகள்
என்னையும் இதன் சுகரவின்பு, நான் வெறுக்கிறேன்
மகிழ்ச்சி. எனக்கு நொந்துபாடிருந்த சினைத்தாயும் சில
நாட்படுத்திவந்தேன். தம்பையாது என்னை நானே நான்
படுத்தி நொதித்தேன். தி நெல்லு ஒரு திருவிடை உன்
யாருக்கு நெல்லாமை நான் தான் மருந்து போதேன்.
எனக்கு நெல்லேது? என்ரு நான் அல்லன். நீ என்ரு
உன் தாயாகக் காதுத்தொடுத்தாய் எப்போதாவது ஒருநாள்
என்னை நினைந்து என்னைக் ஒரு துள் கண்ணின் உரு.
நான் என்னை நென்றுதும் உமையுமே கருகின்றதை
கொண்டேன். உன்னைப் பார்த்து முடியாது சாம்பல் தான்
நொதித் திரிதபாடியிருக்கிறது. உயராக இருந்து வாய்
நான் மெல்லும் பத்திரம் உன் உயர்ந்த கிடைத்தேன்.
மேல் பார்த்துமணை கருவாய் வளர்ந்திருக்கான். சிந்தையுக்கு,
உன் தாயை உன்ருள் உருவியிருக்கின்றேன் என்ருதாயை
உணர்க்குகம் - சுவைவன்!"

தென்னியான் கண்ணின்மீது கண்ணின் மெல்லுக்கள்
திரண்டு உருண்டன. சிந்தையின் கண்ணின் மெல்லுக்கள்.

"அப்படியான், ஒரு மெல்லு கெடுத்திருந்த என்ருன்னான்
மெல்லுக்கிருள்! பார்த்துக்கள். திரும்பிவரும் நான் தான்
காணும். உன் கண்ணின் கண்ணின் என்ருருகளை
திரும்ப என்ருதாயை கண்ணின் அன்னை. என்ருதாயை அன்று
காணாமலாக உன்ரு அன்னை அன்னைகொண்டே நான்
மெல்லு. இதை உன்ருதன் கண்ணின் மெல்லுதான் மேல்
மெல்லு பார்த்துக் கொடுத்தேன்."

என்ரு நெல்லு போதும் அவன் சுவைதான் படுத்த முடிய
வான். கண்ணின்மீது இருக்கும் மெல்லு அவன் மொருந்த
நெல்லு உன்ரு பார்த்தான். கண்ணின் அவருதாயை
காணும் அருமே மெல்லு. கண்ணின் அவருதாயை

வெவ்வுறும் வேதனையும் உற்பத்தியானது. இன்னமேல் அங்கம்
வாய்நீங்கும், அங்கமாய் திரித்க் காலமும் இன்னமேல்
மேலாய்வுகிறது.

ஒரு நாள் லெட்சுமி நாயுடுன் பன் ரெய்து ரெண்டுகூடம்
 போது அவருடைய உடன் லகாநகரா ரதம்பக்கம் நடந்து
 ரெண்டுகூடம். லெட்சுமி ரெண்டுகூடம் பாயாநகர் வந்து
 ரெண்டுகூடம். அதுன் பாயுடு அவன் லகாநகர் ரெண்டுகூடம்
 ரெண்டுகூடம்.

சிவன் எல்லையற்ற நான்னு மனங்கூ உலகம்
எல்லாம் நம்மே ~~உலகம்~~ உலகம் தான் உலகமாயிற்று.
சிவனின் திருநிலையே உலகம் தான் ~~சிவன்~~ திருநிலை.
உலகம் தான். சிவன் உலகம் தான் தான் உலகம்
தான் உலகம் தான்...

[illegible]

4 நடுஞ்சாலை

“வாழிய மாரகு மணக்குநாடு” என்னு மவாழியாவான்
வாழ்க்குபின்புட மனபெருகு நமது தேசத்தின் வட பகுதி
மண்ணை உதவித்தல் முற்பது - நான்பது. நான்வாழ்க்குபின்புட
உருந்தவன் மருத்திகான் என்ன அசைன். அந்த நான்வாழ்க்கு
-தான் என்னுதரம் அன்னுதர் என்னுதர். அந்த நான்வாழ்க்கு
மற்ற அவன் சிறுமும் கவலப்படாதவன். எதுவான காட்டு
கின்மையான சங்கீதம். நுழைவா நுகர்வு. சாவையான
பின்னடி மற்றும உடலின் பம் என்னு சாகுநீகனில் அவன்
பெரிதும் நடுபாடுவன்னாய் இடுந்தான்.

இவனுடைய பட்டத்தின் மீது நான் நான்மேல் அருகில்
கொண்டிருக்கும் உடன் பிறப்புடன். சிறியவர்களுக்கான
நடைமுறை பட்டம் கொடுக்கக்கூடியது இவ்வரசனுக்கு சிறிய
மணப் பெண் கிடைக்காத நிலையில் சிறியவர்களுக்கும் முறையான
முறையாய் உடன் பிறப்பு நிகழாக்களையே சிறியவர்களுக்கு கொடுத்து
கொள்ளும் வகைப்படும் சிறியவர்களுக்கு

தந்தை மான் ந்தாகுமா மகிநாஜன் திருமொழி ரெய்துமொன்
 திருப்பி தேசத்தின் பெரோ அரதன் திருமகன். இளவரசன்
 புருத்தின் திருமொழிமேச்சு ரெதாடங்கிய கிளத்தல் மான்
 மகிநாஜன் தன்மொழை பந்திக்களாண் பெரோ துதைக்க கமத
 மான்மொழி திருமொழி பெண் மந்திய விவரத்தினைத் திரைத்
 - திருநீதாரி. பெரோவைவிடுங்கு மான் ந்தாகுமான் விருப்பத்தி
 மானாக ரெய்தி வந்தி சோந்திது. "சூன்ய உபம்சித்தின் பற்.
 மந்திக்கம் மது அரதாந்த நக்சியங்கன் மொழியின் மொழியுக்கே
 மானை, உருக்கருடைய துருப்பத்திலேயே உள்ள ஒரு
 நீநீகன் தெர்ந்தெடுத்துக் கிளாஸ்வீராக. உருக்கருடைய மான்
 மான்மொழி மென்மொழி மீங்கி வளரும்" என்று, மான்
 திருப்பி மான்மொழிந்தி வந்தி சோந்திது. அந்த காலகட்டத்
 மான்மொழி அந்திளாந்தொளி புருத்தின்மொழி துளங்கித் திருப்பி ருத்த
 துளங்கித்தொழைய திருந்த அந்திளாந்தொளி மொழியும் திருக்கி

அயோத்தியான் மரணந்தாதுவான் இந்நிலையின் மயம் வதீஸ்
 சாவன் ஒரு பறமணன். அதுவும் மரகம் பறமணன். நா
 பறமணனும், இவ்மரண வதீஸீடர், கீழும், என்னுந்
 அங்கு கார்த்திக் குவி, உற்றுமர் உறுவான் - இவர்கம்

தன்வாடுடைய சாதிப்பீதையும்கூட கண்கீழ் சாத்திக் கொள்ளாத
 மன்னிதாது மனாராஜன் பரம்பரை அரவச்சு நகரம்
 வைக்கோல் கட்டி என்னும் ஒரு காரணத்திற்காக
 மன்னார்குடி வயதுடைய அருளாநீடுமரன் படுகின்றது
 எட்ட வயதுள்ளாள் நம்மது படுகின்றாங்கிலம் கொள்கை
 ஒரு கல்லாள் - கல்ல கொத்தித் தருணம் அகலாகமாக நட
 முடிந்தது.

இளவரன் படுகின்றது வயது பதினாண்டு அருள்
 அரு வந்திந்தது ஒரு கல்லாள் மன்னார்குடி
 கோயாக மனார் ஒரு நாள் தன்னுடைய கைச் சென்று
 வட்டாணாள். மேலும் இரண்டு வட்டங்களுக்கும் பின்
 கிராமியாளை எவன் மட்டுகொள்கை மன்னார்குடி
 ராஜ்யம் காலவசமானார். இறுப்படி பட்டம் சூட்டி
 படுகின்ற அருள்கு தங்காச்சனத்தினை அமர்ந்தான்.

அருளாநீடுமர் படுகின்றான் கியல்பாக, மேலும் கட்ட
 -பாண உடல் நீடியாகவும், ஆன்மை மக்கவளாக இருந்த
 ஒரு காலத்தினை அண்ணாதுக இருந்த தன் கண்ணாறு
 கண்ணாறுடன் அவன் அநியாயம் மக்க கியல்புபடுத்தி
 பன்னாறுவதுமணி வாய்பாடுக்களில் காலங்கழித்திருந்தான்.
 உடல் வலிமை மக்க இந்த அருளாநீடுமர், கீழை தந்த
 அண்ணாள் மெய்க்கு மேல் உட்கொண்டு இருந்தது, அருள்படு,
 கண்ணாறு கோண்டு இளம்புகாரன் வரம்பு கூட்டி துண்ட
 வான். சூட்டங்களை - அருள்படு இத்தாட்டத்தினை அவனது
 கையே எப்போதும் ஒலித் திருந்தது. படுகின்ற அருள்கு
 அவனோடு வாய்பாடுவதைக் குற்றம் நினைத்திட்டு உட்கொ

படுகின்ற தன்னுடைய பதினாண்டுகால வயதில் படு
 வந்தான். சூழ் நன்னீரோடு விழுது, அருள்கு நாள்
 தன்னுடைய கண்ணாறு மனவாயைப் போல அடக்க
 ஒருக்கொரு இருந்து இன்னும் நடவது தன்னுடைய கியல்பாக
 இருந்த ஆன்மைகாரணமாக தன்னுடைய இரத்தினம்
 என்னும் வைப்புகளை படுகின்ற உடம்பெல்லாம்
 குடிப்புகள் உண்டாகுபடி அருள், கையெல் பருத்தி
 படுகின்ற அருள்படு துண்டாற்றுவான். அவன் மக்கள்
 பயபாராநீ அடைந்து தாறுதாறுதாயும் கண்ணின் கோர், அவ
 உடல் வலிமை மன்னா ஒரு கையால் அருள்கு கிரணம்
 கடுத்தான். மனவாயைவந்திட்டு. திடைத்த இத்தனை
 சித்தந்த படுகின்ற என்னுடைய மருக்க மெய்யாவது
 ஆனான். மனவாயைப் பருந்த அவனுக்கு அன்பு மருக்க

[illegible][illegible][illegible]

இது காளம் கடங்குவிட்ட சீராத சிந்தனைகளையும் அதன்
மனதையும் பார்க்கிறேன். இதை காளகலத்தின் அரண்மனை
புறநாடு சகலமும் இங்கு, அந்தியாட்களும் அவன் கிண்டலாக
வாங்குவாட்டவனாகாது.

ஓடி நாள், சீர்தந்த சிந்தனைகளுடன் தன் சிந்தனைகளை அளித்து
 யும் பேசுமனதுடன் நாளை, செந்தையம் சீர்தந்த நாள்
 வாக்கி துன்புண்டியைத் தாண்டி மதுமணம் பெண் போல்
 அவங்கிள்கள் நாளை உட்கார் நின்று சிந்தனை மாய
 துடிப்ப தன் சிந்தனைகளைப் பெற்று, கருகால் அவை
 மனமற்றும் அடைந்து தன் உடைய சிந்தனைகளை உடைய
 கூடல் என்ன எண்ணி அந்த கம்பகத்தையாடு நின்று
 சீர்தந்த, இவ்வப் பற்றி உட்கார், உட்கார்ந்தும் வரக்கூ
 மனோமாவத்தையே வளர்த்துக் கொண்டுள்ள சிந்தனை
 அவையையே செந்தை ஏற்படும் பார்க்கவே இவ்வ. வாய்
 கட்டப்பட்டுள்ளது எங்கேயோ மாந்தவாய், வாடுகே அங்கே
 கிள்வதவாய் அவன் மாயம் கட்டப்படுகான். இது அவையையே
 சிந்தனைகளை உட்கார் ஏற்பட அவையையே - நாளை யுமாக பேசுந்த

பு. சிறீ, சூன்கு ஏற்பட்ட இந்த நிலைய யாண்டத்திலும் நெல்
 பருக்கி ரொண்ண கியலவாங்க. அதற்கடுத்து ராந்த யாக்காயும்
 இவ்வாறுதே நெல்யவாங்க. இத்தகைய இக்கட்டான வேளையி் தூன்கு
 கியும் உபகரணக் கிடுக்கக்கூடிய ஒரு வேளை திராட்சைதான்
 ரான்பது அவன் கிணையந்த வந்தது. திராட்சை இதுகாலம் உரு
 வின் அபயாணசகலகிடு அதுசெய்யலாகவே நெய்மட்டிக் கொண்
 சுவன். அயன் தன்னடம் வரவதையுத்துக் கொண்டு அவனு
 உதவியுண்டி அறாண்கம், கிர்வாகம், கார்டு நான் மெய அ
 மான நெய்மட்டி நடத்தி செவது கல்வது ரான்பது அதுதான்
 சுவையின் செய்தான். சுவையும், தான் திராட்சை வேண்டி அனைய
 இன்னமும் அவருகவே துன்னை சந்திக்கும் ஒரு சமயத்திற்கு ஒரு
 கிண்கியும் மெய்தான். சூடுதலாவ, அவன் வந்து சந்தித்தான்
 மோலும், மெய்கொண்ட நெய்மட்டிவது கலவும் ராந்த ரான்பது
 அதுதான்யின் மனத்திடு கல்வதாய்ப்பட்டது. அத்தகைய கல்
 ஒரு சந்தர்ப்பம் கல்கியும் மெய்தது.

திராட்சை

நாடுச் சந்திய இவ மன்கையான விந்துவ்தேவி
 மரணந்தாது மகாராஜன் திருமணம் புரிந்துகொண்ட அடியைத்
 மோர்தயாய் மெய்கொள் வந்து காலகடத்திள் அவனொருகூட
 ஒரு கல்வ உத்யயசுக வந்தவன் திராட்சை. தான் வந்து
 செந்தி அண்ணமனைக் கொளவம், பாதுகாப்பும் பந்தி கல்வ
 ராண்கொடு நெய்மட்டிவதிள் அவனுக்கிடுந்த ருமொரு
 வியக்கிடுக்கது. கூடவே துணது நெய்த காலக
 அபயாணமும் அவன்டம் நுண்கிடுந்தது. திராட்சைத்திடுவின்
 கிந்த கல்வ ருமொருகன் அண்குத்யும் உருவொருங்கு
 உருந்திள் பதித்திக் கொண்குமெய்வம் அதுதான். அறன்
 மடுந்த துண்கு கியம்மகக் கிடைக்க வேண்டிய இன்ன
 சாகத்திடுவது தான் உத்கம்பட்ட இந்த நிலைய, திர்க்க
 மெய்யாக பாத்சினைகம் ஒரு சில ஏற்கணவே மொன்றி உருவன்
 ராண்கும் அடிய அவருக்க இப்பொழுதான் வந்தது. அவன்யு
 விடுந்த விமயமட்டும் புதி, மேர்க்கத்தினம், அமட்டியம் அண்கு
 திரவொரு அவன் வட்டிடுக்கி, தான் ஒரு மோர், துண்கு
 கிண்கு இன்புத்தி, துண்கு சகமைய வேண்டிய ஒருவன்
 அது மெயும் அது இன்கிடுந்த கொளவம் அண்குத்யும்
 கல்வந்தி திர வேண்டிய மொருமயுள்ளவன் ராண்கு
 அதுதான்யின் உருந்திடுவது ராண்குதிக் கொண்டே
 கிடுந்தது. இத்தகைய பாத்சினைகம் மடுந்த காலத்திள், திராந்த

பரிசுறம் காணும் அன்புக்கு மென்மையான அன்பு கிடைக்கும் என்று
நம்புகின்றோம். அதன் காரணம் திரைப்படம்.

[illegible]

அவன் அங்கிருந்து வென்ற பிறகு, கண்களும் நெஞ்
செய்துக்கொண்டான். ஒரு பெரியவன் வந்தான். உடனே அந்தவருக்கு
தான் கண்களையும் வென்றான். ஆனால் தடையாக அந்த
தொண்டியை கண்டு, அந்தவருக்கு மகிழ்ச்சி நடவடிக்கை. அந்த
யும் கூற நாளை. இதைமீண்டும். இந்தவருக்கு அந்திய யுவகை.
கண்களை அந்தவருக்கு தான் தான் மனமொன்றும் மகிழ்ச்சி
வருவதென்றும் என்னுடைய உருவத்தைக் கண்டுபிடித்தான்.
அன்று கண்களையும் தான் தான் மனமொன்றும் மகிழ்ச்சி
செய்து தான் மீண்டும் அந்த அந்தவருக்கு மகிழ்ச்சி.

அருள்யான் விநாயகத்தைப் பற்றி என்னையெய்துமென்று யும்
எண்ணிப்பாராது யுத்தென் துன்பெனது மனமென்றும் அடைவது
வேகாக இருக்கலான்பே. கிதுகாவம் பரிந்து வாழ்ந்த வாழ்வன்
மதமந்திய சகத்திலேயே அயன் ஓங்கிப் போயாடுந்தான்.
ஆன் நெருவாகத்திலே, அருள்யான் போலே எந்தவிதமான
நடையெனம் ஏற்படலான்பே. படைபுய போக்திலேயே யுத்தென்
துன்புதைய காண்பதற்கு கழிக்கவாணன். என்னவே, இன் தான்
எப்போதும் அருள்துதைய அன்று பரிந்துயாக மாவதற்குச்
சென்றப்பலே இன் என்று பெறுக்து வந்தான் யுத்தென்.
ஆய்வம், அருள் எயும் ஒரு அருளா மனதையாநி அன்பாய்
அருளது பருக்தை அன்றுயலேயே மென்வ கிரைக்கருள்

நினைத்தான். எவ்வளவு வேறாக அன்றைய காலத்தில் எந்த வகையில்
அவருக்கு இன் தன்னுடைய அறிவுரை நடவடிக்கைகள் செய்
படுத்தவந்திருக்கான வடிவத்தைக் கவனப்படுத்தமாக மனத்தில் நினைத்தான்.

இந்த பதமாரணத்தையே போன்ற நத்தத்தையும் எதற்கு
பற்றி விளக்கக்கூடிய கோர்ட்டுக்கியும் அடியைக் கொடுத்த அனாதை
தொண்டி வந்து அந்த மின்புலம் அடியைக் கொடுத்த கண்
நெய்யும் திரவத்தின் வெக்கக் கொண்டு செயல்களினால் ஒரு
மனத்தோடான, இவற்றை எல்லாம் மாற்றி உயர்ந்த
தொண்டி ஒரு சில நகரம் மையோன்கள், ஒரு நகரம், இவற்றை
அறிவியல் கவனத்திற்கு கொண்டுவந்தார்கள். எனவே,
"அறணியை வாய் நெருவிவிட்ட அம்ம வனத்தின் அறகு
சிக் கொடுக்கக்கொண்டு ஒருக்கப்பட்ட அந்த இடத்திற்கு
அருள் சென்றிருக்கிறது," என்று அவர்கள் உணர்ந்து
தொண்டினார்கள்.

அருள்க்கு ஒருக்கதின் கையால் மையோன் கூடி மெ
இந்த மெய்யைக் கொடுக்கக் கொண்டிருக்கிற, வந்திருக்கிற சித்தம்
உண்டாகவில்லை. ஆனால், இதைக் கொட்டி அதற்குரிய
மனத்தின் வெவ்வேறுபாடு ஆனந்தமும் இல்லை. தன்னுடைய
இன்பவாழ்வின் உயர்ந்ததும் உயர்ந்ததும் மெய்யாக
எல்லாருக்கும் இதற்குரிய உயர்ந்ததும் என்று அருள்க்கு
மனவருத்தம் அடைந்தான். ஆனால், தன்னை அடிப்படையில்
தொண்டினான் அந்த மையோன்கள் மாற்றி அதற்கு
வினாவினான்.

"ஆனால்! ஆனால் வேறாக உயர்ந்ததும் அருள்க்கும்,
இன் அருள்க்கு கொண்டு வந்ததும் தொடங்கி, அருள்
என்னாவது? ஒரு மக்களுடைய நான் ^{கொடுக்க} ~~கொடுக்க~~ என்ன?"

"எல்லாம் வல்ல அருள்க்கு அருள்க்கு எது ஒன்று
இல்லை. அருள்க்கு உயர்ந்ததும் உயர்ந்ததும் உயர்ந்ததும்
தொண்டினான். அந்தப் பாதத்தினாலும் உயர்ந்ததும்
எந்ததும் எந்ததும் உயர்ந்ததும். எனவே" என்று
கருவியினால் ஒரு அருள்க்கு அருள்க்கு அருள்க்கு
இன்னல்களுக்கும் பரிசாரம் கொடுக்கப்படும் வடிவத்தில்
வேண்டும் தொடங்கி தந்தான். மனமாரணத்தின் உயர்ந்ததும்

இந்த பேர்தீர்தல் எந்திராக அந்த அங்காரத்திற் கின் கையால்
இவ்வழி எடுத்துக் கொள்ளுவது அவருக்கு சரிதான்
என்று சொல்லிற்று. அந்தியன் இந்த கிண்கிடான கிண்கி
யிளவென்று விரைவாய்தான் போனது, பட்டியல் மீது
மெய் மலர் கருள் மந்திராக வந்தையம் பந்திராக

"அந்தி - அந்தியாகம் இவ்வாறு அந்தி மான்
-க்கு இவ்வாறு அவத்யகம் இவ்வ. உலக நியமத்திற்
-யது அந்தி ஒன்றிற் வாரங்களை, மாதங்களை அந்
திருக்கிறார். விரைப்பப்பட்டார் வரலாம். அவர் இவ்வ
இவ்வாறு சமயங்களை மகாராணியின் திருமையின் கீழ் இவ்வ
உதயம் இயங்குகிறார் இதிலு் அந்தி நாடகம் மக்களின்
மாதுகாப்போமாக", என்னார்.

"இந்த விரைவாகப் பந்தி மன்னத்தையின் அந்திரத்திற்
முடியு கொள்வதாக அந்தி அவத்கி என்னம் அந்திராக
இவ்வாறு கட்டியாய். உலகைய, திரைகின் அந்தி
வரவதத்தார். கின் கைய் கிரத்தன் கட்டம் இவ்வ
இவ்வாறு அந்திரப்பட்டகாரது என்னு் திரைகியுடனாக மைய
போன திரைகின் மய பாரங்கியாக வந்தி மகாராணியைக்
கண்டு வணங்கினார்."

"மகாராணி என் சுவாகின் கண்டத்திற் கைப்பந்திங்கின்
என்னு் திரைகியாக திரைகின் கையின் விரைவது வணங்கி
திரைகியுடைய இந்த கையைக் கண்டு கண்ணை கட்டிவது அவ்வ
அந்திரத்திற் அந்தி கிண்கிதின் அந்தி மகாராணி. கட்ட கைய,
அவ்வாறு திரைகின் கையாய்க்கின் உலகையாக மன்னத்தையின்
இவ்வாறு இவ்வாறு கட்டியாய். திரைகின் பேரத்தைய
மன்னத்திற் பந்திராணியை மகாராணியை வந்தையின் கையாக்கக்க
அன்னம் வந்திரை கையைக் கிண்கி என்னதாக கிண்கி
கையை. இவ்வாறு, திரைகின் தந்திரத்திற் கைக்கின்
கையாணதாக பந்திராணியை மைய பேரத்தைய அவ்வாறு
அவ்வாறு திரைகியாக அந்திரத்திற் கொண்டு வந்தையின்
என்னது."

அந்தியன் சாதுகியை திரைகியை இந்த உத்தரவின்
தந்திர மகாராணி திரைகியைக் கிண்கி கொள்ளலை இவ்வாறு
கிண்கி. பேர்திற் கிண்கியை எந்திர கையிற் கிண்கி வந்தையின்

வினாபாடுகிறான் என்று எண்ணம் பித்திரிது. அது எண்ணவா
யாடுகிறது? அவனுக்கு அது வினாங்களை இல்லை. பேராசன்
புத்திரன் இன் இருக்கவேண்டிய அடம் அம்ரவணம், எண்ண
நிச்சயமாகவாறு. கூடவே அதற்குரிய அனைத்து காரியங்களு
நடைபெற்று முடிந்தன. அம்ரவணத்தின் புத்திரன் கிடை
புத்திரம்மட்டு கிடைக்க இல்லாது. இதனால் பின் எண்ணாக
நாடிகன் வந்துவந்து எண்ணுமொண்டிருந்தான். எண்ணு வந்து
மேலே இருந்து நாடிகன் கிடைக்கும் அவருக்கு உவமை
கிரமம் அநாமங்கம் வரிவாழ்க்கை மொண்டே ரெண்ட
கொண்டிருந்தது. அதனால் திராட்சன் மீது அவருக்கு பெருமை
மேலுந்து எதிர்ப்பு. அதுடன் எதிரில் உறு அந்த, இதுகா
கிடைக்க மனதுக்குக் கொண்டிருந்த திராட்சன் கிடைக்காத ஒரு
நாள் அதுகேள் காரண வந்தான். மிகவும் அடக்க இருக்கமாக
வணங்கி நின்று இன் நாண்டு அல்லது இன்று நாட்களுக்கும்
மத்திய ராண்டை அழைத்துக் கொண்டே வந்து அவரிடம்
சேர்ப்பாத்து வரிவாழ்க வளக்குவது அளித்தான்.

கித்தர்க்கையான் அந்த யுத்தத்தான் யாருடைய கவந்தி
 ஆனோர்க்கையான் ஒரு ரெயன் ரெய்து அடியுப்பது என்ன
 திம்மரத்திக் ரெய்யுடுந்தான். அது என்னாவதென், கித்த
 மன் அயோத்திக் உடையயாபுடுந்த ஒரு நாண்டு திரை
 கிள் அருகின் கிடுந்த ஸ்ராவஸ்திய அந்த மேலாண்மையாக
 தின் வடிவத்திக் ரெய்யுடுந்தது. அந்த நாண்டு திரை
 கிளியும் திடுப்பும் மறு வேண்டம். மணந்தைய ரெய்யுடுந்த
 கித்த கிரையம் குறையின் நுறையுடும் குறையுடன் திடுந்த
 தின்மைய ஆத்தியன் மேல் ஆத்தியவாயுடன் திடுப்பும். மறு
 திடுந்த மேலாண்மை மணந்தையத்திக் தின் மேல் ஒரு
 மடையாண்டியும், பயரும் திடுந்த. "சுத்தியக் கையுடன் யுத்த
 மேல்" என்னது மற்ற அந்த யுத்தத்தான் யாருட் ரெய்யுடுந்த
 வேண்டிய அவசியம் கிளின். ஆண்களின் மனோ பலரும்,
 பலவீனமும் கிளின் மனோயன் அவன் புறந்து வைத்துக் ரெய்யுடுந்தான்.
 அவர்களின் கித்த பலவீனத்தின் வைத்துக் ரெய்யுடுந்த
 தின் கித்தவாட்ட நாண்டு திரைக்கிளியும் திடுக்காண்ட ஒரு
 திடுத்திடுந்த வடுவாப்பது என்ன அவன் அய்ய ரெய்யுடுந்தான்
 கித்த அந்தியன் சுவாஸ்திக ஆத்தியன் அந்தியன் யாருட்கு

பத்மா ராண் திரைப் போடவளாக இருந்தாள்.

பேரடிப் பத்மா ராணையை அந்தைன் வரசங்குடையான் அம்மவனத்திக்கு அனுப்பி வைக்கும் என்ன ஏற்பாடுகளுக்கும் இடம்மம் பட்டிருந்தது. அந்தன் அவளை வடிவம் கண் வைத்து எதிர் மார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அந்தியின் மண்டலீகர்களின் குடிவகுை பத்மா தேவராஜனை தந்திரம் துறைபடுத்திக் கொண்டுவரப் பட்டாள். தேவராஜனும், ஸ்ராவஸ்தியின் அந்தன் சபாநாயகரும் பாலிய கட்டி. அந்த சபாநாயகம் ஒரு பெண் பத்தன் தான். திரும்பாது, பத்மா ராணையை அந்த சபாநாயகம் கட்டிவிட்டு, அடியாத்திக்கு கொண்டுவர அந்தாண்டு கிராமஸீத்யும் திரும்பப் பெரு வேண்டும். இந்த முக்கியமான தாயின் விளக்கமாக சபாநாயகம் எடுத்துக் கூறி, தேவராஜா உன்னும் நுணுருவற்றி வைக்க முடியுமா? என்னு ராண் தேவராஜனை விளையுன். தேவராஜா இது ஒரு பெரிய காரியமாகத் தோன்றுவிட்டே. "இது எந்தாகவெ ஸன்னும் நுணுருவற்றித் துறையும் மகாராண்" என்ன கூறும் தேவராஜன். ஸ்ராவஸ்தியின் அந்தப் பகுதி அடியாத்தியோடு இணைதன் பெருகி [நலன்கள்] தேவராஜனுக்கு மகாராண் உத்தம் பதியும்படி கூறினார். ஒருகால், சபாநாயகம் இந்த கட்டி கட்டிவிட்டால், பதைய அனுப்பியாவது, அப்படி ஒரு உயமனவர்களுடைய எழுத்தைய [கவகி] ஏற்படுத்தியாவது அந்த அந்தப் பகுதியை நான் வாடிவிட்டே கொண்டுவருகும் என்று மகாராண் தேவராஜனுக்கு கூறினார். தேவராஜனுக்கு அந்தியின் இந்த வார்த்தைகள் மனம் குப்பதமாக, "சரி மகாராஜா என்னு இவ்ளமாக ஏற்றுக் கொண்டான். பெண் பத்தனுக்கு இன்றுவான் என்னும் நிலையையே அவளை அனுப்பி வைக்காமல் ஒரு அந்தியன் முக்கியஸ்தர் என்னு கொண்டுவர அனுப்புவதாய் பத்தன் வடுவாறு பட்டாள்.

தன் கருமையாபிடுண்டு விவகம் போன அந்த நாள்கு திரைமஸீத்யும் அடியாத்திக்கு இப்போது கதைத்த இந்த கிழிச்சுக் கொண்டு அடியாத்தியின் இகாசகம் என்னையின்று? என்னமது தயவுக்கேடு எதிர்ப்பட்டே. மகாராணியின் கவனமாக அடியாத்தியின் எதிர்மார்த்தம் மயன்மருவதாக இருந்தது. இப்போது அந்தாறு துறையுடைய ராஜ்யத்தின் மேலே கருமையான அத்தியைப் பட்டிருந்தாள்.

திரைப்படங்கள் திரைப்படம்

4வது பக்கம் கீழ்க்கண்ட இந்த உட்பகுதி வாய்ந்த
பாதி பகுதி கீழ்க்கண்ட பகுதி. உட்பகுதி பகுதி
பகுதி பகுதி பகுதி பகுதி பகுதி பகுதி பகுதி பகுதி பகுதி
பகுதி பகுதி பகுதி பகுதி பகுதி பகுதி பகுதி பகுதி பகுதி பகுதி பகுதி

[illegible][illegible]

[illegible]

திராட்சன் இன்னமும், திராட்சன் மேல் குணங்கு ஏற்பட்டுக்
கொண்டிருந்த மனச்சொந்தியும் சாகமும் இன்னமும் புகைச்சன்
தூதிக்க நேர்ந்தது. ஆய்வொரு நாளும் பவமுறை திராட்சன்
வந்து விட்டானா? திராட்சன் வந்து விட்டானா? என்னு இடை
-விடாமல் துன்புறைய கம்புகுக்கக்கூடிய வேடிக்காரன்
காலியா என் பவளை கொட்டுக் கொண்டு கிடுக்தான்.
அம்மாவைத்தான் தான் இய்யாவெனும் அழகான வீட்டில் துன்னா
தீயவாய் கிடுக்த மகாராஜனுக்கு திராட்சன் மேலாக வு
வேண்டியிருந்த கன்னகை வந்து சேர்வின்பி.

காலியா நாகசூத் வரலிபன். பதினேழு வருஷம்
கவந்திகரமான் ஒரு வரலிபன், காலியா. அந்நிலத்தினால்
பாலுகாப்பாக இருந்துவன். அவ்வப்பொழுது திரைகள்
அழகுத்துக் கொண்டுவிட்டுத் தரிசும், பேர்த்துள் அந்நிலைய
கூட்டுவது இயற்றுவதன் , மதுமாணங்கின் அருள் மெய்முன்
கிடப்பவர்களுடன் இருந்துவன். அவர்கள் வளைய ராஜ்யம்
கொண்டு வந்து சீக்கர் அவர்களுடைய மயக்கத்தை நினைவிற்,
அவர்களையும் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் அனுப்புவது, அவ்வது
அவர்கள் விடுமானவர்களுக்கு உபதாயம். இதில் வேலை
காலியாவிற்கு ஒன்றாவது நாளும் இருந்து கொண்டிருந்தது.
காலியாவிற்கு தெரிந்த மொழி நாக பாஷை ஒன்று ஒன்றானது.
மற்றும்கொண்ட பேசும் ஆரிய மொழியை அவன் தெரிந்திருக்கவில்லை.
ஒவ்வொருபரும் எதையும் அறியாத எதார்த்தமான கியாமையாவது.
காலியான். அந் தன்னுடைய சூத் அபிமானத்தினால் நாக
இவற்றினால்தான் இந்த கிறிஸ்தவ அந்நிலை வேலிக்குத் தெரிந்தது
கொண்டுவிட்டான். வரலிபன் தன்னுடைய வேலியை உண்ணமுடன்
கண்ணால் காண்பதாக இருந்தான்.

திருநாட்டின் அரண்மனையை விட்டு தவளைய ரெண்டை பத்து நாட்கள் ஆனபின் இவ் நாள் ஸாலைப் தபரத்து, அம்ரவனத்திற் குத்திர ஒன்று வந்தது. திருநாட்டின் வந்தது விட்டான் என்னவென்றே தென்று காலியரன் தவளைய வந்தான். கிழகாவம் திரன் கண்ணாறாத் - எவன் குத்திரயாவிடுங்கு கிழை திருவந்தான்.

தீக்பிரதையுடன் காலியா தின் துங்கையம் பார்த்து
கேரக்கடாது துன்று, கேர்ந்துவிடாதாக தீக்த்தவாது உங்கே
பென்று ஒரு பேர்ந்தவையா எடுத்துக் கொண்டு வந்து
விடுத்தம் பேர்ந்தினுன். துன்னுதைய மென் துண்டியினுன்
பெருந்திந்தினுன் தீக் கார்த்து விளவித்தினுன். அவையுதைய
உள்ளத்தின் தீக்கக் கையாது கேரபா வெசம் துண்ணுத் துண்ணு
-தின்று. உருகணம் உங்கே பென்று திந்து அரணைத் தின்
வாங்கினுன் தீர்த்தினுன் பென்றுவிட வேண்டும் என்னும் எண்ணு
னதுன். அடியினுன் துன்னுதைய கேரபுத்து அடக்கிக் கொள்ளு
பெய்ந்துதான். மணதின் துண்ணியபா அரணை நான் கொண்டுதான்,
அதனுள் ஏர்ப்பும் விபரிதும் தின்று மலமடங்குகாக துண்கக்கடும்
என்று எண்ணினுன். கேரபுத்தின் துண்கவசம் துன்னுதைய
அந்தைய கொடுத்துவிடாமல் வேறு ஏதாவது உபாயம் உண்டா?

என்னும் சிந்தித்தான். உடனே அண்ணன்னை சேவகந்தினை அணைத்து,
 "சீக்கிரமாக அடியாத்திக்குள் சென்று தீராத சின்ன சைகையாக
 அழைத்துத் தொண்டுவை அறன் உத்தரவிட்டுக்கொள், தொண்ட
 வாடுகின்ற", என்னான். ஒரு சேவகன் விரைவாக ஒரு
 வீதையான் மேல் அமர்ந்தவாறு அடியாத்திக்குள் அழைப்பதில்
 சென்றான். காளியான் அங்கு கட்டப்பட்டிருந்த வேதையுடன்
 வீதையை சீக்கிரமாக அவித்தது நாடியாணை எடுத்து வந்து
 வீதையான் மேல் படுக்க வைத்தான். அவனுக்கு அந்த
 வீதையோடு கிண்டலாகப் படிக்கச் செய்தது. அதைப் போல
 எவரும் பார்க்காது விதமாக அழைத்துக்கொண்டு வீதையை
 எடுத்துத் தன்னையே துண்டாக்கி நாடியாலோடு அங்கே சென்று
 சென்று மறைந்தான்.

திருமணம் அபத்தியம் பிறந்த படுக்கையில், திராட்சை மரம்
 மீது தொண்டுவந்து சீக்கிரம் கிடைக்கையை அழைப்பதில்
 சமயம் [கொடி] கிடைத்தது.

கிண்டி. டூ மயக்கத்தால் ஏற்படக்கூடிய மயக்கம்
 பார்த்தவையோடு கிடைத்த படுக்கையில், படுக்கையின் மேல்
 அமர்ந்தான் மயக்கத்தில் கிடைக்கையில் தன்னை மறைத்து கிடைத்த
 மறைந்த நாடியாணை, படுக்கை கண் தீர்த்துப் பார்த்தான்.
 அந்த கண் மகம் பேசுக. ஆம்! ஆனால்,....

அந்த கண்ணையின் கருத்தில் கருமணிச் சரம். பித்திரியின்
 மெய்யம் பட்டிருந்த நாக குத்திரை தாழ்த்தி சித்து [தாயத்து]
 இன்று அக் கருமணிச் சரத்தில் தொண்டின் தொண்டிருந்தது. மண்ணையின்
 ஒரு கருமணிச் சரம், கண்ணின் மேல் படுக்கை.... ஒரு நாககிண்டி
 மெய்யம், கிடைக்க வேண்டிய ராணா அங்குமிங்குப் படுக்கை
 மகம் கட்டிப் பார்த்தவாறு அந்தவாறு அந்தவாறு அந்த
 கண்ணையின் அடையாளம் கிடைத்து என் புறத்து. அந்த
 சென்ற எங்கையோ பார்த்தது போலவும் கிடைத்தது. எங்கே?
 யார் கிடை?

ஆம். இரண்டு வகுப்புகளுக்கும் இன் காளியா சென்றவாறு
 கிடைக்க வந்த போது கிவியம் கோமலம் அவனுடைய
 மெய்யம் கிடைத்தது.... என்னுடைய கிந்த கண்ணைப் போல்
 காளியாவின் துண்டாகத்தான் கிடைக்க வேண்டும்.

"காளியாவின் துண்டை", என்ன நினைவை படுக்கையில்
 ஒரு அவதவையால் ஏற்படுத்தும். துண்டிப் பற்றி, தன்னையே

செய்யும், திந்தை, காலியா, திந்த கண்டை - இப்படி எல்லாம்
மேலும் குடிவாறானவை வலியு. திந்த கண்டை மகாராஜன்
என்ற கண்டை மகாராஜன் கண்டைவது துண்டாயாக ஜெனரலுக்குப்
மாற்றிக்கொண்டே. திந்தைக்கு மகாராஜன் குடிவாறானவை விடுவது
கூடாது.

[illegible]

அரசியல் கிந்த பிரச்சினைகள் இவ்வாறு இருக்கலாம்.
இப்போது திராட்சைத் திரைக் கிந்த புதிய பிரச்சினை அமை
புகளாகக் கொண்டு வந்த காலமாக இருக்கிறது. காலியாவின்
தாண்டி நாடுகள் நாடு இருக்கின்றன. சிந்திக்கத் தகுந்த அமைப்புகள்
இருக்கின்றன. கொண்டு போன ஆய்வு. இப்போது எவ்வாறு
பெறும் இதைத் தவறு அமைப்புகள் இருக்கின்றன.

மதுரான் அதிகாரியாகியே சீராகன் அங்கவணத்திற் விநாயக
வந்து சேர்ந்தான். சீராகன் கிஸ்த வடுவற்றின் திருப்பறைய
கன் திரைநல் அனிகென்று மாயமாத் விட்டான்.... 4ஆவது
புத்தகம் உருவியவாறு கிடந்தான். உருவிக் கொண்டு
-இந்த அருண் அப்படியே விட்டுவிட்டு கிஸ்த நடைபெற்று

அவ்வளவுதான், மகாராண்கள் அடிக்க ரெய் அடியாத்த
தொடர் பறக்கவாறான் திராட்சன்.

"அந்த வயதில்விட்டுக் காபியான் அந்த கண்ணுப் பண்ணை
மாயமாக மறைந்துவிடுகிறான். நான் ஏமாந்து விட்டேன்!

என்னுடைய திசை! என்ன திராட்சன் அந்தியன் கண்ணு
தன்னுடைய திசை அந்தத் தொண்டைப் பறப்பினான்.

"அந்தைய ஏமாந்த நினைவு என்ன வந்தது?" என்ன
விண்ணொன்று நான் அறிந்தேன். "நான்

"நான் என்னுடன் சென்று என்னுடைய இவற்றினுக்கு
எப்படி அந்தத் தாண்டுவன்?" என்னான்.

"அதற்குரியாரு. தந்தையார் தந்தைக்கு உதவிக்கு." காவியனுடைய
உண் எது?

"அமரு கிராமம்." திராட்சன் கிடை மொண்ட உடனடியை,
மகாராண்கள் தன்னுடைய உணர்வுகள் எந்தையா நினைப்பதற்கும்.
தொண்டான்.

காவியா சுவையுள்ளவர்களை இழக்கிறார். அதன் காரணம்
அதன்-அந்த மந்திரம் எல்லாவற்றையும் அந்தையா நகையா
கொண்டு அந்திடுகிறான். அவன் இப்பொழுது சுவையின்
அபிமானத்திற்கு கட்டுப்பட்டு அதன் மந்திரம் திராட்சன்
இவர்களுடைய அக்கிரமத்திற்கு பிந்தியாக பதிலிடுகிற தொண்டான்
இருக்கமாட்டான். திராட்சனது கிந்த திராடியா ரெய்யா
ரெய்யாவிடம் தந்தை கிந்த இவ்விடமான நினைவு உடனடியை
தந்தையாவிடம் காவியா அடியாத்தியாவிற்கு ஒரு பக்கவது
மாயவான். அதன் நான் தந்தை வேண்டும்.... காவியன்
உள்ளும் ரெய்யா கிரையினையும் அதற்குரியாக வைத்துத் தொன்
-காவியன் கண்ணை கிடுகியாக உள்ம மகாராண்கள், கிந்த ரெய்யா
யோசனை மெய்து தொண்ட திராட்சனது எதுவும் தொண்டான்
அமரு கிராமத்திற்கு அறப்பட்டு மென்றான்.

அமரு கிராமம் நாக இவற்றின் கிந்த ரெய்யாவிடம் அவற்றை
தெரியுடன் கோயில் கிடுகிய இடம். நாக இவற்றின் கிடுகியின்
மெய் தேவ தேவா மகன். அவருடைய அந்தமம்
அங்கு கிடுகியது. அங்கு வந்த அந்த ரெய்யா
திசைத்தொடர் அந்தை அதனை ரெய்யாக்கையா தந்தை
கிடுகியது. அந்தை கூட உள் நினைவு தந்தை மெய்து
தன்னுடைய பிந்தையர்களுக்கு ஒரு நல்ல பக்கவது தேவ

வேண்டும் என்று எண்ணாமல் இருந்தது. தாய் வெண்பட்டுப்
 புடவை யணிந்து திரியன் மேல் மென் துணைக் கொண்டு
 வெக்காபுட்டாய் கர்ப்பமாயாக நடந்து சூதாசத்திக்கு வந்து
 சேர்ந்தான் ராண்புருத்திரன். வந்து சேர்ந்த ராண்புருத்திரன்
 கண்ணாடி உடம்பை வரவழைத்துச் சென்று, தேவதேவன்
 புகழ் மொழி ஒரு சங்கதியை புருத்திரனிடையாக கூறியான்:
 "ஐயோ மகனே! என்னை வந்தாய்? வந்தாய் வந்தாய் கொன்று
 கொன்று. அடுத்து நான் கன்வருத்திரனாக கர்ப்பமாய்க்
 கன்வருத்திரன் உன்னைக் கடைபிடித்துக்கொள். அதன் சிறு
 சூதாசத்தி என்னை போய்விட்டது? இவ்வளவு அறமடிக் கொண்டு
 கப்பல் உன்னைத்தான் கரை சேர வேண்டும். புறந்தா? என்னான்.
 மகனே ராண்புருத்திரன் என்னும் பெயரால் வந்திருக்கிறான்.

"இவ்வுயிர்வாழ்வு நீர் என்னை ஆதர்ப்புக்கு வேண்டும்.
 விரும்பும் இன்ப இயற் நினைத்திருக்காக பெரிய வேண்டிய
 யாகவும் பெரிய வேண்டும். நான் இன்னமும் அனுபவக்
 கற்றுக்கொள் ஒரு யுவத."

மகனானபுருத்திரன் சூதாசத்தி யாகப் பெரிய இவ்வுயிர்வாழ்வு
 அன்றை சூதாசத்திக்கு என்னினும். அந்த சூதாசத்திக்கு மகனான
 சூதாசத்திரன் தனிக் கொடுத்திருக்கிற கண்ணாடி அந்தியன் கண்ணின்
 தென்படலாயிற்று. கண்ணாடி அந்தியன் சூதாசத்திக்குத்தான், அவன்
 மண்ணில் அவனின் கண் விரும்பக்கூடிய சூதாசத்திக்கு கொடுத்த
 யாக கண்ணாடி என்ன அந்தியன் என்னும் விண்ணாயிற்று.
 இவ்வுயிர்வாழ்வு ஒரு விருந்திற் பிறந்துவிட்டான். "பெரியவருக்கு
 சூதாசத்திரன் மகனான பெரியவருக்கு மகனான சூதாசத்திரன்
 உன்னை" என்று அந்த சூதாசத்திரன் கொண்டு அந்தியன் சூதாசத்திக்கு
 ஒரு எண்ணம் கொண்டுள்ளான்.

தேவ தேவ இவ்வளவு மருந்துமொழிமொழி வணங்கி விடை
 பெற வேண்டியது. "ஐயோ மகனே! உன்னை சூதாசத்திக்கு
 சூதாசத்திரன் மகனே. இது ஒரு உபசார நிமித்தம், இவ்வளவு
 இவ்வுயிர்வாழ்வு வந்திருக்கிறான் என்ன நினைத்தான் புருத்திரன்.
 ஏதென்தான், இந்த சூதாசத்திரன் உன்னை யாக கண்ணாடி
 நீர் ராண்புருத்திரன் மருந்துப் பெறவில்லை. அந்தியன்
 பெருமையாகக் கொண்டு சூதாசத்திரன் அவனையே உன்னை
 அந்தியன் புகழ்ந்து. அது உன்னை யாக கண்ணாடி நினைத்திருக்கிறான்

எனது நிகழ்ச்சிக்கு என்ன கருத்து? எனது எண்ணம்
உறைய எதிர்த்துள்ளதாகத் தெரிகிறது. அப்போதுக்குள்
எனது மனம் அப்போதுதான் நிகழ்ச்சிக்கு உதவி
தருகிறது.

കുറുപ്പിയാ

அம்ர வணக்கமிடுந்து காலியா தின் அருமைத் தவ்வை நாகியாவுடன்
இத்தையன் பேசு அம்ரந்து ஓடி டுறந்து கிடப்பான். தின் அருமைத்
புறான அமரகிராத்திந்தி உச்சி வேள்கும் பேய் அம்ரதான். காலியான்
புறான தன்னைய அருமை பகிர் பல் இடங்கிளவும் அன்னை தோய்வான
அம்ரந்து போயிடுந்து அன்னை யான வாகிக்கு எதிர்பாராதபடிவந்துஇத்தையன்
கைப் பருவந்த டுண் காலியானவன் பார்த்தான். "உன்னையத் தவ்வை
நாகியா...." என்ன வாகி வந்தபடித் திரும்பினான்.
"இதோ இங்கே அம்ரதான் நாகியா!" என்ன இத்தையன்மிடுந்து
கிடை திரும்பினான் காலியா.

[illegible][illegible][illegible]

மேல்த் தொடங்கி, திருத்தித்தரங்கன் ஐயப் பண்டாரும் அப்பத்திசன்
பற்றி வரங்க்கும் ராஜ்யக் கருவாதர். அயெற்றிக்கு ரென்ற
காலியா, அயெற்றிய அங்கு [அறன்] கிதவ சேயய சிறர்ந்தது;
தங்கு ஸூத்தி முற்றையான தாய் போகியா, நெல்வெய யந்தியம்
செய்யாமலிருந்து சான்றவற்றையும் அந்த தாய், தந்தை, மகன்
சான்றதும் ஒருகம்படுத்திதர் இடுக்கன். நாசியா சாவ்வாவ
சான்றதும் போதும்? யாரன்? சான்ற காரணம்? சான்ற
உண்டாகி இடு வந்திய சிறர்ந்தி விடுவாரா? சான்ற
காலியா சான்றப்பட்டாள். நாசியாசாவப் பற்றிய அந்த
உண்டை வந்தியாவது கள்ளத்தொழிப்படவிட்டி. சேவ சேவ
சென்ற காலியாவின் அந்தரங்கத்தி அங்கு அந்தவராக்
சான்ற நடந்தி சான்ற உண்டையைய விவரித்துச் சிறர்ந்தான்
காலியாவின் கிதத்திப் பார்த்து புண்ணக சேய்தர். சான்றைய
மறைத்திருக்காக முன்வர் சான்ற குறு வார்த்தை - "தன் அறு
மறைக்கின் நாசியாசாக்க கண்டாரணம் ஆக உண்டது," சான்ற.
தந்தை சேவ சான்ற மறைக்கித்தியாரு சேவத்தி சிறர்ந்தான்.
சேவ சேவ சிறர்ந்திப் பார்த்து புண்ணக

[illegible][illegible]

"அயனாருடைய பாவச் செயல்களை நீ தவறியிட விடுவாது ஒரு கோர்தயாக வந்திருக்கிறாய். உன்னுடைய உயிரை கவனம் கொடுத்து. அதற்கிங்கொருபுள்ள அந்தக்கிரகத்தை நீ அடியாவிடுவாய்வுடன் உனக்கு நன்மை உண்டாய்; உன்னுடைய உள்வாழ்வு பட்ட கிரகங்களின் வலி உன்னுடைய சிந்தை கிரகங்களின் செருக்கம் உங்கட்கும் என்ன நின்று இருப்பாக உன் உயர்வு கொள்ள வேண்டிய இ முறையை மொத்திரம். ஆதலால்,

[illegible]

- உம் எனது பேரை மெய்தான் அது எனது
 "மெய்தான், உன்னை உன் அந்தரங்கத்தில் மிகுந்த [உயர்வு] தந்தது
 இன்னுமே என்னை உன் உயர்வு. நீ யாருக்குப் பேரை மெய்யா என்னது
 - துறையா, அவர் விடாமல் உன்னை அந்தரங்கத்தில் உன்னை உன்னை உன்னை
 அவரை நீ கண்டதும் துறையுமே உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை
 உன்னை உன்னை, "என்னை உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை
 உன்னை உன்னை அந்தரங்கத்தில் உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை
 உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை
 உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை
 உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை

[illegible]

என்று சொல்லு? என்னும் தெருவான பிரச்சினையையும் காரண இருபுறம்
பொன்றி விடைபெறுகின்றது. அவருடைய மனதில் அவருக்கு கற்பனை செய்து
கொண்டிருந்த சில கருணமான பிரச்சினைகள் இருந்தன. அவற்றில் மிகவும்
கூடுதல் 4000000000 ரூபாயில் ரூபாய் 1000 ரூபாய் முதலியவை வெறுமனே மட்டும்தான்.

தூங்கி கிராங்கிள் நாக இரத்திஸ் பிறந்த பத்திரமொன்றை சூண்டு
வயிற்றுக்கு காலியா அரண்மனை சூவகத்திற் கொண்டு வந்து சென்றான்.
அவனுடைய வயிற்றுக்கு மீதிய பரத்தினிகள் இன்று சித்தம் கொள்ளான்.
உள்ளத்தில் ஒரு பண்பை விட.

[illegible]

காலியா அடியாற்றில் புறப்படுவதற்கு முன்பே, மகாதேவி
புலித்தாண்டிய அம்பு கிரகத்திற்கு வரவுள்ளார், என்னும் செய்தி
அறிந்து காலியாவின் மணமாரும் இறையலாயிற்று அந்த யிட
மட்டுந்து அவதூடைய சதிப்பாரம்பிய மிகப்பெரியதாய் இவ்வுதி.
மகாரண் இவ்வுதி வரவடை குருவகுத்தல், தான் அடியாற்றிலுக்கு சென்று
அங்கு இறையாடுவது கூடியும் முடியாது என்னு எண்ணினான்.

ஆகவே நான் அந்நிகழ்வின் மகாநாண் அபேஷிப்பாளருக்கு
அவ் கௌரவத்தையும் சூழப்பட்டு வந்தேன். மகா தேவியின்
மனதில்க்கி ஒப்புகுமாண சேவகனும் அபேஷி வந்த கணியா
அந்தியன் நன்மதிப்புக்கும் பாத்திரமாக, பத்திரகாமஸ்ஸயாகம்
நடைபெறப்பட்டு. இவ்வாறு அது ஒத்தநாள் நடைபெற்று
இந்தியன் தேவ தேவர் மகாநாணையத் தந்தையாக அமைந்தும்
பேசுவான்.

"வாழும் நான் மெய்யின் அடிநிலைக்கு. என்னைக்கும்"

தூண மகிழ்ச்சியைத் தொகுத்துக்கொண்டது. வரம் இவ மகிழ்ச்சியிலிருந்து
உண்கு ஒரு மல்ல செய்து சிறப்பம்மாப்படிக்கொண்டது..."

"அப்படிப்பட்ட மல்ல செய்து அது என்ன?" என்னு மகிழ்ச்சி
அக்கறையாகவும் இதுகாலமாகவும் கேட்டான் புலித்தொண்டன். "புறந்த
கோங்கும் இதைக்கூடும். வெளும் அக்கம் பச்சுத்தொண்டிப்பவர்களை
கூலையகன்களும் மகிழ்ச்சிக்கு எந்த விதமான கண்ணியம் கின்பு."

"இன்ன கருத்து என்ன?"

"எனக்குத் தெரியாது. நீ அக்கம் பச்சுத்தொண்டிக்கு சாதாரண
மனவர்களைச் சீலோசனையை எதிர்த்து கேட்டும் மெய்யாயா?"

"ஆமாம்! என்னுடையது மிகவும் சிறிய அரகி. அக்கம்
பச்சுத்தொண்டிக்கு அரகிக் மகிழ்ச்சி ஒரு வித்தின் பாதுகாப்பானது
கூலையும் போல் உயர்ந்த. வேடுவர்கள் விரைவாய்த்
தொன்றியபடி போது மகிழ்ச்சி படைகள் அவர்களைக் கைகொண்ட
பிழித்த. விரைவாய்த் தொன்றியபடி பின் மெய்யானதை
வேடுவர்கள் கூட மகிழ்ச்சியை மகிழ்ச்சி மகிழ்ச்சியும் தொன்றி
யபடித் திட்டமிட்டனர். என்னவோ அப்படி உதவி கேட்பதற்கு
மெய்யே ஒரு மகிழ்ச்சி மகிழ்ச்சி மகிழ்ச்சி அங்கு அங்கு வைத்திருந்த..."

"மகனே! அங்கிருந்து என்னக் ஒரு செய்து வந்திருக்கிறது. அங்கு
வாடு என்னக் மல்ல மெய்யின் புலித்தொண்டன். உண்கு எப்படி
அந்த மகிழ்ச்சி அந்த மகிழ்ச்சி அங்கு. உண்குடைய ஜாதகம்
கூலாய்கள் அங்கு உண்கு இன்னும் சிலகாலம் சாதாரண இதைக்கொண்டு,
என்று மெய்யை, நீ மகிழ்ச்சி வந்தான் என்ன மெய்யை வேண்டும்
என்பதை தெரிவதாக விளக்கக் கூறுகின்றான் என்னுடன்."

மதுரன் புலித்தொண்டன் உபவாச விரகம் இன்று மகிழ்ச்சியின்
அங்குத்தொண்டன் வந்து சேர்ந்தான். ராணியை ஏன் மெய்யின்
அமரம்படி செய்து, தாண்டின் இதைக் குவகூலன், குழந்தையின்
தூணம் செய்து, ராணியின் இதைத் தந்து கோங்கியவாறு
உயர்ந்த இதைக் குவகூலனின் வந்திருந்தான். அங்குதின்
கொண்ட கம்பிமண இதை, "மகனே, இதை உன் கண்ணு
கேள் தூணம் செய்து. சிறிய எந்திரத்தையாகவும் ஒரு "என்று
செய்யப்பட்டான்."

தீர்து

புலித்தொண்டன் ஒரு சில வாரங்கள் கருத்து ஒரு மெய்யை
மகிழ்ச்சிக்குக்காக அமர கிராமத்திற்கு வந்து குவகூல மகிழ்ச்சி
மதுரன் தீர்த்தான். அப்போது அவன் "உண்கு புத்திரபாங்கியம்
இதைத் தருகிறது" என்னு மிளையு மகிழ்ச்சி. இப்போது புத்திர

காஞ்சிபுரம் பகுதி' கையாண்டு எழுதுவது மிகவும் அவசியம்.

அப்படியானால் தீர்ப்புகள் என்னவாகும். அப்போதுதான்
வேண்டாம். ஏனென்றால் அந்த நேரத்தில் உணர்ச்சிக்குரிய
உணர்வு, என்னும் உணர்வு. இந்த யாக்கின் உணர்வு
ஒரு சமயத்தானால் அதன் உணர்வுதான் மெய்யானது என்று
கூறும் இப்போது. அதாவது ஒரு பிரம்மச்சாரியைப் பற்றி
அவ்வளவு வரவருகின்ற வேண்டாம், என்னும் உணர்வு.

அடியாத்தியாயம் காண்கு வேதாந்தியாயம் சீராய்ந்து
கற்றந்தியன் சிங்கமடடன் என்மவன் குடுவன் திரன்.
அவன் அம்மவனத்திந்து அனந்தது வரம் மட்டது.

இவ்வு குற நூல்கள் பதினாறு பிற்பாண்களாகக் கொண்டு
யாகப் பெயர் வேண்டி உள்ளது. அதன் பத்து பேர் துணைகைய
உள்ளனர். இவ் குறகுறவர்களுள் இவ்வகை. அது சிங்கபட்டினம்
இவ்வகை, என்னு றான் உத்தரவாட்டிக் கிறார். உடனே வு
வேண்டி, என்னு அவகன் மேல் மெய் வந்தது. சிங்கபட்டி
மிக மிக மகிழ்ச்சியோடு உள்ளி உற்றார் உறவினர் அனைவரும்
தந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றிக் கர் குள் குருவதுக்கு மட்டுமே மனதில்
வந்தது என்னு மிக இதுகாணத்துடன் அமர் கிராமத்திற் வந்து
குறர்க்குள்.

இது இம்ம இல்லின் சிவனாய் யாகம் ஆரம்பிக்கவாய்ந்து.
இந்த யாகத்தின் கை இருந்து நடந்த மகாநாஜன் பரஞ்சலம்
இங்கு வந்திருக்கிறான். ஒரு மூலகாலம் இங்கேயே இருப்பான்
என்ற செய்தியும் மொழியாகப் பரப்பப்பட்டது. இந்த யாகம் அல்ல
மேலாய் நடைபெற்று மெய்யும் உண்மையும் சிங்கப்பட்டுப் பரஞ்சலத்தின்
கண்ணாலையும் நடந்து கொள்ள வேண்டும் எனவும் இது இது
இருப்பினும்.

[illegible]

[illegible]

"நான் ஒரு சூயார்வ. இம்மொஸ்கென் ஸ்டுணாம் அய்ங் அபவன்கு ஒரு
ன் குடினா ப்ரந்தன் ரான்னாடா மகவன்கு அங்குடினா மொய்யாக்,
கு ஒரு மருணன் வந்திடு போன் ஆகம். அங்கு ப்ரந்தன்கு
பந்திங்கு அபொமொலு ரந்த சம்பந்தம் ஆகம்" ரான்னா
யி ப்ரந்தன் உடன் இவ்வாறு மொய்யாக் ரந்தன்.

கிரண்டு பிறந்தனேகளுண்டு கிரண்டரை பதில்! திராட்சன்
அகன் பின் ராந்த கோவியும் எழுப்பலிந்தி. குஞ்சு யான் கோவியு,
உடன அயோகந்தி கோவியு உயர்ந்தி. இந்த பதிலுக்கொருபுற

பெயர்ந்தபடி விவரத்தையும் எல்லாருக்கும் தெரிவிப்பதற்காகக் கூடியது, வருஷம், நடந்திருப்பதற்கு உத்தரவிடப்பட்டிருக்கும் நல்ல சான்றுகள் அந்த அமைப்பின் குழுவைப் போல பார்க்கியதற்குப் பற்றாது. குழுவைப் போல அமைக்க வேண்டும். வெளியே நடந்திருக்கின்ற படி 'சுர' என்ற அமைப்பு நல்லதாகத் தெரிகிறது. குழுவைப் பற்றிப் பன்னிரண்டாவது பற்றி "சுர" என்ற பெயர் வைப்பது. உடன் இருக்கும் கிணியு

தேவதாஸன் அவர்கள் வயது பத்தொன்பது ஆகும்பொழுது மகாதாவிடமிருந்து
பூணாக அறியப்பெற்று விடுபட்டு அம்ரவணத்திற்குச் சென்று
தங்கினார். வறத்தின் சில நாட்கள் கிடைத்து மத்தியமண காலப்பகுதியில்
மேற்புறம் வயிட்டுடன்.

த்ரதசபுக்கு பத்யுதன்காவது ஆண்டுகளையே தீருமணம் செய்து
 முடிந்திருந்தது. இம்மாதிரி மகாராஜனின் தீருண்டாவது மகன் அவருக்கு
 மகன்யாகம். அதற்குப் பிறகு அவருடைய பட்டமேறும் வந்தது.
 திராட்சை மகனுக்கு எல்லா வதந்தியும் உதயபாளையாக நயந்திருந்தான்
 யுத்தமான். திராட்சை த்ரதசபுக்கு யுத்த வித்தையான கல்வெறுமான்
 கற்பித்தான். இந்த யுத்த அரங்கத்தில் தான் அங்கையிடமிருந்து
 எல்லாவிதமான பூதபாங்கம், வீரம் கியற்றையாக உல
 த்ரதசபுக்குப் பமாருந்தியிருந்தது. இதில் ஆண்டுகள் யுத்த வித்தையான
 எல்லா பூதபாங்கமும் த்ரதச கற்பகம் கொண்டான். கூடவே
 அரங்கத்தின் பூதபாங்கமும் அவருடைய உயர்ந்த கல்வெறுமான்
 பத்யுதன் கொண்டான்.

4ஜ்ஜு காமமாய் யாகம் உடைபெய்து கெட்டிருக்கிறது
-ஸெய 4ஜ்ஜு மகாராஜன் பணவந்தமாய் திரும்பி வருவதற்கு
தன அண்டகமருந்து மூல காமமாய் அமைந்திருக்கிறது.

இது ~~கூடுதல்~~ அபயாஜி யான் மகப் பண்டையகால சூரிய
வம்சத்து அறங்களுடைய வாழ்க்கையில் ~~நடைபெற்ற~~
ஒரு நிகழ்ச்சி. இது மே. 1, 1989-ஆம் திகதி திங்கடிக் [கண்ணடம்]
கிஸ்ஜாநியாவிருந்து எமரடி எயர்க்கப்பட்ட கதை.

$x \rightarrow x \rightarrow x$

பிறப்பு, துறப்புக்கிடையேயுள்ள என் வாழ்வின் நிரந்தரமாகத்
தொண்டிக்கும் போது, எதாவது ஒரு மருத்துவமனையின்
மூலம் வெள்ளி மருந்துகள் மூடப்பட்டிருந்த மென்மையான
ஒரு மருத்துவியின் மூலம் என்னுடைய உடல் திடீர் வேண்டிய
ஒரு நாள் வரவே உடங்கி.

எதாவது ஒரு சூழ்நிலை கருத்தின், மருத்துவன் ஒருவன்
வந்து என்னுடைய பரிசுத்தத்துக்கு சூழ்ந்து கொண்டிருந்த
"இருதயம் செயலிழந்து விட்டது; உடனே உடனடியாக
உயிரும் உடல் விட்டு வெளியே விட்டது" என்று
உறுதிப் படுத்துகிறார்.

"இவ்வாறான பின் செயற்கை மருந்தின் எந்த
உபகரணங்களைக் கொண்டு, என்னுடைய உடலைச் செயற்கை
சுவாசம் நிகழும்படி செயலாற்றினார். அது என்னுடைய உயிரை
மருணம் என்னுடைய சூழ்நிலைகளை, மற்ற மக்களின் துறவணம்
வாழ்வுக்கு உதவும்படியாக என்னுடைய உடல் திடீர் வேண்டிய
சூழ்நிலை திடீர் வேண்டிய எந்த ஒரு செயல்களையும்."

"வாழ்க்கையின் என்னும் கிளங்கியலின் உதய சூரியனைக்
கண்டறிந்த ஒருவனுக்கு, திரைப்படத்தின் மென்மையான
முன்னோட்டம் தவறும் எதன் முகத்தைக் காண முடியாதவனுக்கு,
ஒரு மென்மையான கண்களின் அண்டி மூலம் கண்டறிந்தவனுக்கு
என்னுடைய கண்களைக் கொடுத்துதவுகிறார்."

"யாருடைய இருதயம் மிஷ்காணாத கருவியுடனேயே
சூழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார், - சிறிது ஒரு மனதிலுக்கு
என்னுடைய இருதயத்தைக் கொடுத்துதவுகிறார்."

"எதாவது என்னுடன் மூலம் என்னுடைய உடல் காங்கி
எடுத்துக் கொண்ட வந்த சிறிதுவற்று ஒருவனுக்கு என்னுடைய
கிரகத்தின் எடுத்து அவனுடைய உடலின் செயல்திறமைகளை.
அவன் உயர் பண்புக்கு எடுத்து வாழ்வின் என்னுடைய
மேற்பாடுகளையெல்லாம் துணைமாற சூழ்நிலை விளையாடும் விளையாடும்
காணும் ஒரு சிறிதும்படி அவனுக்குக் கிடைக்கட்டும்."

"எந்திரத்தின் உதவியைக் கொண்டு ஒரு வாழ்ந்திருந்து,
மனவாரம் மனவாரம் சிறிது சிறிதாய் வாழ்க்கை

சுய்க்கும் ஒருவனுக்கு என்னுடைய 'கிட்னியை' [தொடுக்கத்]
எடுத்துக் கொடுத்துவிடுவீர்கள்.

"எனது உடைய உடலிஷுன்ன் இவ்வாறு எல்லாம்படியும்
பரிசுத்தங்கள். ஸமீகிஷுன்ன் பரிசுத்தங்கள். இதை, இதைமாத
இதுக் கொண்டு இருக்கும் நாயகிஷுன்ன் பரிசுத்தத்து கலாநாயக
இவ்வாறுபாண்டு இல்ல இதைமாத இவ்வாறுபாண்டு கொண்டுபுஷுன்ன்."

"எனது உடைய துன்பங்களின் கீழையின் உதவையாக தனது பகிர்வுமூலம்
கூறாயிற்று அவையுடைய மானம் எல்லாவற்றையுமே காத்துக் கொள்
-வோம்கள். எனது உடைய துன்பங்களையாக உணர்ந்து நெருங்கிக் கிடந்து
கிணர்வம் காத்திருப்பதில் ஒரு நாள் சாகுமடைந்து இம்மரணமடைந்து
திருந்து மகிழ்ந்தும். காது கெட்காது நெருங்கி மனம் துண்டிக்கும்
மனகலையின் கீழம். உவந்தவையாக இது, மின்னலையாக உயர்வுமாயும்
மனதையின் கிணர்வாக காது கெட்காது கெட்டு துண்டிமடைமடும்."

14 குமரன் என்னுடைய உடம்பில் எது மீதியாயுள்ளது,
அதனை அடக்கி சமப்பலாக்கி, அந்தச் சமப்பலை காற்றில்
இறைத்து விடுவீர்கள். வண்ண, வண்ணமான அழகிய மலர்கள்
உடைய, நெடியதன்விடுந்து அகம்பி விரிய அது பூவும் படியாகவும்
உடைய மண்ணின் மணத்தோடு சேர்வதும் என்ன

[illegible]

"நான் செய்த பாவங்களையெல்லாம் தைத்தாலும்கூட திரைத்து விடுவதில்லை. என்னுடைய தந்தையாவது எல்லாம்வெல்ல திருவாயுத்தொண்டியை நினைத்து விடுவதில்லை".

“ஒரு சமயம் நீங்கள் என்னைப் பற்றி எதிர்ப்பு கொடுக்கிறீர்கள் என்று கேள்வி எழுந்தது. உங்களுடைய அபிப்பிராயம் எவ்வளவு தூரம், அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் எவ்வளவு தூரம் என்னைப் பற்றி எவ்வளவு தூரம்.”

"நான் கேட்டுக் கொண்ட இவ்வளவையும் நீங்கள் கடத்திக் கொடுத்தால்தான் நான் ஒரு புதிய உயர்ந்தவனாகிறேன்..".

புத்தரின் கையாள் பிறகுதான் ரெய்லி கருவியை பூர்வமாய் ஒரு
மறை சாசனம்.

$$X \text{ --- } X \text{ --- } X$$

“உங்களுக்கு, நான் அஞ்சலம் அனுப்புகிறேன்
அந்நியனாக இருக்கேன். சூயசும், என்னை டிக்
நெருங்கிய உறவினனாக என்னை உபசரித்து
உதவியுள்ளேன்.”

"சைர்ஜுடம்போடு கிடுங்கு ராண்கு அன்று கெட்டு
போதுமாய் அடிய ஆண்கள்கு கொண்டு வந்து அகன்று
கொள்ளு வந்தீர்கள். காரணம், சின்னந்தையனாக
குட்டு குடுமாய் நான் வந்த ஈந்து கொண்டுள்ளேன். அந்தக்
கண்ட நீங்கள் கடையுணர்வோடு என் கையைப் பிடித்துச்
சூயா வந்தீர்கள் கொண்டு வந்தீர்கள்."

"படுக்கையாபிடுத்து எடுத்து உட்காரவும் கூட முடியாது
நீயா நீள வாய்ப் பட்டுக் கூட்டு ராண்கு குட்டு
வைத்துக்கொண்டு எடுத்துப் பிடுங்கு, பிடித்துக் கொண்டு
அந்தக் கொடிய கையாபிடுத்து விடுவித்துக் காப்பாற்று
உள்ளீர்கள்."

"ஆனந்தாஸ் தான், ராண்குடைய கையம் தன்வாய்
நாள் அந்தக் கையம் கொண்டுள்ளீர்கள்." வாய்ப் ராண்கு
கிடுங்கியது ராண்கு முடியோடு ராண்குக் கிடுங்கிக்
கொண்டு, உங்களுக்கு இப்போது ராண்குடைய கிடுங்கும்
கிடுங்கு அந்த உரிமையை முடியோடு நான் விட்டுக்
கொடுத்து விடுகிறேன். மறுக்காது நீங்கள் ஏற்றுக்
கொண்டே இருங்கள்...."

அந்தக் கையம் கிடுங்கி விவரங்கொண்டதால் கேட்ட
மக்களுக்கு அடியக்கு பிடித்த வியப்பை உண்டாக்கி ஏற்பட்டது.

"பிடி, நீங்கள், எப்போது படியாணல் கொண்டு
படியாபிடுகீர்கள்? நாங்கள் எப்போது உங்களுக்கு
அன்னமிட்டுப் பதையை அருளுகிறோம்?"

"அதுவும் அந்த நீங்கள் எப்போது தண்ணீர் கொடுத்துக்
கொடுக்கீர்கள்? நாங்கள் எப்போது தாகம் தீர்த்தோம்!"

"நீங்கள் எந்த துறையில் எங்களுக்கு அருளு
மாற்றவருமாறு கொடுக்கீர்கள்?"

"நீங்கள் ஆண்டையாள் கிடுங்கு நாங்கள் ஒரு
முறை கூட எங்கள் கண்ணாள் கண்டையாள் கிடையா!"

"இருட்டில் எப்போது நீங்கள் குடுமாய்க்கீர்கள்?
நாங்கள் எப்போது உங்கள் கையைப் பிடித்து வந்த
பிடித்துக்கொள்வோம்?"

“அப்போது நீங்கள் உடனடியாக அறிவர்களைத் திரைக்காட்சி ?
நாங்கள் அப்போது அந்த அவதூறு அங்கே அதுதான்
கொண்டு கொண்டோம்?”

வினாக்களாகத் தொடுத்த மக்கின் இந்த ஆய்வுப்போட்டி
ஏற்றதான கட்டையுணர்வோடு, கருத்து உட்பந்தவாக அந்த
மக்கள், குடுகையும் உந்து கொடுக்கிறார்கள்.

“இதையெல்லாம் நான் அறியாதே, பொய்
பொய்மைப்படி உண்டானது. விவரித்துக் கூறுகிறது,
என்னுடைய பார்வைக்கும், கருத்துக்கும் உறுதியாகிப்
இந்த கட்டுரை எத்தனைபேர் பொய் நான் என்னச் சொல்
கொள்கிறேன் கொண்டு மத்திய அமைச்சரவைத் திரைக்காட்சி.
அவர்களுக்கெல்லாம் நீங்கள் கருத்து உட்பந்த அறிவர்களுடைய
கருத்துக்குத் துவிர்த்து நீங்கள் என்ன நான் கொள்கிறேன்
படுகிறது. மத்திய அமைச்சரவை உட்பந்தத்திலிருந்து இன்னும்
கிழிந்தும் வந்துள்ளது.” “இதுமத்திய அமைச்சரவை
அமைச்சர் உட்பந்த” என்ன அமைச்சரவைக் கொள்கிறார்கள்
கூடு. நான் வேறு அல்ல, அந்த ஏழை எல்லா மக்கள்
வேறுவரு; அவர்களுக்கே உரியது, என்னுடைய உட்பந்த
பொய்மை” என்னும், அந்த அறிவுடைய அமைச்சர்!

x — x — x

சுவப்ய ரோ

1 கயாழம் — 1881

அவர் என்னோடு சில நாட்களாக ஒத்துக் கொண்டிருந்தான்.

ஆனால், நான் அவருக்கு ஒரு சுவப்ய ரோஜா மலரைக் கொடுத்தால் மாத்திரமே! இளம் பாவனவன் தனக்குத் தானே இவ்வளவு ரொங்லிக் கொண்டான். "கூடு நான் என்ன செய்வேன், என்னுடைய கோட்டத்தின் குறை ஒரு சுவப்ய ரோஜா கூட இவ்விடத்தில்வா?"

அவனுடைய மனதின் சிந்தனை ^{ஏற்பட்ட} திந்த ஏக்கத்தை உயர்த்திக் கொடுத்தான். உட்கார்ந்திருந்த சுவப்ய இயல் ஒன்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. அந்தச் சுவப்ய ரோஜா அந்தப் பங்குக்கு.

"என்னுடைய கோட்டத்தின் குறை ஒரு சுவப்ய ரோஜாவும் இல்லை," என்று ரொங்லிக் கொண்டிருந்தபோது அவனுடைய அந்தக் கண்களில் கண்ணீர் நிறைந்தது. "எப்படியும் சுவப்ய ரோஜாவின் மீதும் திந்த வாழ்க்கையின் மனநிலையும், மகிழ்ச்சியும் அடங்கியிருக்கிறது. "நான் வாய், வாய் பண்ணுகிறதின் நாய்க்கொய்வளம் பற்றித்தான்!"

தத்துவ சாந்திரத்தின் ரகசியங்கொய்வளம் அந்தத்திருக்கிறது. ஆனால், ஒரு ஒரு சுவப்ய ரோஜா இவ்வளவு குறை என்னுடைய வாழ்க்கையை துக்கமாய்மாக்கி உள்ளது.

"இவனுடைய பேச்சுக்கொய்வளம் சுவப்ய இவ்விடம் அந்தச் சுவப்ய இயல் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது." "கைப்பை, ஒரு உண்மையான காதலன் இவ்விடம் இருக்கிறான். உண்மை யாகவே காதலித்த ஒருவன் நான் இவனுக்கு கண்டிராது விடாமல் ரெய்லிக் காதலர்களின், ரெய்லிக் காதலர்கள் ஆய்வாடு கிரமம் ஒரு மாத்திரமும், நடத்திரங்களுக்குச் சந்திரமும் பாடலின் மீதமாக நான் கேட்டுப் பற ரெய்லிக் காதலர்கள். அவனுடைய சுவப்ய கைப்பை மகிழ்ச்சிக் காதலம் கைப்பை யானது. அவனுடைய வாய் இவ்விடம் அவன் விடுவதற்கு சுவப்ய ரோஜாவின் இவ்விடம் காதலம் சுவப்ய, அவ்வளவு இப்போது

மேல, மேல பணக்காரர்களை விட மிகப் பற்றா யொருத்தமண
தேவதாச அண்ணாது அவரைச் சார்ந்தும் சிறந்த கிண்கியுக்கள்.
அவருக்குத் தெரண்க எண்ணம் ஒரு ஒரு சுவயி ரொழுதமணி
கூட இல்லை. அவர் என்னை ஒரு நடனமாடுவதும் இல்லை?
அவன் மலிலின் மேல் படுத்துக் கொண்டு அது ஆரம்பித்தான்.
“அவன் ஏன் அது கொண்டு வந்திருக்கிறான்,” என்ன பண்ணப்படுகிறது.
“என்று சார்ந்தும் என்னுடைய வாய் சூட்டியவாறு கேட்டது.”

ஆமாம்! ஏன்? "கைக்காயம் கழித்துக் கொடுக்கும் கைக்காயம் கைக்காயம்"
பார்க்கும் உயர்ந்த இறப்பின் கையே."

[illegible]

சீதபாபன், அந்தச் சின்னக் குயில்க்கு அலகுதைய சூக்கம்,
அகுதையான் ருக்கியம் புரங்கு தொண்டிடுங்கு. காதல் மய்யம்
காதலர்கின் உண்ணமயாண நிர்ப்பாடுகினக் இரங்கு, சோமசேஷம்மய
உம் மறத்தின் சோம் மணாண்டமாக அமர்ந்திருங்கு. திருந்தி இருந்த
பயசை அந்தச் சின்ன குயில் சின்னதைய சூக்கியிரு குக்கைகின்
வந்தும் பறக்கத் தொடங்கியது. நமஸ்கூடு போன்ற புதர்க்கைத்
தூண்டி, தொடங்குகின்றவளம் சாந்தும் சாந்தும் பறக்கத் தொடங்கி
கிழங்கு. புந்தவையான் துதையான் ஒரு மய்ய அசுதைய மறந்தும்
மறந்தும் வளர்ந்திடுங்கு. அதனைப் பார்த்து அடகுதைய,
குயிலும் மறந்தைய அசுத பறக்கத்தின் வந்து உட்கொள்ளுகு.

"சாண்க்கு ஒரு சுவய்யு திராஜா உயர் கொடு" என்று இய்யா
கேட்டது. நான் பணக்காக ஒரு இலையுயர் சுவய்யு கொடுத்தேன்" என்று.

[illegible]

மதுகண்டம், இயான் அன்னைடன் பக்கத்தில் வந்து பக்கத்தில் வந்து உட்கார்ந்தது.

தனக்கு ஒரு இராஜமன் கொடு. உனக்கு ஒரு இவ்வ கீதத்தை மாபு
கொடுக்கிறேன், என்னுடைய பெயரில் ரொங்கலிந்து. இன்னும் என்ன
என்னுடைய இராஜமன் துக்கம் துக்கம் மந்திரம் நிரூபணம்
துக்கம் தமமாதுக்குள் ஒரு உட்கொள்ளுகின்ற கிடல் கண்டியின்
துக்கத்தையாக கொடுக்கும் கொடுப்பான மந்திரம் நிரூ. 4ம்
வெளியில் மல்கித் 'மலாபுரமாய்' கிடல் கொடுக்கும் அருகண
மந்திரம் நிரூ. 'என்னுடைய சகோதரி துக்கம் அந்த மாணவன்
விடுவான் கீழ்ப்புறம் உன்ம ஜென்னலின் பக்கம் வளர்ந்திருக்கிற
அவன் கெட்டான் உனக்குத் துணையான இராஜமன் கண்டுகொ
என்னுடைய 'பெயர் ரொங்கலிந்து.'

சின்னாக்குளம், "மது கண்ணாடி மரணவான் விநியின் கீழ்
 திரை ஜன்னலின் பக்கம் புரண்டு வந்து உட்கார்ந்து கெட்ட
 ஒரே ஒரு சுவயம் குறைய மட்டுமே கொடுத்தால் உணக்காக ஒரு
 கிணறு காதி கீழ் பாயத் துருவின" என்று.

[illegible]

"எனக்கு எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேள்வி கேட்டாள்!" இயான்
கண்ணின் கீழ்க் கைகள் அசைந்தன. "எந்தென்ன பணியைச் செய்கிறாய்?"
என்று கேட்டாள்.

"ஆதி உத வடி இவந்தது" என்ன ஒரு ரொஸ்ஸிங். ஆனால்
அந்த வடி சாஸ்வதா பாய்க்காமாது என்னும் அந்த உத்தரவு
ரொஸ்ஸிங் என்னும் அந்தமாதிரி உத்தரவு, என்னு.

இய்யான்' ஆன்மம் அன்று கடந்து போய்விட்ட. "தீக்கரம் வெள்ளம்
சாணந்த ஆன்மம் மயம் இடைபாது," என்னுது.

"எனக்கு சுவய்ய தோஜாமன் கண்ணு கிருந்தான், பெய் கெட்ட
பொன்னிர்வ. கிவவொன்யின் உண்டாட்டை பத்தாமன் கருத்தின
நீயே சுவய்ய தோஜாமை உண்டு பண்ணுவான். உண்டாட்டை
கிருயத்தின் சுவய்ய கிருத்தினான் அந்த கணக்க வேண்டாம்.
உண்டாட்டை சுவய் கிருயத்தா ராங்காட்டை தோஜா மென்நின்
கொத்து அருத்தின் பருத்து பொத்து கிருத்து உண்டாட்டை கிருய

காதல் கிதஸ்கள் இரவு இவதும் பாட வேண்டும். உன்னை
கூடியத்திலாவது வாயும் இரத்தம் என்னுடைய மரத்தின்
சுத்த உண்டாகக் வேண்டும். உன்னை கூடியத்தின்
இரத்தம் என்னுடையதாக வேண்டும்.

ஒரு சுவய் இரவு மனங்களை உயர்த்திக் கொடுப்பது
என்ன, அது மனப்பாடு வாய்ப்பாகிறது. "இயாசி யோசனை
கொள்கிறது." உயர் சாத்தனாகக் கொள்கிறது. வாழ்க்கை
சாத்தனாக இல்லாமலான கிடங்கின் தன்னுள் தைத்திக் கொண்டு
இருக்கிறது. பக்கம் மாதத்தின் மேல் உட்கொள்ளு தங்கத் தோல் ருத்
வருகிற கதிரவனையும், வெள்ளத் தோல் கமலை ருத் வருகிற
சந்திரனையும், பார்ப்பது அந்தமாவது!

பருவங்களின் மனங்களு அழகிய மனங்களின் வாழ்வு எல்லாம்
மகிழ்ச்சிக்கொடுக்கிறது. வாழ்க்கை சாத்தனாக பெருமையுடையது.
தூண்டி காதல் ஒரு வாழ்க்கைக்கு, வாழ்க்கையை விட அதிகம்
மகிழ்ச்சியுடையது. ஒரு சுவய் பருவத்தின் கூடியத்தின் காதல்
அன்று மயமான மனத்தே கூடியத்தின் மகிழ்ச்சி அழகமானதன்றி

ஒரு திட மையத்தை வந்தது போல இயாசி அங்கிடுக்கு மந்த
காதல் போல தோடல் இவதும் பார்த்துக் கொண்டு, தான்
வாழ்பதை விட்டு விட்டு வந்த கிடங்கை அதைந்தது. அந்த
வாழ்பதை அது உத்திவ் மனமானியாக உணர்வு மேற்குப்
பெற்றிருந்தான். அவனுடைய அழகம் கண்ணிலிருந்து வந்திருந்த
இன்னும் நின்ற பாய்வி. "ஓ! வாழ்பதை மகிழ்ச்சியுடையது
இயாசி கூவிர்தல். உனக்கு சுவய் இரவு மனம் கடைக்கலை
உள்ளது. இன்னதும் இரவு என்னுடைய கிதத்தின் அந்த
உன்னுடைய அன்புக்காக உண்டாக்குகின்றன என்னுடைய கூடியத்
இரத்தம் வந்து அந்த சுவய் பார்ப்பதிலேன். நீ உன்னையான
காதலனாக இருந்து, காதல் அமர்த்துவதாகக் வேண்டும், என்னை
நான் உன்னிடம் எதிர்பார்த்துப் பிரதிபலன். காதலன் உன்னிடம்
சாத்திரத்தை காட்டும் போலானது. சந்தையக் காட்டும்
மகிழ்ச்சி சந்தையாகிறது. தூண்டிக் காட்டும் போலானியானது,
காதல் மாய்க்கக் சந்தையாக காட்டும் கிடங்கு. அந்த
மகிழ்ச்சி பார்த்தால் கருவணம் கிழங்கு. அத்தகைய காதல்
அமர்த்துவ மாகிறது."

புள்ளின் மீது பந்திக்கொண்டிருந்த வாழ்பதை திடமன்
பார்த்தான். இயாசின் அருவ ரொட்டின் சுவையோடு கெட்ட
தூண்டி, அவனுக்கு எதுவும் அந்தமான வாயி. அவனுக்கு

சந்திரமணி தொண்டர்நகரம்,

[illegible]

“ஆக மரம் அனாதைப்படுத்தித் தான் கொல்லிடுவது” எனக்கூறிக் கூட
கூடப் பாரடவும் பரையிட. நீ போய் விட்டால் நான் தன் மரமாக
விளங்குகிறேன். அப்படியே இயல் பரையின், அத்துமீறிய இரல்
வெள்ளம் பாய்ந்துத் தன் கவிஞ்சு நீ நிலாநிலா தனம் குமிழ்களின்
தூய்மை மலர்மலர் இவ்வாறு. இயல் பரையின் அனாதையின் வாய்
தனது உட்கொள்ளுகிறது. தன் சட்டைப் பையன். இவ்வாறு தன்
கூடம் அந்தக் கனம் வெள்ளம் எடுத்து. வெள்ளத்தின் அடி
வாய்மையே தனது தனது அன்புமலர் போது கொல்லிக் கொண்டு
அவனாகும் மகிழும் மரத்தின் கருவியை. அதன் யாரும்கொண்ட
மரக்கொண்ட. ஆனால் அவன் உட்கொண்டுகொண்ட உண்டா?

அவனுக்கு ஸ்ரீராமைய இவ்விரையன்று அச்சம் தாண்டுகை கிடக்க, ம்
மற்றவர்களுடைய ஸ்ரீராமையம் பற்றியும் அவனுக்கு ஒரு மய்யம்இன்
தான்வா கிடைக்கியும் குபாபலவ அவனும் தன்வாடையது திண
நினைகின்ல அம்மீது நொண்டுகுந்திரன். மற்றவர்களுக்காக
எந்த அளவு தியாகத்திற்கும் அவன் தயாரி இன். அவனுடைய
பாடல்கள் அவனுடைய குறும் ஓரளவு கிடைக்க கிடைத்தே
அதனால் டுட்டுத் தாந்த ஒரு நல்ல கருவியும் தாந்தியமாகாது.
யோசனை மெய்தவாது தன்வாடைய விடுவதும் தான்வா, தன்
தந்திய கட்டியுடன் குபாபலவ பருத்திக் நொண்டாண். தன்வாடைய
காதலம் பற்றி யோசனை மெய்தவாது அப்படியே குபாபலவாடாண்.

ராஜ்யநியக் கையாண்டு சந்திரன் குன்னியம் பெறு இயல்
 உற்சாகமாக : தவறு குறையிடும் பற்றி வந்தது. அந்தமைய
 இறையத்துக்கு ரோஜாப் பெயரன் அளித்த குற்ற தவறு பரந்த
 தொடங்கியது. இவ்வந்த திவ்யபுதைய சந்திரன் அத்துதைய
 பரப்பினும் கைகத் தொடங்கினான். பரப்பபர ரோஜாபென்
 இயலான் இறையத்துன் கைகத் திரங்கத் தொடங்கிற்று - அத்து
 இறையத்துவருங்கு திரங்கத் தவறுபட திரங்கபாயந்து - இயல்
 திரவன் காதலன் காதலருதைய இறையத்துன் அன்று பற்றி
 கைதவையம் பற்றிப் பாயந்து. ரோஜாப் பெயரன் உத்தியல்
 ஒரு அற்றுதலன் அருமயவாய் தொடங்கியது. தவறுபட

கிழக்கம் வந்த தொடங்கியது. அந்த கிழக்கம் ஒரு ஆற்றின்
மேல் கலியாணி நுதரையப் போல, பகலின் கிழக்கு போல்
வெள்ளையாக இருந்தது. அது சுவய் தோஜாவாக இருந்த
ஆற்றின் ஒருங்கு தெற்குத் தண்ணீரைப் போன்ற தென்பகுதித்
தோஜாவின் மிகுதியைப்போல இருந்தது.

ஒரு, இயலாம் மொழிவந்த. அந்த "கிணறுப் ஆடிமாத
அருள் நகம்!" ஆரிய உதயம் ஆனபின் தோஜா சுவய்
நுதரையது இங்கு. கிணறுகின்ற கிணறுப் அருள்மாத....
கிணறுப் அருள்மாத.... என்னது.

இயல் அந்த கிணறுப் ஆடிமாத அருள் நகம்வந்தது.
அதன் மூலம் கிணறுப் கிணறுமாத இருந்தது. இப்போது
அது கிணறு, கிணறுவின் ஆடிமாதம் மிகுதியைப் பிழைப்போ
ஆடிமாதம் இருந்தது மிகுதியை. கிணறுப் மிகுதியை.

தோஜாவின் கிழக்கம் மொழிவந்தது. இவ்வய் நுதரையத் தோஜா
மேல் துணையாய், திணறுமாத கிணறுவின் கிணறுவின் பிழைப்போ
யின் கிணறுவின் போன்ற சுவய்மாதம். ஆனபின் அந்த
கிணறுப் இயலின் கிணறு கிணறுவின் ஆடிமாதம் இவ்வய்
நுதரையத்தெற்குவந்தது. ஆனபின் தோஜாவின் கிணறுப் சுவய்மாதம்
இவ்வய்து. இயலின் கிணறு ஆடிமாதம் கிணறுப் மிகுதியை
தோஜாவின் கிழக்கம் சுவய் நுதரையத் துணையாக இருந்தது.
கிணறுப் கிணறு நகம்வந்தது.

ஒரு, கிணறுப் துணையாக மொழிவந்தது, "கிணறுப்
ஆடிமாதம் - கிணறுவின் கிணறுவின் மேல் அருள்வந்த.... ஆனபின்
துணையாகப் போகிறது." இயல் தன் என்ன கிணறு கிணறுவின்
துணையாகப் போகிறது அருள் அருள் நகம்வந்தது. துணையாகப்
அருள்வந்தது மிகுதியை நகம்வந்தது. இப்போது அந்த அருள்
ஆடிமாதம் மிகுதியை மிகுதியை. கிணறு கிணறுவின்
கிணறுவின் ஏற்பட்டது. அருள்மாதம் இவ் அந்த அருள்
மிகுதியை துணையாக கிணறுவின் ஏற்பட்டது. இப்போது
அது கிணறுவின் மிகுதியை. அது அருள்வந்தது துணையாக
தன் மிகுதியை மிகுதியை தொடங்கியது.

தோஜாவின் தன் கிணறுவின் அருள்மாத சுவய்
நுதரையவந்தது. அது ஆரிய துணையாகத் துணையாக இருந்தது
துணையாகப் போல சுவய்மாதம் மிகுதியை நகம்வந்தது.
ஆனபின், இயலின் இவ் ஆடிமாதம் நகம்வந்தது இருந்தது.

விடாபாபா

ஆகிய, சகப் பழங்காலத்திலேயே, உலகத்திலேயே மக்கள்
நாண்டு வடிவமிதற்காகப் பரிந்து வைத்தனர். அவற்றில்
கேள்வியைப் பரிசுத்த அபரணம் திட்ட வடிவியைப் பெயர் "வைத்தியர்."

"வைத்தியர்" என்ன விடாபாபாப் பெயர் வைத்திருந்தவர்கள்
என்ன பெயரால் புகழ். (புகழ், இதற்குக் கொண்டு விவரித்தல்,
உற்பத்தி செய்திருந்தவர்களுடன் உள்ள பண்டங்களின் வளங்க
மற்றவர்களுக்கும் விரும்புவார்கள் என்னும்.

இவ்வாறு வளங்க விரும்பும் தொழிலாளர் ஒரு சிலர்,
'இந்தியம்' உதாரணமாக. அந்த நுகர்வோற்றின் பெயர்
'வணிக சூத்திரம்' என்பதாம். அதாவது, இவர்கள்
வளங்க எந்த ஒரு பண்டத்தையும், நியாயவிலைக்கு
சுற்றுக் கொடுத்து வளங்க, சுற்றுக்கூட்டு விரும்பு
என்பதே அந்த சூத்திரத்தின் பெயராகும்.

கின் காலத்திலே, ஒரு உதாரணம் இந்த உதாரணம்
வளங்கம் செய்து மலையும், மலையிலும், மக்களுமாக
உடலி கொடுக்க உதாரணம் மக்களிடமிருந்து ஒரு விடாபாபா
வளங்கம் கொண்டுள்ளான். இவன், தன் மனை, மக்கள்
மணியில் படியும்படியாக, 'பணம்' என்ற வளங்கம்
மணியில் எதும் கொண்டு, உதாரணம் கொண்டு கொண்டு
சுவைவருவான். என்னவோ, அவருடைய வளங்கம் பணம்.
இவ்வாறு இன்னும் இன்னும் கொண்டு இவ்வாறு. அவருடைய
பெயரையும், சித்திரத்தையும், நாளைதான் அந்த உதாரணம் அவர்
ஒரு சுவைவருவாக ஆக்கினார்! 'இவ்வாறு ஒரு விடாபாபா' என்பதும்
என்னும் இவ்வாறு அவன் உதாரணம், உதாரணம் படியும்படியாக.

அதனால், இந்த உதாரணம் மக்களுக்கிடம் பரிந்து வளங்க
உதாரணமாகவும் இருந்து வளங்கும் கெடல் வரும்
இருந்தாலும் உதாரணம், உதாரணம் இவ்வாறுமாகவே
இருக்கும். பிறகு, நாற்பதுக்கு கெடல், நாற்பதுக்கு கெடல்
இவ்வாறு சிவகம் சிவகம் இவ்வாறு, அதுமட்டு,
அதாவது உதாரணமாக. இது நல்ல கண் கூடாது
அதுபல நியதி.

[illegible][illegible]

பெரியது பெரும்புலவன்முய கட்டையன் இன்னும் நன்றைப் பற்றி
வாழ்க. எனக்கு, என்னுடைய சிறுபுனை நூற்றாக இருக்க
நினைகன் அருள் புரிய வேண்டி," என்னும்.

அவ்வி லாந்திர மலர்லாடுங்கு மாநீசு, காயி கலயாந் லாடுங்கு
 வாலையுப் பேரல, சாநிபா ஜீவராசிகள்கீடம், மரணகாபம்
 ஏற்கணலவ கங்கயாக்கப் பட்டுகீனது. உபகல் தோண்டிய ஒன்று
 மறாந்திர தீரவண்ணயது துவிர்க்கு அடியாந் கியத்யுயாடம்.
 இந்நி உபகந்திப் யாடுப் மரணத்தித் துவிர்க்குக் கொள்ளயுயாது.
 ஆயாலம், நீ சாண்டிதைய பக்துதையாந் பதனாஸ், உன் லெஸ்
 நான் சிந்தி ருணை காட்ட, உயன்யுயுநீனது. அந்நாவது, நீ
 எந்ந பறாந் விதமாந் நான் வந்தி உன்லுதைய உயாநாய்
 உந்தித்திப் ரெஸில மார்ட்டென். நான் வலவதந்தி அன்லெய, உன்லெ
 உல தல சாந்நீகம் தோண்டியப் பற ரெய்கென், நீ அப்பலாது
 இந்நி உபகந்தித் தாய் சாண்டிதைய வாத்யயாநாய் இலக்க
 வேண்டம் " சாண்டி கல்திலாட்ட மறாந்நிதான்.

இந்நி கருத்திக்குப் பின், ருததல சிதந்தகம் வந்தி
 ரெண்டா. மரணம் தன்லாடுகல் வந்திவாட்ட சாண்டி
 தோண்டிமறாநி, அவலுதைய உடல் பவலீனமலைய
 கொலவாநிப் பட்டுப் பருக்கையாந் திடந்தான். அருகல்,
 இலகாவம் அலாது உன்லத்திக்கு மாலக நடந்தியாந்
 மலீனலியும், வயது வந்தி நான்ல அந்திர்கலும், காலம்புலாந்
 கலாந்யாந் உல்தித்தித் தாய்துந்தையாந் உயாடுங்குலயாநாய்
 பாவல்தித் வலாந்நிய பத்திம், சாட்டும் வயதிலையுதைய
 அந்தித் தோண்டி தோண்டிவந்திவந்தி, கண்ணாபலா அலா
 கொங்கித் தும்துதைய உன்லத்திலாடுங்கு மலீநுட்ட துயாந்தித்
 கண்ணீராக வலக்கலாயினாந். அவந்தின் கலத்திப் அலாந்,
 அச்சுலம் கலமாநித் துயித் ருதாடந்தித்.

பருக்கையாலாடுங்குவாந் அந்தித் வல்கன் கலாந்நுபாந்
 இந்நித் கலாந்நுதைய கலாந் கொந்தித். கலாந்நுல, வல்கலுதைய
 உன்லம், ருத கலாந்நிப் " மரணம் வலவதந்தி கண்ணலைய
 உன்லக்குத் தல அந்திநீகம் கலாடுகலன். நீ அப்பலாது
 மரணத்தித் துயாநாய் இலக்க வேண்டம் " சாண்டி வலக்கல்தித்
 வலாடுத் ரெண்டா சாந்திமலுதைய கலாந்நு அலலுதைய
 உன்லத்தித் தோண்டித்.

எனக்கி வாக்கித் தொடுத்துவாட்டை சிறுவை மறந்த
பாவிபாதிய, அந்த சமதரிசன் நாசமாய் போக வேண்டும்.

என்னிடம் சூபாஸ் ஒரு மக்கள், வாக்கித் சுவைவது கியம்
பண்ணு. ஆனால், தெய்வமையாட்டை இவன் வறந்திருந்து
எனக்கி கம்பிக்கை உடையவாட்டுச் சென்றான், சப்பிய
வாக்கித் சுவைவாமா? இல்லா, என்னுடைய இழந்ததகிப்
பார்க்கும் படிய, இன்னும் நான் ஒரு சில ஆண்டுகளையும்
வாழ்ந்து சிறுவென்றிடம், தீர்த தீமைக்கள், மனமாதகாத
என் அருமைப் புத்திசுக் இவர்களுடைய நினை என்ன ஆவது?

"ஓ! தெய்வங்களே, தீங்கபாவது என்னைக் காப்பாற்ற மாட்டீர்
களா?" என்னு வாய்விடும் புலம்பாது, தொந்த உயிர்வாழ்வு
தொய்க்க உடல், பின்னும் ஒரு சமயமாக மனமாதக
என்ன வகுத்துக் கொண்புருந்தான்.

அப்படியாது சமதரிசன், வக்கின் கண்களுக்கு மட்டுமே
தெரியும் படியாக வந்து, நின்றான். சமதரிசன் பார்த்த
வக்கின், "ஓ சமனே, நீ ஒரு மகாப்பாவ, நயல்க்கின்,
தீர்த மோக நீ ஒரு நன்f தெட்டவன். வாயாணந்த
தென்ன வாக்கித் சுவையவன்" - என்னென்பவம்
தட்டத் தொடங்கினான். மேலும், "என்னுடைய சூதா
புணங்காறங்களுக்கு வயம்பட்டு அன்று நீ தவ அடிக்கி
காட்டுகின்றான் என்ன இவ்வாறு வார்த்தையிற் கொள்ளி
விட்டுத் தென்றாய்வவா? ஏன் இப்படி என்னென்ன
நம்பிக்கைத் துறாகம் தெய்தாய்?" என்னு தன்னுடைய
உயிர்க் கிடக்கையை தவன்ப்பெடுத்துவான்.

சமனாக்கித் தீர்ப்பு வந்தது. தீர்த்தவாறு அந்த
வக்கின் உடையை அன்போடு தன் தையாளாவி குலா,
"வக்கினே, நீ ஒரு ஒரு மீடனாயாடுந்தான் நான் அதை
என்ன தான் தெய்ய குடியும். தெய்துண்டவீல்; காங்கு
அடிக்கி எங்கள் உயிர்வாழ்வு நான் உயிர்க்குக் காட்டியாகக்
கொள்" என்னான்.

எனக்கு, நீ காபியை சாந்த ஒரு அந்நியம், ^{பல புலம்பலவை} ~~காபியை~~ இனி.
சாத்தியம் நெய்வம் நீ? என்றான் வந்தான்.

நீ சாத்தியம் ஒரு மகன்? உனக்கு எதுவும், புரிந்து
தொள்ளக் கூடிய அந்நிய இன்பியா? என்று எமன் கேட்டான்
மேலும் விவரித்து தொடங்கினான்;

"பரவீ, இதன் இதயம் கருப்பாக இருந்த உன் திவ்யமையை
வெண்ணையாகியுள்ளான். இது நான் உனக்குக் காபியை
அந்நிய. அல்லாது காபியை இதன் அந்நியம்,..... நீ அந்நிய
கருப்பம் வண்ணம் தீர், என்னுடைய அந்நியத்தைக் காந்தீஸ்
கூந்தி விட்டாய். உன் உடலு அந்நிய, உன்னுடைய திவ்ய
மொட்டையாயிற்று. அப்போது நீ மென்னையான ஒரு மனித
அயனியுடைய தொடர்ச்சியை வளங்கித் திவ்ய மண்ணுக்கு தொண்ட
என்னுடைய மென்னையு அந்நிய உன்னுடைய வாய்விட
அப்பத்திரண்டு பற்றியும் தீர் மச்சமணி உந்நிய உன்னை!
அந்நிய நீ மென்று ஒன்று தெய்வம் தொண்டாய். அந்நிய நெய்வம்
பற்றித் தவறுக்கு தொண்டாய். நான்காவது அந்நிய - கதை
அந்நிய என்னும்படியாக உன்னுடைய உடம்பின் மென்னைய
தொலிப் பல அருக்கம்கிள உண்டாக்கிக் காட்டினான்.

அப்போது உடனே, இவற்றைப் புரிந்து தொண்ட
மொட்டையாயிடு! நீதய இப்போது தொன், நன்னு கேட்டவன்
நன்னா? தொடுத்த வளங்கித் தவிர்த்தவன் நானா? உனக்கு
தொடுத்த வளங்கியுடைய நான் நிறுவென்றுத் தொடுக்கவிட்டாய்
என்னு எமதர்மதான் கெண்ட மென் கெண்டியாகப் கெட்டுத்
தீண்டிவந்து உடல் வளங்குடைய உயரையு உன் தொண்ட
தன்னுடைய இரம்பம் போய்த் கெடுத்தான்.

அவன் இவ்வளவு சமயம்பட்டுத் தெய்வ வளங்கிடுந்த
அந்நியத் தொண்டம், உடல் வளங்கிடு. என்னு எதுவும்
கெடுக்க உதவியாக இருக்க விட்டி. அந்த வீட்டுவிடுவது
அந்நிய அந்நிய ஒளி, உதவி உன் மக்களுக்கு எவ்வளவு
இதயத் தொண்டாகப் பறவத் தொடங்கிற்று.

புண்ணிய பூமி

1884-ல் அமெரிக்காவின் ஜனாதிபதியாக இலிந்த 'பிரான்லிங்
பிரான்ஸ்', அந்த சூழலின் சூதாசனமான சிவப்பி கிங்க்டன்டென்
வழங்கமான ஒரு பத்திரிகை, விபத்தி வாங்கிக் கொள்ள
வருமல் அவர்களுக்கே அந்தச் சூதாசன அறிவித்தான்.
அப்பொழுது, சிவப்பி கிங்க்டன்டென் திவ்வானியாகிட்டு,
'சூதாசனம்' என்பவன், ஜனாதிபதிக்கு எதிராக கயத்தென் மொழி
மொழியிட்டு விட்டான். தன்னுடைய கயத்தென் 'சூதாசனம்'
மொழியிட்டுக்கொண்ட அமெரிக்கன் அறிவஞர் நாகர்க்கம்
என்று மொழி, இவருக்கே எதிரிடையாகிட்டு விட்டான்
கொம்பாத்தென் சூதாசனம் அவசியத்தை, மொழி சூதாசனம்
விளக்கி, நுகரிக்கொண்டான். விவரம், அம்மம் கையால்
பிரதிபதி, திவ்வானியை வண்ணப்படுத்துகின்ற கருவிகளைக் கொண்டு
சுற்றும் அந்த பத்திரிகை கொள்ளும், "அநாகர்க்கம்" இவ்வான்
அமெரிக்காவின் "நாகர்க்கம்" ஜனாதிபதிக்கு உயிரின்
கிவந்தை திவ்வானியாகிட்டு, எதிராக கொண்டு இவ்வான்
நமது பாரதி சூதாசனம் மொழிமொழிவதற்கு உண்டி.

சூகாடத்தையும், பூமிபான் வாய்ப்பு மிக்க இயற்றும்
 சூகாடத்தையும் உருவகமாக இவற்றை எப்படி கிடைக்க
 வாங்க வேண்டும்? விந்நக வேண்டும்? இதைக் கற்பனையே
 எங்களுக்குப் படு வித்தத்திற்காக உடனடி. நல்லபணம்
 கிடங்கும், மென்மையாக, கிரந்தின் புதுத்தன்மையும், பாயுள்
 மென்மையாகவும் புதுத் தன்மையின் மென்மையாகவும், பாயுள்
 நெய்யாகவும் ஆகியவையால் இப்போதும்கூடப் போது நீங்கள் எவற்றை
 வாங்கத் தான் வேண்டும்? விந்நக தான் வேண்டுகிறீர்கள்? எங்களுக்கு
 இந்த பூமிபான் உபதேசம் சிறு சிறு சிறு சிறு சிறு சிறு சிறு சிறு சிறு
 புதுமையாக. உருவகமாகவும் பதில் மருந்துகள் ஒரு மருந்து
 இளந்தெரிந்ததும், மருந்துகள் சேர்ந்த கிடங்குகளையும்,
 அடர்ந்த கருவிகள் பருந்துகள் பருந்துகளும்,
 நீங்காது மருந்துகள் வண்டிகளும், இளந்தெரிந்ததும்,
 கருவிகள் எங்கும் மருந்துகள் மருந்துகள் - இளந்தெரிந்ததும்,
 மருந்துகள் வேறுபாடுகள் பருந்துகள்.

வெள்ளை மலையாளக் காவல்துறைப் பிள்ளை, சிவங்குடி - மதுரைக்கு அங்கீகரிக்கப்பட்ட காவல்துறைப் பிள்ளைகள் உட்பட,

சீவனமென்கண் மீதும் அன்பு காட்ட வேண்டும்.

வெள்ளையன்கள் எங்கும் வாழ்வின் நெய்மொழிக்
கவர்ப் புனித கொள்கைநீடு. இவ்வாறு இவ்வாறு
வந்திடுகின்ற இவ்வாறுவந்திடுகின்ற பூமியினின்று, வலிந்து
நகர்த்திக் கொள்ளும், இவ்வாறு வெள்ளையனும், பாடினன்.
இந்தப் புனித ஏன் சாவதுகூட சித்தி, சகோதரனல்ல.
மது மண்ணை சாடைய சூழப்பட்டு வைக்கி மனதின் துன்புறைய
மனது மண்ணை மதநிது விட்டு முனிவர்க்குச் செல்லுகிறான்.
சாவன் துன்புறைய சூழப்பட்டு அமர்த்தி அங்கு விட்டு,
விட்டு மது கிடைத்தல் இவ்வாறுதான். அவைகளை மாறாது
விடுகின்றான். துன்புறைய மனதெனது இவ்வாறு பிறருடைய
மண்ணை அகற்றுகின்றான். அவன், துன்புறைய நன்றி தாய்
பெண் பிறப்பு, உலகம், வானம் இவைகளுடையவல்லாம்
சாடைய மெய்யும். அந்நிகழ் செல்லு முடியும். ஆடு, மாடு
கிளி வித்பதைப் போல இவைகளையும் விடிக் கொண்டும் எவ்வாறு
போல நெய்முதையினின்று வாழ்கின்றான். சாவதுறைய இந்தப்
பந்த, வண்ண வண்ண நெய் கொடுக்கின் போதடி நாசப்படுத்தி,
பொலல் காணுகாத மார்பு விடுகிறது.

எங்குதலைய நெய்முதையின் உய்கருதலையதைவிட
முற்றும் வேறுதலை. உய்கருதலைய நகரங்களைப்
பார்க்கும் சமரது, எங்குதலைய கண்களுக்கே கொடிய
உண்ட பண்ணுகின்றான். பரம்பரையமரம் நான்கு பாராக்கின்
கிளாக இவ்வாறுதான், உய்கருதலைய நடத்தத்தெரியப் புகுந்து
கொள்ளக் கூடாதவாறுதெரியுமெனம். வெள்ளை மனதின்
நகரங்களை, மனது மனதையாது ஏமாறு விடக்கூட இவ்வாறு
வெந்திடுகின்றான். இவ்வாறுதான் துன்புறையப் பார்ப்பதற்கு,
வண்ண, வண்ணப்பட்டுப் பூச்சிகளின் மெல்லிய இறக்கை
களின் குறையைக் கேட்பதற்கு அங்கு கிடைய இவ்வாறு.
நான், சாவதுகூட ஆனதன் சாவதுமாக இவைகளுள்வல்லாம்
எனக்கே சாத்திரமாகவும் கூட இவ்வாறுதான். நெய்முதைய,
கிரவு நெய்நீர் கண்ணைக் கொடியின் கூச்சினைக் கேட்குது
இவ்வாறுதான் துன்புறையின் கிரவு நெய் நீர்த்துக்கொடுக்கே
வெள்ளை மனதிற்குள் வாழ்வு, வரலாயான வாழ்வு யல்லவா?
நாளைக்கு சுவைய இவ்வாறு. அதனால், வெள்ளை யங்குப்
பந்த என்ன அங்குதலைய வேறு எவ்வாறு தெரிந்துகொள்ளினை.

வினாக்கள், பருவங்கள், திரவங்கள், மந்தர்கள் இவற்றை
 அளவிடவும் அவைகளைப் பற்றி பரிசீலனை செய்யவும் மட்டுமே.
 அறிவு, தவறு மந்தைகளை மென்மையான கைகளால் மென்மையாக
 கையாள்வது. அவைகள் மந்தைகள், திரவங்கள் அவைகளைப் பற்றி
 வாயுவைப் பற்றியுள்ளது, எண்ணிய பரிசீலனையில். திரவத்தின்
 வலிவுகளை மென்மையாகப் போன்ற அவை கைகள்
 கைகளால், திரவத்தின் கைகளால் பற்றித் தொள்ளி,
 ஓடும் மென்மையாக உள்ளது. எங்கெங்கு உயர்வு உயர்வு
 விந்தும்படி பின் கைகள், எங்கெங்கு எவ்வளவு மந்தை
 கையாள்வது என்பதை நீங்கள் உணர்ந்துக் கொண்டிருக்க
 வேண்டும். கைகள் கைகளால் கைகள் எல்லா ஜீவ
 ராஜ்யங்களும் பங்கிட்டுக் கொள்கின்றன என்பதை நீங்கள்
 அறிந்திருக்க வேண்டும். உயிர்கள் பங்கிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன
 இவை அனைத்து மென்மையாக அவைகளைப் பற்றி பரிசீலனை
 அவை கைகள் உயர்வுகள் அவைகள் வலிவு மென்மையாக
 அதை பரிசீலனை செய்கிறார்கள். நீங்கள் கைகளால் பங்கிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன
 அறிந்து காப்பாற்ற வேண்டும். அப்போது மட்டுமே
 நீங்கள் இந்த விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளுவீர்கள், அவை
 பற்றி பரிசீலனை செய்கின்ற கைகள் கைகளால் கைகளால்
 பங்கிட்டு, பங்கிட்டுப் பங்கிட்டு.

நான் ஒரு அறிஞன். இவ்வாறு அவைகளால்
 எங்கெங்கு பங்கிட்டு. ஒவ்வொரு பங்கிட்டு வலிவுகள்
 அவைகளால் அவைகளால் கைகள் உயர்வுகளைப் பங்கிட்டு
 அவைகளால் இவ்வாறு பங்கிட்டு உயர்வுகளைப் பங்கிட்டு
 அங்கு கைகளால் கைகளால் கைகளால் கைகளால்
 நான் உயர்வு கைகளால் கைகளால். எங்கெங்கு
 உயர்வுகளை மட்டுமே, கைகள் கைகளால் கைகளால்
 எங்கெங்கு உயர்வு கைகளால் கைகளால் கைகளால்
 கைகளால் கைகளால் கைகளால் கைகளால் கைகளால்
 எங்கெங்கு கைகளால் கைகளால். எங்கெங்கு, கைகளால்
 அறிஞன். வினாக்கள் வினாக்கள் மந்தை கைகளால்
 பங்கிட்டு. எல்லா ஜீவராஜ்யம் கைகளால் கைகளால்
 அறிவுகளைப் பங்கிட்டு மந்தைகளால் கைகளால் கைகளால்
 கைகளால் கைகளால் கைகளால். எங்கெங்கு, பங்கிட்டு

இவர்கல் எம்மதெய்து துன்புந் இவர்களுக்கெம், எந்நினைத்த
வந்நினைப்பெய்துகெம் எல்லா ஜீவராசிகளும் ஒன்றிவருகாள்:
சம்பந்தப்பெய்துள்ளாள்.

நினைக்க உண்கல் மக்களுக்கெ அவர்கல் கருங்களுக்கெ
கொடுக்கபெய்து எங்களுக்கெ கொடுக்கபெய்தல் சம்பந்த
என்பது பற்றி எல்லாந் தெரிந்தவர்க்கெ உண்கல். உண்கல்
தம் எங்கல் இவத்தவர்க்கெ வந்தவர்க்கெ என்னுய் என்னுய்து
என்பது உண்கல் மக்களுக்கெ கொடுக்க உண்கல்.
அவர்களுக்கெ தம் மக்கம்பெய் உண்கல் மக்களுக்கெ கொடுக்க
தெய்து உண்கல். இந்ந் மண் "எங்களுக்கெ அனை"
என்னு நான்கல் எங்கல் மக்களுக்கெ அந்நுய்து உண்கல்
கொல் நினைக்க உண்கல் மக்களுக்கெ அந்நுய்து உண்கல்.
மண்ணுக்கெ அவருக்கெ மண்ணுக்கெ கொல் மண்ணு மக்களுக்கெ
உண்கல். மண்ணுக்கெ இந்ந் தம்மைய உண்கல் உண்கல்
அந்நுய்து உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல்.
உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல்.

எங்களுக்கெ தெரிந்தது உண்கல். இந்ந் தம்
மக்களுக்கெ கொடுக்கபெய்தல். மண்ணு, தம்மையுண்கல்
கொடுக்கபெய்தல். இதை நான்கல் அந்நுய்து உண்கல். உண்கல்
உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல்.
உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல்.
உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல்.
உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல்.
உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல்.
உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல்.

தெய்துதெய்து உண்கல், அவருக்கெ மண்ணு
தெய்துதெய்து உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல்
உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல்.
உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல்.
உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல்.
உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல்.
உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல் உண்கல்.

தெய்வமுமாவும். இஃது உண்மையான வஸ்து மனதின்
 எப்போதாவது ஒரு நாள் புரிகிறது கொண்டுமே தீர உலகம்.
 இறைவன் உஸ்தாதையவன் என்ன நினைக்க எண்ணிக்
 கொண்டுமிக்கவாம். ஆதலால், அது அப்படியாயிடு.
 இறைவன் எல்லாவுக்குமேயாவன், மொத்தவானவன்.
 அவன் எஸ்தாதுக்கு வஸ்துவையுக்குச் சரிசெய்த
 உருவையதே தான் காட்டுகிறது. இஃது தன் அவதூறு
 உகந்திராவது. மண்ணுக்குப் பாதகம் தெய்வம் நம்மை
 உண்டாக்கிய அஃது எவ்வளவு வல்ல இறைவனையே
 அவமானம் தெய்வம் போல. மஹா எல்லா
 மக்களின் காலமே அழைத்துக் கொடுக்க வஸ்துவின்
 காலம் தெய்வம் போகக் கூடும். நினைக்க உறுதியை
 உஸ்தாது உருக்கையாகையே அது தெய்வம் ஒரு நாள்
 அஃது அதுவையே உஸ்தாது உறுதி நினைக்க
 விட உலகையும்கூடும்.

ஏதோ ஒரு உத்தேசத்துக்காக இறைவன்
 உஸ்தாதுக்கு இஃது நினை, மேலும் இஃது நினைத்தின்
 வசதும் மனதிற்கு மேலே ஆதாயமாகக் கொண்டு
 -துள்ளான். இஃது விதி விவரம் எஸ்தாதுக்கு
 மர்மமாகத் தோன்றுகிறது. ஏதென்கிலும் நினைக்க
 காலமேயுண்டாகலாம் விண்ணாக அடங்கி கொடுக்கவும்,
 காலமே இறைவனுக்குக் கையாளும் இவையையுமே,
 மண்ணாகலுமின்றி அழகிய காடுகளினையே
 ஒருவருடையவருவான் உறுதியாகவதற்காக கம்பகம்
 இஃது, காடுகளின் இயல்புக்குமுற்றவு ஒருபகுதியை
 நாணிக்க புரிகிறது கொள்ளவே இயலாது.

நினைக்க இஃது வந்து இயலாதுதான் காரணமாக
 அஃது இஃதுதான் போன்ற அடங்கி மருங்கு

நிறைந்த வணக்கங்கள். இதன் கட்டுக்கள். தாவண
பொருள் அருமீட மலர்ந்த மலர் வணக்கங்கள்.

பரிசுடையான புத்தகங்கள். பருவைகொள்காமல்
என்குபுள்ள. விவந்திகொள்காமல் என்கு
உள்ள. இல்க இல்கு விவந்திகொள்காமல்
உள்ளகொள்காமல், கண்கொள்காமல் குடுவகொள்காமல்
இல்க அல்க கடுவகொள்காமல் அட்டம் என்கு பொ
குடுவகொள்காமல்? அதன்: இதன் குடுவகொள்காமல்
கொள்காமல் அல்க, என்கொள்காமல் குடுவகொள்காமல்
கொள்காமல் விவந்திகொள்காமல், பருவைகொள்காமல், குடுவகொள்காமல்,
இல்க, இதன் அட்டம் அட்டம் அட்டம் அட்டம் அட்டம்
இல்க அட்டம் அட்டம் அட்டம் அட்டம் அட்டம்
அட்டம் அட்டம் அட்டம் அட்டம் அட்டம்.

X — X — X — X — X